

ADATH SHALOM TORAH

(Torah # 14251)

LEARNING AID

SH'MOT

TABLE OF CONTENTS

Sh'mot	2
Va-era.....	7
Bo	13
B'shallah	18
Yitro.....	24
Mishpatim	28
T'rumah.....	33
T'tzavveh	37
Ki Tissa.....	41
Va-yakhel.....	48
P'kudei.....	52

1:1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את
 יעקב איש וביתו באו: 2 ראובן שמעון לוי ויהודה:
 3 יששכר זבולן ובנימן: 4 גד ונפתלי גד ואשר:
 5 ויהי כל־גפש יצאי ירד־יעקב שבעים גפש ויוסף
 הנה במצרים: 6 גימת יוסף וכל־אחיו וכל הדור
 ההוא: 7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד
 מאד ותמלא הארץ אתם:
 8 ויקם מלך־חדש על־מצרים אשר לא־ידע את־יוסף:
 9 ויאמר אל־עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום
 ממנו: 10 הבה נתחכמה לו פן־ירבה והיה פ־תקראנה
 מלחמה ונוסף גם־הוא על־שנאינו ונלחם־בנו
 ועלה מ־הארץ: 11 וישמו עליו שרי מסים
 למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות
 לפרעה את־פתם ואת־רעמסס: 12 וכאשר יענו
 אתו בן ירבה ובן יפרץ וילצו מפני בני ישראל:
 13 ויעבדו מצרים את־בני ישראל בפרה: 14 וימררו
 את־חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל־
 עבדה בשדה את כל־עבדתם אשר־עבדו בהם
 בפרה: 15 ויאמר מלך מצרים למילדת העברית
 אשר שם האזת שפרת ושם השנית פועה:
 ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על־
 האבנים אם בן הוא והמותן אתו ואם בת הוא
 וזיה ותיראן הביולדת את האלהים ולא עשו
 כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותזיין אותן
 הילדים ויקרא מלך מצרים למוילדת ויאמר
 להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותזיין את הילדים
 והאמורן הביולדת אל־פרעה כי לא כנשים המצריות
 העבריות כי חיות הנה בטרם תבוא אל־הן
 הביולדת וילדו וייטב אלהים למוילדת וירב
 העם ויעצמו מאד ויהי כי יראו הביולדת את
 האלהים ויעש להם בתים ויעו פרעה לכל־
 עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו
 וכל־הבת תחיון:

והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר
 נשבע לאברהם ליצחק וליעקב וישבע יוסף את
 בני ישראל לאמר פקד ופקד אלהים אתכם
 והעלתם את עצמותי בזה ויוסף בן מאד
 ועשר שנים ויחנטו אתו וישם בארון במצרים

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את־
 יעקב איש וביתו באו ראובן שמעון לוי ויהודה
 יששכר זבולן ובנימן דן ונפתלי גד ואשר
 ויהי כרל גפשי יצאי ירך יעקב שבעים גפשי ויוסף
 היה במצרים ויוסף וכל אחיו וכל הדור
 ההוא ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד
 מאד ותמלא הארץ אתם
 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף
 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום
 מוכני הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה
 מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו
 ועלה מן הארץ וישמו עליו שרי מסים
 למועץ ענתו בסבלתם ויבן ערי בוסכנות
 לפרעה את פתם ואת רעמסס וכאשר יענו
 אתו בן ירבה ובן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל
 ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרה וימררו
 את חיייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל
 עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם
 בפרה ויאמר מלך מצרים למוילדת העברית
 אשר שם האזת שפרת ושם השנית פועה
 ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על
 האבנים אם בן הוא והמותן אתו ואם בת הוא
 וזיה ותיראן הביולדת את האלהים ולא עשו
 כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותזיין אותן
 הילדים ויקרא מלך מצרים למוילדת ויאמר
 להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותזיין את הילדים
 והאמורן הביולדת אל פרעה כי לא כנשים המצריות
 העבריות כי חיות הנה בטרם תבוא אל־הן
 הביולדת וילדו וייטב אלהים למוילדת וירב
 העם ויעצמו מאד ויהי כי יראו הביולדת את
 האלהים ויעש להם בתים ויעו פרעה לכל
 עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו
 וכל הבת תחיון

2:1 וילך איש מבית לוי ויקח את-בת-לוי: 2 ותהר

האשה ותלד בן ותרא אתו כפיטוב הוא

ותצפנהו שלשה ירחים: 3 ולא-יכלה עוד הצפינו

ותקח-לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת

ותשים בה את-הילד ותשים בסוף על-שפת

היא: 4 ותתצב אחתו מרחק לדעה מה-יעשה

לו: 5 ותרד בת-פרעה לרחץ על-היאר ונערתיה

הלכת על-ידי היאר ותרא את-התבה בתוך

הסוף ותשלח את-אמתה ותקחה: 6 ותפתח

ותראהו את-הילד והנה-נער בכה ותחמל עליו

ותאמר מילדי העברים זה: 7 ותאמר אחתו אל-

בת-פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן

העברית ותינק לך את-הילד: 8 ותאמר-לה בת-

פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את-אם

הילד: 9 ותאמר לה בת-פרעה היליכי את-הילד

הזה והינקהו לי ואני אתן את-שכרך ותקח

האשה תילד ותניקהו: 10 ויגדל הילד ותבאהו

לבת-פרעה ויהי-לה לבן ותקרא שמו משה

ותאמר כי מן-המים משיתיהו: 11 ויהיו בימים ההם

ויגדל משה ויצא אל-אחיו וירא בסבלתם וירא

איש מצרי מכה איש-עברי מאחיו: 12 ויפן פה וכה

וירא פי אין איש ויד את-המצרי ויטמנהו בחול:

13 ויצא ביום השני והנה שני-אנשים עברים נצים

ויאמר לרשע למה תכה רעך: 14 ויאמר מי שמך

לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר

כאשר הרגת את המצרי וירא משה ויאמר אכן

נודע הדבר וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש

להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב

בארץ מדין וישב על הבאר ולכהן מדין שבע

בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים

להשקות צאן אביהן ויבאו הרעים ויצרעו

ויקם משה וישען וישק את צאנם ותבאנה אל

רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום

ותאמרו איש מצרי העיכנו מיד הרעים וגם דנה

דלה לנו וישק את הצאן ויאמר אכן בנתו ואין

למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל כוזם

ויואל משה לשבת את האיש ויהן את צפרה

בתו למשה ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי

אמר גר היתי בארץ נכריה:

23 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו

בני-ישראל מן-העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל-

האלהים מן-העבדה: 24 וישמע אלהים את-נאקתם

ויכך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ותהר

האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב-הוא

ותצפנהו שלשה ירחים ולא יכלה עוד הצפינו

ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת

ותשים בה את הילד ותשים בסוף על שפת

היא ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה

לו ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה

הלכת על ידי היאר ותרא את התבה בתוך

הסוף ותשלח את אמתה ותקחה ותפתח

ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו

ותאמר מילדי העברים זה ותאמר אחתו אל

בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן

העברית ותינק לך את הילד ותאמר לה בת

פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אב

הילד ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד

הזה והינקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח

האשה הילד ותניקהו ויגדל הילד ותבאהו

לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה

ותאמר כי מן המים משיתיהו ויהי בימים ההם

ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא

איש מצרי מכה איש עברי מאחיו ויפן פה וכה

וירא כי אין איש ויך את המצרי ויעמנהו בחול

ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים

ויאמר לרשע למה תכה רעך ויאמר מי שמך

לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר

כאשר הרגת את המצרי וירא משה ויאמר אכן

נודע הדבר וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש

להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב

בארץ מדין וישב על הבאר ולכהן מדין שבע

בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים

להשקות צאן אביהן ויבאו הרעים ויצרעו

ויקם משה וישען וישק את צאנם ותבאנה אל

רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום

ותאמרו איש מצרי העיכנו מיד הרעים וגם דנה

דלה לנו וישק את הצאן ויאמר אכן בנתו ואין

למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל כוזם

ויואל משה לשבת את האיש ויהן את צפרה

בתו למשה ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי

אמר גר היתי בארץ נכריה

ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו

בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל

האלהים מן העבדה וישמע אלהים את נאקתם

ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק
 ואת יעקב וירא אלהים את בני ישראל וידע
 אלהים ומושה היה רעה
 את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג אתהצאן אחר
 המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה וירא
 מלאך יהוה אליו בכבת אש מתוך הסנה וירא
 והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל ויאמר
 משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה
 מדוע לא יבער הסנה וירא יהוה כי סר לראות
 ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה
 משה ויאמר הנני ויאמר אל תקרב הלם של
 געלך מעל רגליך כי המקום אשר עומד
 עליו אדמות קדש הוא ויאמר אנכי אלהי אביך
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר
 משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים ויאמר
 יהוה ראה ראיתי את עני עבדי אשר במוצרים
 ואת צעקתם שמועתי מופני נגשיו כי ידעתי את
 מוכאביו וארר להצילו מיד מצרים וכהעלתו
 מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל
 ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי
 והאמרי והפריזי והחוי והיבוי ועתה הנה
 צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את
 הכחץ אשר מוצרים כוזעים אתם ועתה לכה
 ואשיחך אל פרעה והוצא את עבדי בני ישראל
 ממצרים ויאמר משה אל האלהים מי אנכי
 כי אכר אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל
 ממצרים ויאמר כי אהיה עמו וזה כך האות
 כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים
 העבדון את האלהים על ההר הזה ויאמר
 משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל
 ואמרת להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם
 ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהים ויאמר
 אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה
 תאמר כבני ישראל אהיה שלחני אליכם ויאמר
 עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל
 יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק
 ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם
 וגה זכרי לדר דר: 16 לה ואספתי את זקני ישראל
 ואמרת אליהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי
 אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי
 אתכם ואת העשוי לכם במצרים: 17 ואמר אעלה
 אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי

ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק
 ואת יעקב: 25 וירא אלהים את בני ישראל וידע
 אלהים: 3:1 ומשה היה רעה
 את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג אתהצאן אחר
 המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה: 2 וירא
 מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא
 והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל: 3 ויאמר
 משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה
 מדוע לא יבער הסנה: 4 וירא יהוה כי סר לראות
 ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה
 משה ויאמר הנני: 5 ויאמר אל תקרב הלם של-
 געלך מעל רגליך כי המקום אשר עומד
 עליו אדמת קדש הוא: 6 ויאמר אנכי אלהי אביך
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר
 משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים: 7 ויאמר
 יהוה ראה ראיתי את עני אשר במוצרים
 ואת צעקתם שמועתי מופני נגשיו כי ידעתי את-
 מוכאביו: 8 וארר להצילו מיד מצרים ולהעלותו
 מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל-
 ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי
 והאמרי והפריזי והחוי והיבוי: 9 ועתה הנה
 צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את-
 הלחץ אשר מוצרים לחצים אתם: 10 ועתה לכה
 ואשחך אל פרעה והוצא את עבדי בני ישראל
 ממצרים: 11 ויאמר משה אל האלהים מי אנכי
 כי אכר אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל
 ממצרים: 12 ויאמר כי אהיה עמו וזה לך האות
 כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים
 תעבדון את האלהים על ההר הזה: 13 ויאמר
 משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל
 ואמרת להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם
 ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהים: 14 ויאמר
 אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה
 תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם: 15 ויאמר
 עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל
 יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק
 ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם
 וגה זכרי לדר דר: 16 לה ואספתי את זקני ישראל
 ואמרת אליהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי
 אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי
 אתכם ואת העשוי לכם במצרים: 17 ואמר אעלה
 אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי

והאמרו והפרזי והזונו והיבוסו אל ארץ זבת
 חלב ודבש ושימעו לקלך ובאת אתה וזרנו
 ישראל אל בוכך מצרים ואמרתם אליו יהוה
 אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא
 דרך שלשת ימים במדבר ונזבזה ביהוה
 אלהינו ואני ידעתי כי לא יתן אתכם בוכך
 מצרים להלך ולא ביד וזקה ושלוחתי את ידי
 והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה
 בקרבן ואחרי כן ישלח אתכם ונתתי את זון העם
 הזה בעיני מצרים והיה כי תלכו לא תלכו ריקם
 וישאלה אשה מושכנתה וכוגרת ביתה כני כסה
 וכלי זהב ושימלת ושימתם על בניכם ועל
 בנותיכם ונצחתם את מצרים ויען משה ויאמר
 והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו
 לא נראה אליך יהוה ויאמר אליו יהוה ביזה
 בדרך ויאמר משה ויאמר השליכהו ארצה
 וישלכהו ארצה והיה כנזושי ונס משה מפניו
 ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואזוז בזנבו
 וישלח ידו ויזקק בו והיה כמוטה בכפו כמועץ
 יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבותם אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויאמר יהוה
 לו עוד הבאנא ידך בחיקו ויבא ידו בחיקו
 ויוצאה והנה ידו מצרעת כשולג ויאמר השב ידך
 אל זיקר וישב ידו אל זיקו ויצאה מוזקו והנה
 שבה כבשרו והיה אם לא יאמינו כך וכל
 ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת
 האחרון והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות
 האלה ולא ישמעו לקלך ונקוזת כוביבי
 היאר ושיפכת היבשה והיו המים אשר תקוז
 מן היאר והיו לדם ביבשת ויאמר משה אל
 יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמונ
 גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד
 פה וכבד לשון אנכי ויאמר יהוה אליו מי שם
 פה לאדם או מי ישום אלם או זרש או פקוז
 או עור הלא אנכי יהוה ועתה לך ואנכי אהיה
 עם פיך והוריתך אשר תדבר ויאמר בי אדני
 שלח נא ביד תשלח ויזר את יהוה במושה
 ויאמר הלא אהרן אוזיר הכרתי ידעתי כי דבר
 ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך
 ושמח בלבו ודברת אליו ושימת את הדברים
 בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי
 אתכם את אשר תעשון ודבר הוא לך אל העם

והאמרו והפרזי והזונו והיבוסו אל-ארץ זבת
 חלב ודבש: 18 ושמעו לקלך ובאת אתה וזרנו
 ישראל אל-מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה
 אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה-נא
 דרך שלשת ימים במדבר ונזבזה ליהוה
 אלהינו: 19 ואני ידעתי כי לא-יתן אתכם מלך
 מצרים להלך ולא ביד חזקה: 20 ושלחתי את-ידי
 והכיתי את-מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה
 בקרבן ואחרי-כן ישלח אתכם: 21 ונתתי את-תן העם-
 הזה בעיני מצרים והיה כי תלכו לא תלכו ריקם:
 22 וישאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי-כסף
 וכלי זהב ושמלת ושימתם על-בניכם ועל-
 בנותיכם ונצחתם את-מצרים: 4:1 ויען משה ויאמר
 והן לא-יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו
 לא-נראה אליך יהוה: 2 ויאמר אליו יהוה [מה-נה]
 בידך ויאמר משה: 3 ויאמר השליכהו ארצה
 וישליכהו ארצה ויהי לנזש וינס משה מפניו:
 4 ויאמר יהוה אל-משה שלח ידך ואזוז בזנבו
 וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: 5 למען
 יאמינו כי-נראה אליך יהוה אלהי אבותם אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 6 ויאמר יהוה
 לו עוד הבא-נא ידך בחיקו ויבא ידו בחיקו
 ויוצאה והנה ידו מצרעת כשולג: 7 ויאמר השב ידך
 אל-חיקו וישב ידו אל-חיקו ויוצאה מחיקו והנה-
 שבה כבשרו: 8 והיה אם-לא יאמינו לך ולא
 ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת
 האחרון: 9 והיה אם-לא יאמינו גם לשני האתות
 האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת מממיני
 היאר ושיפכת היבשה והיו המים אשר תקח
 מן-היאר והיו לדם ביבשת: 10 ויאמר משה אל-
 יהוה כי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול
 גם משלשם גם מאז דברך אל-עבדך כי כבד-
 פה וכבד לשון אנכי: 11 ויאמר יהוה אליו מי שם
 פה לאדם או מי-ישום אלם או חרש או פקח
 או עור הלא אנכי יהוה: 12 ועתה לך ואנכי אהיה
 עם-פיך והוריתיך אשר תדבר: 13 ויאמר כי אדני
 שלח-נא ביד-תשלח: 14 ויחר-אף יהוה במשה
 ויאמר הלא אהרן הלוי ידעתי כי-ידבר ידבר
 הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך
 ושמח בלבבו: 15 ודברת אליו ושימת את-הדברים
 בפיו ואנכי אהיה עם-פיך ועם-פיהו והוריתי
 אתכם את אשר תעשון: 16 ודבר-הוא לך אל-העם

והנה הוא יקנה־לך לפה ואתה תקנה־לו לאלהים:

17 ואת־המטה הגה תקח בגגך אשר תעשה־בו את־האתת:

18 וילך משה וישבו אל־ימר חתנו ויאמר לו אלכה

נא ואשובה אל־אחי אשר־במצרים ואראה

העוֹדֵם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום:

19 ויאמר יהוה אל־משה במדִּין לך שב מצרים כי־

מתו כל־האנשים המבקשים את־נפשך: 20 ויקח

משה את־אשתו ואת־בניו וירכבם על־החמר

וישב ארצה מצרים ויקח משה את־מטה האלהים

בִּידוֹ: 21 ויאמר יהוה אל־משה בלכתך לשוב מצרימה

ראה כל־המפתים אשר־שמתי בידך ועשיתם

לפני פרעה ואני אחזק את־לבו ולא ישלח את־

העם: 22 ואמר אל־פרעה כה אמר יהוה בני בכרי

ישׂראל: 23 ואמר אליך שלח את־בני ויעבדני

ותמאן לשלח הנה אנכי הרג את־בנך בכרך:

24 ויהי בדך במלון ויפגשוהו יהוה ויבקש המיתו:

25 ותקח צפרה צר ותכרת את־ערלת בנה ותגע

לרגליו ותאמר כי חתו־דמים אתה לי: 26 וירף

מִנּוֹ אִז אָמַרְהָ חַתוֹ דָּמִים לְמוֹלַת:

27 ויאמר יהוה אל־אהרן לך לקראת משה המדבֵּר

וילך ויפגשוהו בהר האלהים וישק־לו: 28 ויגד משה

לאהרן את כל־דברי יהוה אשר שלחו ואת

כל־האתת אשר צוהו: 29 וילך משה ואהרן

ויאספו את־כל־זקני בני ישׂראל: 30 ויזבֵּר אהרן

את כל־הדברים אשר־דבֵּר יהוה אל־משה

ויעש האתת לעיני העם: 31 ויאמן העם וישמעו כי־

פֶּלֶד יהוה את־בני ישׂראל וכי ראה את־ענני

ויקדו וישתחוו: 5:1 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו

אל־פרעה כה־אמר יהוה אלהי ישׂראל שלח את־

עמי ונתגו לי במדבר: 2 ויאמר פרעה מי יהוה

אשר אשמע בקלו לשלח את־ישׂראל לא

ידעתי את־יהוה וגם את־ישׂראל לא אשלח:

3 ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו גלכה־נא דרך

שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פֶּן־יפגענו

בדבר או בחרב: 4 ויאמר אלהם מלך מצרים

למה משה ואהרן תפריעו את־העם ממצעו

לכו לסבלתיכם: 5 ויאמר פרעה הורגים עתה

עם־הארץ והשבתם אתם מסבלתם: 6 ויצו פרעה

ביום ההוא את־הנגשים בעם ואת־שטריו לאמר:

7 לא תאספון לתת תבן לעם ללֶבֶן הַלְבָנִים

כַּתְמוּל שְׁלֹשׁ הֵם יִלְכוּ וקִשְׁיוּ לָהֶם תָּבוֹן:

והיה הוא יהיה כר כפה ואתה תהיה כו לאלהים
ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו
את האתת

וילך משה וישב אל יתר זתנו ויאמר לו אלכה
נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה
העוֹדֵם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום
ויאמר יהוה אל משה במדִּין לך שב מצרים כי
מתו כל האנשים המבקשים את נפשך ויקח
משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר
וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים
בִּידוֹ ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה
ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם
לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את
העם ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי
ישׂראל ואמר אנכי שֶׁלַח את בני ויעבדני
ותמאן לשלח הנה אנכי הרג את בנך בכרך
ויהי בדרך במלון ויפגשוהו יהוה ויבקש המיתו
ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה וידגע
לרגליו ותאמר כי זתן דמים אתה לי וירף
כּוּמְנוֹ אִז אָמַרְהָ זֶתֶן דָּמִים לְמוֹלַת

ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדבֵּר
וילך ויפגשוהו בהר האלהים וישק־לו ויגד משה
לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת
כל האתת אשר צוהו וילך משה ואהרן
ויאספו את כל זקני בני ישׂראל וידבר אהרן
את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה
ויעשי האתת לעיני העם ויאמן העם וישמעו כי
פֶּלֶד יהוה את בני ישׂראל וכי ראה את ענני
ויקדו וישתחוו ואחר באו משה ואהרן ויאמרו
אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישׂראל שלח את
עמי ויזנו לי במדבר ויאמר פרעה מי יהוה
אשר אשמע בקלו לשלח את ישׂראל לא
ידעתי את יהוה וגם את ישׂראל לא אשלח
ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו גלכה־נא דרך
שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פֶּן־יפגענו
בדבר או בחרב ויאמר אלהם מלך מצרים
למה משה ואהרן תפריעו את העם ממצעו
לכו לסבלתיכם ויאמר פרעה הורגים עתה
עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם ויצו פרעה
ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר
לא תאספון לתת תבן לעם ללֶבֶן הַלְבָנִים
כַּתְמוּל שְׁלֹשׁ הֵם יִלְכוּ וקִשְׁיוּ לָהֶם תָּבוֹן

8 וְאֶת־מִתְכַנְּתֵי הַלְבָנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תִּמְוֹל
 שְׁלֹשׁם תְּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי־נִרְפִים
 הֵם עַל־פְּנֵי הֵם צְעָקִים לֵאמֹר גִּלְכָה נִזְבַּחַה לְאֱלֹהֵינוּ:
 9 תִּכְבֹּד הַעֲבֹדָה עַל־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ־בָהּ וְאֵל־יִשְׁעוּ
 בְּדַבְרֵי־שֹׁקֵר: 10 וַיֵּצְאוּ גֹשְׁי הָעַם וַשְׂטָרְיו וַיֹּאמְרוּ
 אֶל־הָעַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פְּרַעֲה אֵינְנִי נֹתֵן לָכֶם
 תְּבוֹן: 11 אַתֶּם לָכוּ קָחוּ לָכֶם תְּבוֹן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי
 אֵין נִגְרַע מֵעֲבֹדְתְכֶם דָּבָר: 12 וַיִּפֶץ הָעַם בְּכָל־אֶרֶץ
 מִצְרָיִם לִקְשֹׁשׁ קֹשׁ לְתְבוֹן: 13 וְהַנְּגִישִׁים אֲצִיִּים לֵאמֹר
 פִּלּוּ מַעֲשִׂיכֶם דְּבַר־יְוֹם בְּיוֹמוֹ פֹּאֲשֶׁר בִּהְיֹת הַתְּבוֹן:
 14 וַיִּפְּו שְׂטָרִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵהֶם גֹּשְׁי
 פְּרַעֲה לֵאמֹר מִדּוּעַ לֹא כָלִיתֶם זֹקְכֶם לְרִבּוֹן
 כַּתְמוּל שְׁלֹשׁם גַּם תְּמוּל גַּם־הַיּוֹם: 15 וַיָּבֹאוּ שְׂטָרִי
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּצְעֲקוּ אֶל־פְּרַעֲה לֵאמֹר לָמָּה תַעֲשֶׂה
 כֹּה לַעֲבָדֶיךָ: 16 תְּבוֹן אֵין נִתּוֹן לַעֲבָדֶיךָ וּלְבָנִים אֲמָרִים
 לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ מִכִּים וְחַטָּאת עֲמָדָה: 17 וַיֹּאמֶר
 נִרְפִים אַתֶּם נִרְפִים עַל־פְּנֵי אַתֶּם אֲמָרִים גִּלְכָה
 נִזְבַּחַה לְיְהוָה: 18 וְעַתָּה לָכוּ עֲבָדוּ וְתְבוֹן לֹא־יִנָּתֵן לָכֶם
 וְתְבוֹן לְבָנִים תִּתְּנוּ: 19 וַיִּרְאוּ שְׂטָרִי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶתֶם
 פִּרְעַע לֵאמֹר לֹא־תִגְרְעוּ מִלְּבַנִּיכֶם דְּבַר־יְוֹם בְּיוֹמוֹ:
 20 וַיִּפְּגְעוּ אֶת־מִשְׁחָה וְאֶת־אֶהָרֹן נְצַבִּים לְקִרְאתֶם
 בְּצִאתֶם מֵאֶת פְּרַעֲה: 21 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם יְרֵא יְהוָה
 עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאִשְׁתֶּם אֶת־רִיחֹנוּ בְּעֵינֵי
 פְּרַעֲה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו כִּתַּת זֹרֵב בְּיַד־רַד־רִגְלוֹ
 וַיִּשַׁב מוֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לָמָּה הִרְעִיתָה
 לָעַם הַזֶּה לָכוּה זֶה שִׁלַּחְתָּנִי וּמֵאֵז בָּאתִי אֵל פְּרַעֲה
 כַּדָּבָר בְּשִׁמּוֹךְ הִרְעִיתָ לָעַם הַזֶּה וְהִנֵּנִי לֹא הִצַּלְתָּ
 אֶת עַמּוֹךְ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מוֹשֶׁה עֵתָה תִּרְאֶה
 אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לְפָרְעֵה כִּי בְּיַד חֲזָקָה יִשְׁלַח־מִבְּיַד
 חֲזָקָה יִרְשָׁם מֵאֶרֶצוֹ וַיִּדְבֹר
 אֱלֹהִים אֵל מוֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה וְאַרְאֶה
 אֵל אַבְרָהָם אֵל יִצְחָק וְאֵל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׂדֵי
 וּשְׁמוֹ יְהוָה לֹא נִזְדַּעַתִּי לָהֶם וְגַם הִקְמֹתִי אֶת־
 בְּרִיתִי אִתֶּם לָתֵת לָהֶם אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ
 מִצְרָיִם אֲשֶׁר גָּרוּ בָהּ: 4 וְגַם אֲנִי שָׂמַעְתִּי אֶת־
 נְאֻמַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרָיִם מַעֲבָדִים אַתֶּם
 וְאַזְכֹּר אֶת־בְּרִיתִי: 6 לָכוֹ אָמַר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי
 יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם מִצְרָיִם
 וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבָדְתֶם וְגֵאלְתִּי אֶתְכֶם בְּזֵרוּעַ
 נְטוּיָה וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים: 7 וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם לִי לָעַם
 וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיִּזְדַּעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם מִמִּצְרַיִם:

וְאֶת מִתְכַנְּתֵי הַלְבָנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תִּמְוֹל
 שְׁלֹשׁם תְּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי־נִרְפִים
 הֵם עַל כֵּן הֵם צְעָקִים לֵאמֹר גִּלְכָה נִזְבַּחַה לְאֱלֹהֵינוּ
 תִּכְבֹּד הַעֲבֹדָה עַל הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ־בָהּ וְאֵל־יִשְׁעוּ
 בְּדַבְרֵי שֹׁקֵר וַיֵּצְאוּ גֹשְׁי הָעַם וַשְׂטָרְיו וַיֹּאמְרוּ
 אֵל הָעַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פְּרַעֲה אֵינְנִי נֹתֵן לָכֶם
 תְּבוֹן אַתֶּם לָכוּ קָחוּ לָכֶם תְּבוֹן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי
 אֵין נִגְרַע מֵעֲבֹדְתְכֶם דָּבָר וַיִּפֶץ הָעַם בְּכָל אֶרֶץ
 מִצְרָיִם לִקְשֹׁשׁ קֹשׁ לְתְבוֹן וְהַנְּגִישִׁים אֲצִיִּים לֵאמֹר
 כִּלּוּ מַעֲשִׂיכֶם דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ כְּאֲשֶׁר בִּהְיֹת הַתְּבוֹן
 וַיִּכּוּ שְׂטָרִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׂמוּ עֲלֵהֶם גֹּשְׁי
 פְּרַעֲה לֵאמֹר מִדּוּעַ לֹא כָלִיתֶם זֹקְכֶם לְרִבּוֹן
 כַּתְמוּל שְׁלֹשׁם גַּם תְּמוּל גַּם הַיּוֹם וַיִּבֹאוּ שְׂטָרִי
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּצְעֲקוּ אֵל פְּרַעֲה לֵאמֹר לָמָּה תַעֲשֶׂה
 כֹּה לַעֲבָדֶיךָ תְבוֹן אֵין נִתּוֹן לַעֲבָדֶיךָ וּלְבָנִים אֲמָרִים
 לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ מִכִּים וְחַטָּאת עֲמָדָה וַיֹּאמֶר
 נִרְפִים אַתֶּם נִרְפִים עַל כֵּן אַתֶּם אֲמָרִים גִּלְכָה
 נִזְבַּחַה לְיְהוָה וְעַתָּה לָכוּ עֲבָדוּ וְתְבוֹן לֹא יִנָּתֵן לָכֶם
 וְתְבוֹן לְבָנִים תִּתְּנוּ וַיִּרְאוּ שְׂטָרִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶתֶם
 פִּרְעַע לֵאמֹר לֹא תִגְרְעוּ מִלְּבַנִּיכֶם דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ
 וַיִּפְּגְעוּ אֶת מוֹשֶׁה וְאֶת אֶהָרֹן נְצַבִּים לְקִרְאתֶם
 בְּצִאתֶם מֵאֶת פְּרַעֲה וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם יְרֵא יְהוָה
 עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאִשְׁתֶּם אֶת רִיחֹנוּ בְּעֵינֵי
 פְּרַעֲה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו כִּתַּת זֹרֵב בְּיַד־רַד־רִגְלוֹ
 וַיִּשַׁב מוֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לָמָּה הִרְעִיתָה
 לָעַם הַזֶּה לָכוּה זֶה שִׁלַּחְתָּנִי וּמֵאֵז בָּאתִי אֵל פְּרַעֲה
 כַּדָּבָר בְּשִׁמּוֹךְ הִרְעִיתָ לָעַם הַזֶּה וְהִנֵּנִי לֹא הִצַּלְתָּ
 אֶת עַמּוֹךְ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מוֹשֶׁה עֵתָה תִּרְאֶה
 אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לְפָרְעֵה כִּי בְּיַד חֲזָקָה יִשְׁלַח־מִבְּיַד
 חֲזָקָה יִרְשָׁם מֵאֶרֶצוֹ וַיִּדְבֹר
 אֱלֹהִים אֵל מוֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה וְאַרְאֶה
 אֵל אַבְרָהָם אֵל יִצְחָק וְאֵל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׂדֵי
 וּשְׁמוֹ יְהוָה לֹא נִזְדַּעַתִּי לָהֶם וְגַם הִקְמֹתִי אֶת־
 בְּרִיתִי אִתֶּם לָתֵת לָהֶם אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ
 מִצְרָיִם אֲשֶׁר גָּרוּ בָהּ וְגַם אֲנִי שָׂמַעְתִּי אֶת־
 נְאֻמַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרָיִם מַעֲבָדִים אַתֶּם
 וְאַזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי לָכֵן אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי
 יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם מִמִּצְרַיִם
 וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבָדְתֶם וְגֵאלְתִּי אֶתְכֶם בְּזֵרוּעַ
 נְטוּיָה וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם לִי לָעַם
 וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיִּזְדַּעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם מִמִּצְרַיִם

8 והבאתי אתכם אל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת-
 יְדֵי כַתֵּת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַעֲקֹב וְנִתְּתִי
 אֹתָהּ לְכֶם מִוְרֵשָׁה אֲנִי יְהוָה: 9 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן
 אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה מִקְצָר
 רוּחַ וּמִעֲבֹדַת קִשָּׁה:
 10 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: 11 בֹּא דַבֵּר אֶל-
 פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרֶץ: 12 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי-
 יִשְׂרָאֵל לֹא-שָׁמְעוּ אֵלַי וְאַיִךְ יִשְׁמְעֵנִי פְרַעֲהַ
 וְאֲנִי עָרַל שְׁפֹתִים:
 13 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וַיִּצְוֶם אֶל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאֶל-פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת-
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: 14 אֵלֶּה
 רֵאשֵׁי בֵית-אֲבֹתֶם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנֹךְ
 וּפְלוּא חֲצֹרֹן וְכַרְמִי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת רְאוּבֵן: 15 וּבְנֵי
 שִׁמְעוֹן וַיִּמְעָל וַיִּמְיֹן וְאֶהֱד וַיִּכְיֹן וַיְצֹהֵר וְשִׂאוּל
 בְּרֵהֲבִנְעֻיָּה אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת שִׁמְעוֹן: 16 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
 בְּנֵי-לֵוִי לְתֹלְדֹתָם גֵּרְשׁוֹן וְקַהַת וּמְרָרִי וּשְׁנִי תִי לֵוִי
 שִׁבְעֵי וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה: 17 בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לְבִנֵי וּשְׁמֵעִי
 לְמִשְׁפַּחְתָּם: 18 וּבְנֵי קַהַת עֲמָרָם וַיִּצְהָר וְחֲבֵרוֹן
 וְעִזִּיאֵל וּשְׁנִי תִי קַהַת שְׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת
 שָׁנָה: 19 וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
 הַלְוִי לְתֹלְדֹתָם: 20 וַיִּקַּח עֲמָרָם אֶת-יֹוכָבֵד
 דָּדָתוֹ לֹו לְאִשָּׁה וַתֵּלֵד לֹו אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-
 מֹשֶׁה וּשְׁנֵי תִי עֲמָרָם שִׁבְעֵי וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה:
 21 וּבְנֵי יִצְהָר קָרַח וְנַפְגִּי וְזֹכְרִי: 22 וּבְנֵי עִזִּיאֵל מִישָׁאֵל
 וְאַלְצָפָן וְסֹתְרִי: 23 וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת-אֵלִישַׁבֵּעַ בַּת-
 עַמִּינָדָב אַחֹת נַחֲשׁוֹן לֹו לְאִשָּׁה וַתֵּלֵד לֹו אֶת-
 נָדָב וְאֶת-אֲבִיהוּא אֶת-אֶלְעָזָר וְאֶת-אִיתָמָר: 24 וּבְנֵי
 קָרַח אֶסִיר וְאֶלְקָנָה וְאַבִּיאָסָף אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
 הַקָּרְחִי: 25 וְאַלְעָזָר בְּרֵהֲאֲהֲרֹן לָקַח לֹו מִבָּנוֹת פְּוֹטִיאֵל
 לֹו לְאִשָּׁה וַתֵּלֵד לֹו אֶת-פִּינְחָס אֵלֶּה רֵאשֵׁי אֲבוֹת
 הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחְתָּם: 26 הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר
 אָמַר יְהוָה לָהֶם הוֹצִיאוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם עַל-צְבָאָתָם: 27 הֵם הַמְדַבְּרִים אֶל-פְּרַעֲהַ
 מֶלֶךְ-מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
 הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: 28 וַיְהִי בַיּוֹם דִּבְרַי יְהוָה אֶל-
 מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: 29 וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה דַּבֵּר אֶל-
 פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֶת כָּל-אֲשֶׁר אֲנִי דַבֵּר
 אֵלָיֶךָ: 30 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה הֵן אֲנִי עָרַל
 שְׁפֹתִים וְאַיִךְ יִשְׁמַע אֵלַי פְּרַעֲהַ:

והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את
 ידי כתת אותה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי
 אותה לכם מורשה אני יהוה וידבר משה בן
 אל בני ישראל ולא שמעו את משה מקצר
 רוח ומעבדת קשה
 וידבר יהוה אל משה לאמר בא דבר אל
 פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל
 מארצו וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני
 ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה
 ואני ערל שפתים
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני
 ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את
 בני ישראל מארץ מצרים
 ראשי בית אבותם בני ראובן בכר ישראל חנוך
 ופלוא חצרון וכרמי אלה מושפחת ראובן ובני
 שמעון וימעל וימיון ואהד וכיין ויצהר ושאוול
 בן הכנענייה אלה מושפחת שמעון ואלה שמות
 בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני תי לוי
 שבע ושלושים ומאת שנה ומורי בני גרשון ובני
 לוי מושפחתם ובני קהת עמרם ויצהר וחברון
 ועזיאל ושני תי קהת שלש ושלושים ומאת
 שנה ובני מררי מחלי ומושי אלה מושפחת
 הלוי לתלדתם ויקח עמרם את יוכבד
 דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת
 משה ושני תי עמרם שבע ושלושים ומאת שנה
 ובני יצהר קרח ונפגי וזכרי ובני עזיאל מישאל
 ואלצפן וסותרי ויקח אהרן את אלישבע בת
 עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את
 נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר ובני
 קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה מושפחת
 הקרחי ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל
 לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות
 הלויים למשפחתם הוא אהרן ומשה אשר
 אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ
 מצרים על צבאתם הם המדברים אל פרעה
 מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים
 הוא משה ואהרן והי ביום דבר יהוה אל
 משה בארץ מצרים וידבר
 יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל
 פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר
 אליך ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל
 שפתים ואיך ישמע אלי פרעה

7:1 ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה רֹאֵה נִתְּתִיךָ אֲלֵהֶם
 לַפְרֹעָה וְאֶהְרֹן אֶחִידוֹ יִהְיֶה נְבִיאָהּ: 2 אַתָּה תְדַבֵּר
 אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶה וְאֶהְרֹן אֶחִידוֹ יְדַבֵּר אֶל־
 פְּרֹעֹה וְשַׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ: 3 וְאָנֹכִי
 אֶקְשֶׁה אֶת־לֵב פְּרֹעֹה וְהִרְבִּיתִי אֶת־אֲתֹנִי וְאֶת־
 מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: 4 וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פְּרֹעֹה
 וְנִתְּתִי אֶת־יָדִי בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־צְבָאֹתַי
 אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשַׁפְטִים
 גְּדֹלִים: 5 וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אָנֹכִי יְהוָה בְּנִתְּתִי אֶת־יָדִי
 עַל־מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם:
 6 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כֹּן
 עָשׂוּ: 7 וּמֹשֶׁה בְּוֹשַׁמְנִים שָׁנָה וְאֶהְרֹן בֶּן־שִׁשְׁלֹשׁ
 וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבְּרָם אֶל־פְּרֹעֹה:
 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אֶהְרֹן לֵאמֹר: 9 כִּי יְדַבֵּר
 אֲלֵכֶם פְּרֹעֹה לֵאמֹר תָּנוּ לָכֶם מוֹפֵת וְאָמַרְתָּ אֶל־
 אֶהְרֹן קַח אֶת־מַטֶּה וְהַשְׁלֵךְ לִפְנֵי־פְרֹעֹה יִתֵּי לְתַנּוּן:
 10 וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶל־פְּרֹעֹה וַיַּעֲשׂוּ כֹן כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ אֶהְרֹן אֶת־מַטְהוֹ לִפְנֵי פְרֹעֹה
 וּלְפָנָיו עָבְדוּ וַיִּתֵּי לְתַנּוּן: 11 וַיִּקְרָא גַם־פְּרֹעֹה לְחַכְמָיִם
 וּלְמַכְשָׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם חֲרֻטִּים מִצְרַיִם בְּלַהֲטִיתָם
 כֹּן: 12 וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מַטְהוֹ וַיִּהְיוּ לְתַנּוּגִים וַיַּבְלַע מַטְהַ־
 אֶהְרֹן אֶת־מַטְתָּם: 13 וַיַּחְזֹק לֵב פְּרֹעֹה וְלֹא שָׁמַע
 אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: 14 וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּבֹד לֵב פְּרֹעֹה מֵאֵן לְשַׁלַּח
 הָעָם: 15 לָךְ אֶל־פְּרֹעֹה בַּבֹּקֶר הַנֶּהָל יֵצֵא הַמַּיִמָּה
 וְנִצְבַת לְקִרְאָתוֹ עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֵר וְהַמַּטְהָ אֲשֶׁר־
 נִהַפְּדָה לְנַחֵשׁ תִּקַּח בְּיָדָהּ: 16 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה
 אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִם שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח
 אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי בַּמִּדְבָּר וְהִגַּה לֹא־שָׁמַעְתָּ עַד־
 כֹּה: 17 כֹּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תִּדְעֶ כִּי אָנֹכִי יְהוָה הַיֵּה
 אֲנֹכִי מִכֶּהוּ בַּמַּטְהָ אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־הַמַּיִם אֲשֶׁר
 בַּיָּאֵר וְנִהַפְּכוּ לְדָם וְהַדְּגָה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר תָּמוּת
 וּבָאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאָו מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם בּוֹן
 הַיָּאֵר: 19 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר
 אֶל־אֶהְרֹן קַח מַטֶּה וַיִּטֶּה־יָדָהּ עַל־מַיִם מִצְרַיִם
 עַל־נַהֲרָתָם עַל־יַאֲרֵיהֶם וְעַל־אֲגַמֵּיהֶם וְעַל כָּל־מִקְוֵה
 מַיִמֵּיהֶם וַיִּהְיוּ דָם וְהָיָה דָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וּבְעֵצִים וּבְאֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ כֹן מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיִּרַם בְּמוֹטֵהוּ וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר
 בַּיָּאֵר לְעֵינֵי פְרֹעֹה וּלְעֵינֵי עַבְדָּיו וַיִּהַפְּכוּ כָּל־הַמַּיִם
 אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לְדָם וְהַדְּגָה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר מוֹתָה וּבָאֵשׁ
 הַיָּאֵר וְכֹל יִכְלוּ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיָּאֵר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רֹאֵה נִתְּתִיךָ אֲלֵהֶם
 כַּפְרֹעָה וְאֶהְרֹן אֶחִידוֹ יִהְיֶה נְבִיאָךְ אֲתָה תְדַבֵּר
 אֶת כָּל אֲשֶׁר אֶעֱוֹךְ וְאֶהְרֹן אֶחִידוֹ יְדַבֵּר אֶל־
 פְּרֹעֹה וְשִׁלַּח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ וְאָנֹכִי
 אֶקְשֶׁה אֶת לֵב פְּרֹעֹה וְהִרְבִּיתִי אֶת אֲתֹנִי וְאֶת
 מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פְּרֹעֹה
 וְנִתְּתִי אֶת יָדִי בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת צְבָאֹתַי
 אֶת עַמִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשַׁפְטִים
 גְּדֹלִים וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אָנֹכִי יְהוָה בְּנִתְּתִי אֶת יָדִי
 עַל מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
 וַיַּעֲשׂ מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כֹּן
 עָשׂוּ וּמוֹשֶׁה בֶּן שְׁמֹנִים שָׁנָה וְאֶהְרֹן בֶּן שִׁשְׁלֹשׁ
 וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבְּרָם אֶל פְּרֹעֹה
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהְרֹן לֵאמֹר כִּי יְדַבֵּר
 אֲלֵכֶם פְּרֹעֹה לֵאמֹר תָּנוּ לָכֶם מוֹפֵת וְאָמַרְתָּ אֶל־
 אֶהְרֹן קַח אֶת מַטֶּה וְהַשְׁלַךְ לִפְנֵי פְרֹעֹה וַיִּתְּנִי
 וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶל פְּרֹעֹה וַיַּעֲשׂוּ כֹן כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ אֶהְרֹן אֶת מַטְהוֹ לִפְנֵי פְרֹעֹה
 וּלְפָנָיו עָבְדוּ וַיִּתְּנִי וַיִּתְּנִי וַיִּקְרָא גַם פְּרֹעֹה לְחַכְמָיִם
 וּלְמַכְשָׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵם חֲרֻטִּים מִצְרַיִם בְּלַהֲטִיתָם
 כֹּן וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מַטְהוֹ וַיִּהְיוּ לְתַנּוּגִים וַיַּבְלַע מֹשֶׁה
 אֶהְרֹן אֶת מַטְתָּם וַיַּחְזֹק לֵב פְּרֹעֹה וְלֹא שָׁמַע
 אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כְּבֹד לֵב פְּרֹעֹה מֵאֵן לְשַׁלַּח
 הָעָם כֹּךְ אֶל פְּרֹעֹה בַּבֹּקֶר הַנֶּהָל יֵצֵא הַמַּיִמָּה
 וְנִצְבַת לְקִרְאָתוֹ עַל שֵׁפֶת הַיָּאֵר וְהַמַּטְהָ אֲשֶׁר
 נִהַפְּדָה לְנַחֵשׁ תִּקַּח בְּיָדֶךָ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה
 אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִם שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח
 אֶת עַמִּי וַיַּעֲבְדוּנִי בַּמִּדְבָּר וְהִגַּה לֹא שָׁמַעְתָּ עַד
 כֹּה כֹה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תִּדְעֶ כִּי אָנֹכִי יְהוָה הַנֶּהָל
 אֲנֹכִי מִכֶּה בְּמוֹטֵה אֲשֶׁר בְּיָדִי עַל הַמַּיִם אֲשֶׁר
 בַּיָּאֵר וְנִהַפְּכוּ לְדָם וְהַדְּגָה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר תָּמוּת
 וּבָאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאָו מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם בּוֹן
 הַיָּאֵר וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אָמַר
 אֶל אֶהְרֹן קַח מַטֶּה וַיִּטֶּה יָדֶךָ עַל מַיִם מִצְרַיִם
 עַל נַהֲרָתָם עַל יַאֲרֵיהֶם וְעַל אֲגַמֵּיהֶם וְעַל כָּל מִקְוֵה
 מַיִמֵּיהֶם וַיִּהְיוּ דָם וְהָיָה דָם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וּבְעֵצִים וּבְאֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ כֹן מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיִּרַם בְּמוֹטֵהוּ וַיַּךְ אֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר
 בַּיָּאֵר לְעֵינֵי פְרֹעֹה וּלְעֵינֵי עַבְדָּיו וַיִּהַפְּכוּ כָּל הַמַּיִם
 אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לְדָם וְהַדְּגָה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר מוֹתָה וּבָאֵשׁ
 הַיָּאֵר וְכֹל יִכְלוּ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן הַיָּאֵר

ויהי הדם בכל־ארץ מצרים: 22 ויעשו־כן חרטמי
מצרים בלטיהם ויחזק לב־פרעה ולא־שמע
אלהם כאשר דבר יהוה: 23 ויפן פרעה ויבא אל־
ביתו ולא־אָתַת לבו גם־לזאת: 24 ויחפרו כל־מצרים
סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתות
ממימי היאר: 25 וימלא שבעת ימים אתרי הכות־
יתה את־היאר:

26 ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה בא אל־פרעה ואמרת
אליו כה אמר יהוה שלח את־עמי ויעבדני ואם־
מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את־כל־גבולך
בצפרדעים: 28 ושׂרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו
בביתך ובחצר משכבך ועל־מִטְתְּךָ ובגבית עבדיך
ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך ובכה ובעמך
ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים ויאמר יהוה אל
משה אמר אל־אהרן נטה את־ידך במטה על־
הנהרות על־היארים ועל־האגמים ותעל את־
הצפרדעים על־ארץ מצרים: 2 ויט אהרן את־ידו
על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את־ארץ
מצרים: 3 ויעשו־כן חרטמים בלטיהם ויעלו את־
הצפרדעים על־ארץ מצרים: 4 ויקרא פרעה למֹשֶׁה
ולאהרן ויאמר העתירו אל־יהוה ויסר הצפרדעים
ממני ומעמי ואשלחה את־העם ויזבחזו ליהוה:
5 ויאמר מֹשֶׁה לפרעה התפאר עלי כמותי אעתיר
לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך
ומבתיך רק ביאר תשאַרְנָה: 6 ויאמר למחר
וילאמר פִּדְבָרְךָ למען תדע פִּי־אֵין פִּיהֵנָה אֶלְהֵינוּ:
7 וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך
ומעמך רק ביאר תשאַרְנָה: 8 ויצא מֹשֶׁה ואהרן
מעם פרעה ויצעק מֹשֶׁה אל־יהוה על־דבר
הצפרדעים אשר שב כפרעה ויעש יהוה
כדבר משה וימותו הצפרדעים מן הבתים מן
החצרות ומן השדות ויצברו אתם חמרם חמרם
ותבאש הארץ וירא פרעה כי היתה הרוחה
והכבד את לבו ולא שמוע אלהם כאשר דבר
יהוה:

12 ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה אמר
אל־אהרן נטה את־מטֶּה וקח את־עפר הארץ והיה
לכנם בכל־ארץ מצרים: 13 ויעשו־כן ויט אהרן את־
ידו במטהו ויך את־עפר הארץ ותהי הכנם באדם
ובבהמה כל־עפר הארץ היה כנזם בכל־ארץ
מצרים: 14 ויעשו־כן חרטמים בלטיהם להוציא
את־הכנזם ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה:
15 ויאמרו חרטמים אל־פרעה אצבע אלהים הוא

ויהי הדם בכל ארץ מצרים ויעשו כן חרטמי
מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמוע
אלהם כאשר דבר יהוה ויפן פרעה ויבא אל
ביתו ולא שית לבו גם לזאת ויחפרו כל מצרים
סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתות
ממימי היאר וימלא שבעת ימים אתרי הכות
יתה את היאר

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת
אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני ואם
מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך
בצפרדעים ושׂרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו
בביתך ובחצר משכבך ועל מיטתך ובגבית עבדיך
ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך ובכה ובעמך
ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים ויאמר יהוה אל
משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטה על
הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את
הצפרדעים על ארץ מצרים ויט אהרן את ידו
על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ
מצרים ויעשו כן חרטמים בלטיהם ויעלו את
הצפרדעים על ארץ מצרים ויקרא פרעה למשה
ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים
ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחזו ליהוה
ויאמר משה לפרעה התפאר עלי כמותי אעתיר
לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך
ומבתיך רק ביאר תשאַרְנָה ויאמר למחר
וילאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו
וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך
ומעמך רק ביאר תשאַרְנָה ויצא משה ואהרן
מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר
הצפרדעים אשר שב כפרעה ויעש יהוה
כדבר משה וימותו הצפרדעים מן הבתים מן
החצרות ומן השדות ויצברו אתם חמרם חמרם
ותבאש הארץ וירא פרעה כי היתה הרוחה
והכבד את לבו ולא שמוע אלהם כאשר דבר
יהוה ויאמר יהוה אל משה אמר
אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה
לכנזם בכל ארץ מצרים ויעשו כן ויט אהרן את
ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנזם באדם
ובבהמה כל עפר הארץ היה כנזם בכל ארץ
מצרים ויעשו כן חרטמים בלטיהם להוציא
את הכנזם ולא יכלו ותהי הכנזם באדם ובבהמה
ויאמרו חרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא

ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר
 יהוה ויאמר יהוה אל משה
 השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא
 הכימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי
 ויעבדני כי אם אינך משלח את עמי הנני משלח
 בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומוכאו
 בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם
 עליה והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר
 עמו עמוד עליה לבבתי היות שם ערב נמיען הדע
 כי אני יהוה בקרב הארץ ושמותי פדה בין עמי
 ובין עמו כמוחר יהיה האת הזה ויעש יהוה כן
 ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכר
 ארץ מצרים השחת הארץ מפני הערב והרא
 פרעה אל משה וכאשר ויאמר לנו זבחו לאלהינו
 בארץ ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת
 מצרים זבוח ליהוה אלהינו הן זבחו את תועבת
 מצרים לעיניהם ולא יסקלנו דרך שלשת ימים
 נכך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר
 אלינו ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם
 ליהוה אלהיכם בכורב רה הרחוק לא תרחיקו
 ללכת העתירו בעדי ויאמר משה הנה אנכי יוצא
 מעמך והעתרתני אל יהוה וסר הערב מפרעה
 מעבדיו ומעמנו מחר רק אל יסוף פרעה התל
 לבבתי שלח את העם לזבח ליהוה ויצא משה
 מעם פרעה ויעתר אל יהוה ויעש יהוה כדבר
 משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא
 נשאר אחד וכבד פרעה את לבו גם בפעם
 הזאת ולא שלח את העם
 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו
 כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי
 ויעבדני כי אם מאן אתה לשלח ועודך מוחזיק בם
 הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בעדה בסוסים
 בחמורים בגמלים בכקר וביצאן דבר כבד מאד
 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים
 ולא ימות מכל לבני ישראל דבר ויעים יהוה
 מועד כאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ
 ויעש יהוה את הדבר הזה ממוחרת וימות כל מקנה
 מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד וישלח
 פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד
 וכבד לב פרעה ולא שלח את העם
 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם
 פית כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה

ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר
 יהוה: 16 ויאמר יהוה אל משה
 השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא
 הכימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי
 ויעבדני: 17 כי אם אינך משלח את עמי הנני משלח
 בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו
 בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם
 עליה: 18 והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר
 עמי עמד עליה לבבתי היות שם ערב למען הדע
 כי אני יהוה בקרב הארץ: 19 ושמתי פדת בין עמי
 ובין עמך למחר יהיה האת הזה: 20 ויעש יהוה כן
 ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכר
 ארץ מצרים השחת הארץ מפני הערב: 21 ויגרא
 פרעה אל משה ויאמר לנו זבחו לאלהיכם
 בארץ: 22 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת
 מצרים זבוח ליהוה אלהינו הן זבחו את תועבת
 מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: 23 דרך שלשת ימים
 נכך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר
 אלינו: 24 ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם
 ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחוק לא תרחיקו
 ללכת העתירו בעדי: 25 ויאמר משה הנה אנכי יוצא
 מעמך והעתרתני אל יהוה וסר הערב מפרעה
 מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסוף פרעה התל
 לבבתי שלח את העם לזבח ליהוה: 26 ויצא משה
 מעם פרעה ויעתר אל יהוה: 27 ויעש יהוה כדבר
 משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא
 נשאר אחד: 28 וכבד פרעה את לבו גם בפעם
 הזאת ולא שלח את העם:
 9:1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו
 כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי
 ויעבדני: 2 כי אם מאן אתה לשלח ועודך מוחזיק בם:
 3 הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים
 בחמורים בגמלים בכקר וביצאן דבר כבד מאד:
 4 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים
 ולא ימות מכל לבני ישראל דבר: 5 ויעים יהוה
 מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ:
 6 ויעש יהוה את הדבר הזה ממוחרת וימות כל מקנה
 מצרים וממקנה בני ישראל לא ימת אחד: 7 וישלח
 פרעה והנה לא ימת ממקנה ישראל עד אחד
 וכבד לב פרעה ולא שלח את העם:
 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם
 פית כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה:

9 וְהָיָה לְאַכֵּךְ עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל־הָאָדָם
 וְעַל־הַבְּהֵמָה לְשַׁחֵץ פָּרִחַ אֲבַעְבַּעַת בְּכָל־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם: 10 וַיִּקְחוּ אֶת־פִּיחַ הַכַּבְשָׁן וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי פְרַעֲהַ
 וַיִּזְרַק אֹתוֹ מִשָּׁה הַשָּׁמַיְמָה וַיְהִי שַׁחִין אֲבַעְבַּעַת
 פָּרִחַ בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה: 11 וְלֹא־יָכְלוּ הַחֲרָטְמִים
 לַעֲמֹד לִפְנֵי מִשָּׁה מִפְּנֵי הַשַּׁחִין כִּי־הָיָה הַשַּׁחִין
 בְּחֲרָטְמָם וּבְכָל־מִצְרַיִם: 12 וַיִּחַזַּק יְהוָה אֶת־לֵב
 פְּרַעֲהַ וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם בָּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה: 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 הֲשָׁכַם בְּבִקְרָה וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פְרַעֲהַ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִם שְׁלַח אֶת־עַמִּי
 וַיַּעֲבֹדְנִי: 14 כִּי בַפֶּעַם הַזֹּאת אֲנִי שְׁלַח אֶת־כָּל־מַגֵּפְתֵי
 אֶל־לְבָבְךָ וּבַעֲבֹדְיָךָ וּבַעֲמֹקְךָ בַּעֲבוּר תַּדְעַ כִּי אִין
 כְּמוֹנֵי בְכָל הָאָרֶץ כִּי עֵתָה שְׁלַחְתִּי אֶת יָדִי וְאָרַךְ
 אוֹתְךָ וְאֵת עַמְּךָ בַדְּבַר וּתְכַחֵד מִן הָאָרֶץ וְאוֹלָם
 בַּעֲבוּר זֹאת הַעֲמֹדֶתְיךָ בַּעֲבוּר הַרְאֵתְךָ אֶת כֹּחִי
 וְכִמְעַן סִפְרָ שִׁמּוֹ בְכָל הָאָרֶץ עוֹדֶךָ מוֹסְתוֹלָל
 בַּעֲבוּרֵי כִלְתֵי שִׁכְחָם הַנְּנִי מוֹמְטִיר כַּעַת מוֹחֵר
 בְּרַד כִּבְד מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא הָיָה כְמוֹהוּ בְּמוֹצְרִים
 לְמוֹן הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד עֵתָה וְעֵתָה שְׁלַח הַעִז
 אֶת מִקְנֶךָ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לְךָ בַשָּׂדֶה כָּל הָאָדָם
 וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִמְצָא בַשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֵף הַבַּיִתָּה
 וַיִּרַד עֲלֵהֶם הַבְּרַד וּמוֹתוֹ הִירָא אֶת דְּבַר יְהוָה
 מִעֲבַדֵי פְרַעֲהַ הַנִּיֵּס אֶת עַבְדָּיו וְאֵת מִקְנֵהוּ אֶל
 הַבָּתִּים וְאֲשֶׁר לֹא שִׁם לָבוֹ אֶל דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב
 אֶת עַבְדָּיו וְאֵת מִקְנֵהוּ בַשָּׂדֶה
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נִטֵּה אֶת־יָדְךָ עַל הַשָּׁמַיִם
 וַיְהִי בְרַד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה
 וְעַל כָּל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּטֵּ מֹשֶׁה אֶת־
 מִטְּהוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי נִתָּן קֹלֶת וּבְרַד וַתִּהְלַךְ־
 אֵשׁ אֶרְצָה וַיִּמָּטֵר יְהוָה בְּרַד עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
 24 וַיְהִי בְרַד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבְּרַד כִּבְד מֵאֵד
 אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כְמוֹהוּ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֵז הַיְּתָה
 לְגוֹי: 25 וַיִּבֶרַד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
 מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וְאֵת כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבְּרַד
 וְאֶת־כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה שָׁבַר: 26 רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר־שָׁם
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בְרַד: 27 וַיִּשְׁלַח פְּרַעֲהַ וַיִּקְרָא
 לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חֲטָאתִי הַפֶּעַם יְהוָה
 הַצַּדִּיק וְאֲנִי וְעַמִּי הַרְשָׁעִים הִעֲתִירוּ אֶל יְהוָה
 וְרַב מוֹהִיִּת קֹלֶת אֱלֹהִים וּבְרַד וְאֲשִׁלְחָה אֶתְכֶם
 וְכֹא תִסְפּוּן לַעֲמֹד וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי מֹשֶׁה כִּצְאֹתִי אֶת
 הָעִיר אֶפְרַשׁ אֶת כְּפִי אֶל יְהוָה הַקְּלוֹת יַחַד־לָבוֹן

והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם
 ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ
 מצרים ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה
 ויזרק אתו משה השמימה והיה שחין אבעבעת
 פרח באדם ובהמה ולא יכלו החרטמים
 לעמוד לפני משה מפני השחין כי היה השחין
 בחרטמים ובכל מצרים ויחזק יהוה את לב
 פרעה ולא שמוע אליהם כאשר דבר יהוה אל
 משה ויאמר יהוה אל משה
 השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו
 כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי
 ויעבדני כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי
 אל לבך ובעבדך ובעמך בעבור הדע כי אין
 כמוני בכל הארץ כי עתה שלחתי את ידי וארך
 אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ ואולם
 בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי
 וכמען ספר שמו בכל הארץ עודך מוסתולל
 בעבורי כילתי שכחם הנני מומטיר כעת מוחר
 ברד כבד מאד אשר לא היה כמוהו במוצרים
 למון היום הוסדה ועד עתה ועתה שלח העז
 את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם
 והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה
 וירד עליהם הברד ומותו הירא את דבר יהוה
 מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל
 הבתים ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב
 את עבדיו ואת מקנהו בשדה
 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים
 והיו ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה
 ועל כל עשב השדה בארץ מצרים ויט משה את
 מטהו על השמים והיה נתן קלות וברד ותהלך
 אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים
 והיו ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד
 אשר לא היה כמוהו בכל ארץ מצרים מאז היתה
 לגוי ויר הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה
 מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הנה הנוד
 ואת כל עץ השדה שבר רק בארץ גשן אשר שם
 בני ישראל לא היה ברד וישלח פרעה ויקרא
 למשה ואלהרן ויאמר אליהם חטאתי הפעם יהוה
 הצדיק ואני ועמי הרשעים העתירו אל יהוה
 ורב מהיית קלות אלהים וברד ואשלחה אתכם
 וכא תספון לעמוד ויאמר אליו משה כצאתי את
 העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות יחד לכו

והברד לא יהיה עוד למועץ הדע כי ליהוה הארץ
 ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה
 אלהים: 31 והפשתה והשערה גפתה כי השערה
 אביב והפשתה גבעל: 32 והחטה והכסמת לא גכו
 כי אפילת הגה: 33 ויצא מלשה מעם פרעה את העיר
 ויפרש בפיו אל־יהוה ויחדלו הקלות והברד
 ומטר לא־נתה ארצה: 34 וירא פרעה כי חדל המטר
 והברד והקלת ויסף לחטא וכבד כבו הוא ועבדיו
 ויחזק לב פרעה וכל שכו את בני ישראל כאשר
 דבר יהוה ביד משה:

10:1 ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה כי־אני
 הכבדתי את־לבו ואת־לב עבדיו למוען שתי אתתי
 אלה בקרבו: 2 ולמוען תספר באזני בנך ובן־בנך את
 אשר התעללתי במצרים ואת־אתתי אשר־
 שמתי גם וידעתם כי־אני יהוה: 3 ויצא משה ואהרן
 אל־פרעה ויאמרו אליו כה־אמר יהוה אלהי
 העברים עד־מתי מאנת לענת מפני שלח עמי
 ויעבדני: 4 כי אם־מאן אתה לשלח את־עמי הנני
 מביא מתר ארבה בגבלך: 5 וכסה את־עיו הארץ
 ולא יוכל לראת את־הארץ ואכלו את־יתר
 הפלטה הנשארת לכם מן־הברד ואכל את־כל
 העץ הצמח לכם מן־השדה: 6 ומלאו בתיה ובתי
 כל־עבדיך ובתי כל־מצרים אשר לא־ראו אבתיה
 ואבות אבתיה מיום היותם על־האדמה עד היום
 הגה ויפן ויצא מעם פרעה: 7 ויאמרו עבדי פרעה
 אליו עד־מתי יהיה זה לנו למקלש שלח את־
 האנשים ויעבדו את־יהוה אלהיהם הטרם תדע
 כי אבדה מצרים: 8 ויושב את־משה ואת־אהרן אל־
 פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את־יהוה אלהיכם
 מי ומי ההלכים: 9 ויאמר משה בנערינו ובזקנינו
 גלה בכנינו ובכנותנו בצאננו ובקורנו גלה כי
 חג־יהוה לנו: 10 ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם
 כאשר אשלח אתכם ואת־טפכם ראו כי רעה
 גגד פניכם: 11 לא כן לכו־גא הגברים ועבדו את־
 יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת
 פני פרעה: 12 ויאמר יהוה אל־משה

גטה ידך על־ארץ מצרים בארבה ויעל על־ארץ
 מצרים ויאכל את־כל־עשב הארץ את־כל־אשר
 השאיר הברד: 13 ויט משה את־מטהו על־ארץ
 מצרים ויהוה נהג רוח־קדים בארץ כל־היום
 ההוא וכל־החילה הבקר היה ורוח־הקדים נשא
 את־הארבה: 14 ויעל הארבה על כל־ארץ מצרים

והברד לא יהיה עוד למועץ הדע כי ליהוה הארץ
 ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה
 אלהים והפשתה והשערה נכתה כי השערה
 אביב והפשתה גבעל והחטה והכסמת לא גכו
 כי אפילת הגה ויצא משה מעם פרעה את העיר
 ויפרש בפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד
 ומטר לא נתה ארצה וירא פרעה כי חדל המטר
 והברד והקלת ויסף לחטא וכבד כבו הוא ועבדיו
 ויחזק לב פרעה וכל שכו את בני ישראל כאשר
 דבר יהוה ביד משה

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני
 הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למוען שתי אתתי
 אלה בקרבו ולמוען תספר באזני בנך ובן־בנך את
 אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר
 שמתי גם וידעתם כי אני יהוה ויצא משה ואהרן
 אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי
 העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי
 ויעבדני כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני
 מביא מוזר ארבה בגבלך וכסה את עין הארץ
 ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר
 הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל
 העץ הצמח לכם מן השדה ומלאו בתיה ובתי
 כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לאראו אבתיה
 ואבות אבתיה מיום היותם על האדמה עד היום
 הגה ויפן ויצא מעם פרעה ויאמרו עבדי פרעה
 אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את
 האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע
 כי אבדה מצרים ויושב את משה ואת אהרן אל
 פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם
 מי ומי ההלכים ויאמר משה בנערינו ובזקנינו
 גלה בכנינו ובכנותנו בצאננו ובקורנו גלה כי
 חג יהוה לנו ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם
 כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה
 גגד פניכם לא כן לכו לא הגברים ועבדו את
 יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת
 פני פרעה ויאמר יהוה אל משה
 גטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ
 מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר
 השאיר הברד ויט משה את מטהו על ארץ
 מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום
 ההוא וכל החילה הבקר היה ורוח הקדים נשא
 את הארבה ויעל הארבה על כל ארץ מצרים

וַיִּנּוּחַ בְּכָל גְבוּל מִצְרַיִם כַּבֵּד מְאֹד לְפָנָיו לֹא־הָיָה
 כֵּן אַרְבַּה כְּמֹהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה־כֵּן: 15 וַיִּכַּס אֶת־עֵינָיו
 כָּל־הָאָרֶץ וַתַּחֲשֹׁף הָאָרֶץ וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב
 הָאָרֶץ וְאֵת כָּל־פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבְּרֵד
 וְלֹא־נֹתַר כָּל־יֶרֶק בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם: 16 וַיִּמְהַר פְּרַעֲהַ לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
 וַיֹּאמֶר חֲטַאתִי לִיהוָה אֲלֵהִיכֶם וְלָכֶם: 17 וְעַתָּה שְׂאֵל
 גַּם חֲטַאתִי אֵךְ הַפֵּעַם וְהַעֲתִירוּ לִיהוָה אֲלֵהִיכֶם
 וַיִּסַּר מִעֲלֵי־רַק אֶת־הַמִּנּוֹת הַזֶּה: 18 וַיֵּצֵא מִעַם
 פְּרַעֲהַ וַיַּעֲתֶר אֶל־יְהוָה: 19 וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה רוּח־
 יָם תִּזְק מְאֹד וַיִּשְׂא אֶת־הָאָרֶץ וַיִּתְקַעֲדוּ
 יָמָה סוּף לֹא נִשְׂאָר אַרְבַּה אֶחָד בְּכָל־גְּבוּל
 מִצְרַיִם וַיִּזְזַק יְהוָה אֶת־כַּבֵּר פְּרַעֲהַ וְכֹל־שִׂרְיֹת
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

21 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גִטָּה יָדָךְ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי
 חֲשֹׁף עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּגְמַשׁ חֲשֹׁף: 22 וַיִּטַּשׁ מֹשֶׁה
 אֶת־יָדוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֲשֹׁף־אֶפְלָה בְּכָל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלִשֶׁת יָמִים: 23 לֹא־רָאוּ אִישׁ אֶת־
 אָחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתּוֹ שְׁלִשֶׁת יָמִים
 וְלִכְל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם: 24 וַיִּקְרָא
 פְּרַעֲהַ אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּי
 צִאֲנַכֶם וּבְקֹרְכֶם יֵצֵג גַּם־טַפְכֶם יִלְךְ עִמָּכֶם: 25 וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה גַם־אַתָּה תִתֵּן בְּיַדְךָ זְבָחִים וְעֹלֹת וְעֲשִׂינוּ
 לִיהוָה אֲלֵהֵינוּ: 26 וְגַם־מִקְנֵינוּ יִלְךְ עִמָּנוּ לֹא תִשְׂאָר
 פְּרֹסָה בִּי מִמֶּנּוּ נִחַח לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֲלֵהֵינוּ
 וְאִנְחֵנוּ לֹא־נִדְעַע מִה־נִּעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־
 בָּאֵנוּ שָׁמָּה: 27 וַיִּחַזַּק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ וְלֹא
 אָבָה לְשַׁלְּחָם: 28 וַיֹּאמְרוּ־לוֹ פְּרַעֲהַ לֵךְ מִעֲלֵי הַשָּׁמַר
 לֵךְ אֶל־תַּסְּפֵר רְאוּת פְּנֵי כִּיּוֹם רֵאתְךָ פְּנֵי תַמּוּדַת:
 29 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דַּבַּרְתָּ לֹא־אֶסֶף עוֹד רְאוּת
 פְּנִיךָ:

11:1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נִגַע אֶחָד אֲבִיא עַל־
 פְּרַעֲהַ וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרֵי־כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה
 כְּשִׁכְזוּ כָל־הָגֹרֶשׁ יִגְרַשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה: 2 דַּבְּרָנָא
 בְּאֲזְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאֲלוּ אִישׁ מֵאֵת רַעֲהוּ וְאִשָּׁה
 מֵאֵת רַעֲוֹתָהּ פְּלִי־כֶסֶף וְכָלִי זָהָב: 3 וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־
 תֵּן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָדוֹל
 מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עַבְדֵי־פְּרַעֲהַ וּבְעֵינֵי
 הָעָם: 4 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר
 יְהוָה פְּחַצַּת הַלְלִילָה אֲנִי יוֹצֵא בְתוֹךְ מִצְרַיִם: 5 וַיִּמַּת
 כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פְּרַעֲהַ הַיֹּשֵׁב
 עַל־כֶּסֶף עַד בְּכוֹר הַשְּׂפֹחָה אֲשֶׁר אֶתֶר הַרְרָזִים

וַיִּנּוּחַ בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם כַּבֵּד מְאֹד לְפָנָיו לֹא־הָיָה
 כֵּן אַרְבַּה כְּמֹהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה כֵּן וַיִּכַּס אֶת עֵינָיו
 כָּל הָאָרֶץ וַתַּחֲשֹׁף הָאָרֶץ וַיֹּאכַל אֶת כָּל עֵשֶׂב
 הָאָרֶץ וְאֵת כָּל פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבְּרֵד
 וְלֹא נֹתַר כָּל יֶרֶק בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמְהַר פְּרַעֲהַ לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
 וַיֹּאמֶר חֲטַאתִי לִיהוָה אֲלֵהֵיכֶם וְלָכֶם וְעַתָּה שְׂאֵל
 גַּם חֲטַאתִי אֵךְ הַפֵּעַם וְהַעֲתִירוּ לִיהוָה אֲלֵהֵיכֶם
 וַיִּסַּר מִעֲלֵי רַק אֶת הַמִּנּוֹת הַזֶּה וַיֵּצֵא מִעַם
 פְּרַעֲהַ וַיַּעֲתֶר אֶל יְהוָה וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה רוּח־
 יָם זֶזַק מְאֹד וַיִּשְׂא אֶת הָאָרֶץ וַיִּתְקַעֲדוּ
 יָמָה סוּף לֹא נִשְׂאָר אַרְבַּה אֶחָד בְּכָל־גְּבוּל
 מִצְרַיִם וַיִּזְזַק יְהוָה אֶת כַּבֵּר פְּרַעֲהַ וְכֹל־שִׂרְיֹת
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נִטֵּה יָדְךָ עַל הַשָּׁמַיִם וַיְהִי
 זֶזַק עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמַּשׁ זֶזַק וַיִּטַּשׁ מֹשֶׁה
 אֶת יָדוֹ עַל הַשָּׁמַיִם וַיְהִי זֶזַק אֶפְלָה בְּכָל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלִשֶׁת יָמִים לֹא רָאוּ אִישׁ אֶת־
 אָחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתּוֹ שְׁלִשֶׁת יָמִים
 וְלִכְל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם וַיִּקְרָא
 פְּרַעֲהַ אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּי
 צִאֲנַכֶם וּבְקֹרְכֶם יֵצֵג גַּם טַפְכֶם יִלְךְ עִמָּכֶם וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה גַם אַתָּה תִתֵּן בְּיַדְךָ זְבָחִים וְעֹלֹת וְעֲשִׂינוּ
 לִיהוָה אֲלֵהֵינוּ וְגַם מִקְנֵנוּ יִלְךְ עִמָּנוּ לֹא תִשְׂאָר
 פְּרֹסָה בִּי מִמֶּנּוּ נִחַח לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֲלֵהֵינוּ
 וְאִנְחֵנוּ לֹא־נִדְעַע מִה־נִּעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־
 בָּאֵנוּ שָׁמָּה וַיִּזְזַק יְהוָה אֶת־כַּבֵּר פְּרַעֲהַ וְכֹל־
 אֶת־שִׂרְיֹתָם וַיִּזְזַק יְהוָה אֶת־כַּבֵּר פְּרַעֲהַ לֵךְ מִעֲלֵי הַשָּׁמַר
 לֵךְ אֶל־תַּסְּפֵר רְאוּת פְּנֵי כִיּוֹם רֵאתְךָ פְּנֵי תַמּוּדַת
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דַּבַּרְתָּ לֹא אֶסֶף עוֹד רְאוּת
 פְּנִיךָ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עוֹד נִגַע אֶחָד אֲבִיא עַל־
 פְּרַעֲהַ וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרָיו כֵּן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה
 כְּשִׁכְזוּ כָל־הָגֹרֶשׁ יִגְרַשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה דַּבְּרָנָא
 בְּאֲזְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאֲלוּ אִישׁ מֵאֵת רַעֲהוּ וְאִשָּׁה
 מֵאֵת רַעֲוֹתָהּ כָּל־כֶּסֶף וְכָלִי זָהָב וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־
 זֶזַק הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָדוֹל
 מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עַבְדֵי פְּרַעֲהַ וּבְעֵינֵי
 הָעָם וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר
 יְהוָה כֹּזֶזַת הַלְלִילָה אֲנִי יוֹצֵא בְתוֹךְ מִצְרַיִם וּמֹת
 כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פְּרַעֲהַ הַיֹּשֵׁב
 עַל־כֶּסֶף עַד בְּכוֹר הַשְּׂפֹחָה אֲשֶׁר אֶתֶר הַרְרָזִים

וכל בכור בהמה: 6 והיתה צעקה גדלה בכל־ארץ
 מצרים אשר פמהו לא נהיתה וכמהו לא תספ:
 7 ולכלו בני ישראל לא יחרץ־כלב לשנו למאיש
 ועד־בהמה למען תדעויו אשר יפלה יהוה בין
 מצרים ובין ישראל: 8 וירדו כל־עבדיה אלה אלי
 והשתחויו־לי לאמר צא אתה וכל־העם אשר־
 ברגליה ואחרי־כן אצא ויצא מעם־פרעה בחרי־
 אף: 9 ויאמר יהוה אל־משה לא־ישמע
 אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים:
 10 ומשה ואהרן עשו את־כל־המפתים האלה לפני
 פרעה ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא שלח את־
 בני־ישראל מארצו: 12:1 ויאמר
 יהוה אל־משה ואל־אהרן בארץ מצרים לאמר:
 2 החדש הזה לכם ראש חודשים ראשון הוא לכם
 לחודשי השנה: 3 דברו אל־כל־עדת ישראל לאמר
 בעשר לחודש הזה ויקחו להם איש עֶה לבית־
 אבת עֶה לבית: 4 ואם־ימעט הבית מהיות משה
 ולקח הוא ושכנו הקרב אל־ביתו במכסת נפשות
 איש לפי אכלו תכסו על־השה: 5 עֶה תמים זכר
 ב־שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן־העזים
 תקחו: 6 והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר
 יום לחודש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת־ישראל
 בין הערבים: 7 ולקחו מן־הדם ונתנו על שתי המזוזות
 ועל המשקוף על הבתים אשר־יאכלו אתו בהם:
 8 ואכלו את־הבשר בלילה הזה צלי־אש ומצות
 על־מררים יאכלו: 9 אל־תאכלו ממנו נא ובשל
 מבשל במים כי אם־צלי־אש ראשו על־כרעיו
 ועל־קרבו: 10 ולא־תותרו מִמנו עד־בקר והנותר
 מִמנו עד־בקר באש תשרפו וככה תאכלו אתו
 מתניכם זגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם
 בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה:
 12 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל־
 בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכר־
 אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: 13 והיה
 היום לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי
 את־הדם ופסחתי עלכם ולא־יהיה בכם נֶגף למשוחית
 בהכתי בארץ מצרים והיה היום הזה לכם לזכרון
 וזאתם אתו זגל־יהוה לדרתיכם זקת עולמ תזוהו
 שבעת ימים מיצות תאכלו אך ביום הראשון
 תשיביתו שאר מובתיכם כי כל אנכ־זכוין
 וזכרתה הנפשי ההוא מישראל מיום הראשון
 עד יום השבעי וביום הראשון מקרא קדש

וכל בכור בהמה והיתה צעקה גדלה בכל ארץ
 מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תספ
 וככל בני ישראל לא יזרין כלב לשנו למאיש
 ועד בהמה כמוען תדעויו אשר יפלה יהוה בין
 מצרים ובין ישראל וירדו כל עבדיך אלה אלי
 והשתחויו לי כי לאמר צא אתה וכל העם אשר
 ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי
 אף ויאמר יהוה אל משה לא ישמע
 אליכם פרעה כמוען רבות מופתי בארץ מצרים
 ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני
 פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את
 בני ישראל מארצו ויאמר
 יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר
 החדש הזה לכם ראש חודשים ראשון הוא לכם
 לחדשי השנה דברו אל כל עדת ישראל לאמר
 בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש עֶה לבית
 אבת עֶה לבית ואם ימעט הבית מהיות משה
 ולקחו הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשות
 איש לפי אכלו תכסו על השה ויהיה לכם מן
 הכבשים ומן העזים ומן דעיזים
 תקחו והיה לכם כמו שמורת עד ארבעה עשר
 יום לחדש הזה וישחטו אתו כל קהל עדת ישראל
 בין הערבים ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות
 ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם
 ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות
 על מררים יאכלו אל תאכלו מִמנו נא ובשר
 מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו
 ועל קרבו ולא תותרו מִמנו עד בקר והנותר
 מִמנו עד בקר באש תשרפו וככה תאכלו אתו
 מתניכם זגרים נעליכם ברגליכם ובקלכם
 בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה
 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל
 בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכר
 אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה והיה
 היום לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי
 את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נֶגף למשוחית
 בהכתי בארץ מצרים והיה היום הזה לכם לזכרון
 וזאתם אתו זגל־יהוה לדרתיכם זקת עולמ תזוהו
 שבעת ימים מיצות תאכלו אך ביום הראשון
 תשיביתו שאר מובתיכם כי כל אנכ־זכוין
 וזכרתה הנפשי ההוא מישראל מיום הראשון
 עד יום השבעי וביום הראשון מקרא קדש

וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל-
מלאכה לא-יעשה בהם אך אשר יאכל לכל-
נפש הוא לבדו יעשה לכם: 17 ושמרתם את-המצות
כי בעצם היום הזה הוצאתי את-צבאותיכם
מארץ מצרים ושמרתם את-היום הזה לדורתכם
חקת עולם: 18 בראשון בארבעה עשר יום לחדש
בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים
לחדש בערב: 19 שבעת ימים שאר לא ימצא
בבתיכם כיו כל-אכל מחמצת ונכרתה הגפש
ההוא מענת ישראל בגר ובאזרח הארץ:
20 כל-מחמצת לא תאכלו בכל מושבתכם
תאכלו מצות:

21 ויקרא משה לכל-זקני ישראל ויאמר אליהם
משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו
הפסח: 22 ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם
אשר-בסוף והגעעתם אל-המשקוף ואל-שתי
המזוזות מן-הדם אשר בסוף ואתם לא תצאו
איש מפתח-ביתו עד-בקר: 23 ועבר יהוה לנגף
את-מצרים וראה את-הדם על-המשקוף ועל
שתי המזוזות ופסח יהוה על-הפתח ולא יתן
המשחית לכא אל-בתיכם לנגף: 24 ושמרתם את-
הדבר הזה לחק-לג ולגגיה עד-עולם: 25 והיה כיו
תבאו אל-הארץ אשר יתן יהוה לכם באשר
דבר ושמרתם את-העבדה הזאת: 26 והיה כיו-יאמרו
אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: 27 ואמרתם
זבח-פסח הוא ליהוה אשר פסח על-בתי בני-
ישראל במצרים בנגפו את-מצרים ואת-בתינו
הציל ויקד העם וישתחוו: 28 וילכו ויעשו בני
ישראל כאשר צוה יהוה את-משה ואהרן בן
עשו: 29 ויהיו בנצי הלילה ויהנה

הכה כל-בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב
על-כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל-
בכור בהמה ויקם פרעה לילה הוא וכל-עבדיו
וכל-מצרים ותתי צעקה גדלה במצרים כיו-אין
בית אשר אין-שם מת: 31 ויקרא למשה ולאהרן
לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם-אתם גם-
בני ישראל וילכו עבדו את-יהוה כדברכם: 32 גם-
צאנכם גם-בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו
וברכתם גם אתי ותזק מצרים על-העם לכוהר
לשלוזם מן הארץ כי אמרו כלנו מתיב וישא העם
את בעקו טרם יזמין מושארתם צררת בשמלתו
על שכבום ובני ישראל עשו כדבר משה

וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל-
מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל-
נפש הוא לבדו יעשה לכם ושמרתם את המצות
כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם
מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדורתכם
חקת עולם בראשון בארבעה עשר יום לחדש
בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים
לחדש בערב שבעת ימים שאר לא ימצא
בבתיכם כיו כל אכל מחמצת ונכרתה הגפש
ההוא מענת ישראל בגר ובאזרח הארץ
כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם
תאכלו מצות

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם
משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו
הפסח ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם
אשר בסוף והגעעתם אל המשקוף ואל שתי
המזוזות מן הדם אשר בסוף ואתם לא תצאו
איש מפתח ביתו עד בקר ועבר יהוה לנגף
את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל
שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן
המשחית לכא אל בתיכם לנגף ושמרתם את
הדבר הזה לזק לך ולבניך עד עולם והיה כיו
תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר-
דבר ושמרתם את העבדה הזאת והיה כיו-יאמרו
אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם ואמרתם
זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני
ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו
הציל ויקד העם וישתחוו וילכו ויעשו בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן בן
עשו ויהיו בנצי הלילה ויהנה

הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב
על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל-
בכור בהמה ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו
וכל מצרים ותתי צעקה גדלה במצרים כיו אין
בית אשר אין שם מת ויקרא למשה ולאהרן
לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם
בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם גם-
צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו
וברכתם גם אתי ותזק מצרים על העם לכוהר
לשלוזם מן הארץ כי אמרו כלנו מתיב וישא העם
את בעקו טרם יזמין מושארתם צררת בשמלתו
על שכבום ובני ישראל עשו כדבר משה

וַיִּשְׁאַלּוּ מִמִּצְרַיִם כָּל־כֶּסֶף וְכָל־זָהָב וּשְׂמֹלֶת:

36 וַיְהִי־הָיָה נָתַן אֶת־חֲנוּ הַעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׁאַלּוּם

וַיַּנְצְלוּ אֶת־מִצְרַיִם:

37 וַיִּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֶסֶס סִכְתָּה כְּשֵׁשׁ־מֵאוֹת

אֶלֶף רִגְלֵי הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף: 38 וְגַם־עָרַב רַב עָלָה

אִתָּם וַיָּצְאוּ וּבִקְרָר מִקְנֵה כֶּבֶד מְאֹד: 39 וַיֹּאפּוּ אֶת־

הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עִגְת מִצּוֹת כִּי

לֹא חֲמִץ כִּי־גָרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלּוּ לְהִתְמַמְתֶּמָּה

וְגַם־צָדָה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם: 40 וּמוֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע

מֵאוֹת שָׁנָה: 41 וַיְהִי מִקֶּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת

שָׁנָה וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל־צְבָאוֹת יְהוָה

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: 42 לַיִל שְׁמַרְיָם הוּא לִיהוָה לְהוֹצִיאָם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא־הַלַּיְלָה הַזֶּה לִיהוָה שְׁמַרְיָם

לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם:

43 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח

כָּל־בֶּן־נֶגֶב לֹא־יֹאכַל בּוֹ: 44 וְכָל־עֶבֶד אִישׁ מִקְנֵת־כֶּסֶף

וּמִלְתָּה אִתּוֹ אִזּו יֹאכַל בּוֹ: 45 תּוֹשֵׁב וְשֹׁכֵר לֹא־יֹאכַל

בּוֹ: 46 בַּיּוֹם הַזֶּה יֹאכַל לֹא־תוֹצִיא מִן־הַבַּיִת מִן־

הַבָּשָׂר חֻוּצָה וְעֶצֶם לֹא תִשְׁפְּרוּ־בּוֹ: 47 כָּל־עֲצַת

יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אִתּוֹ: 48 וְכִי־יִגְדֹר אִתָּךְ גֵּר וְעִוֵּה

פֶּסַח לִיהוָה הַמּוֹל לּוֹ כָּל־זִכָּר וְאִזּו יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ

וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ וְכָל־עֶרְל לֹא־יֹאכַל בּוֹ:

49 תִּנְהַר אַחַת יִהְיֶה לְאֶזְרַח וּלְגֵר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם:

50 וַיַּעֲשׂוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־

מֹשֶׁה וְאַת־אַהֲרֹן כִּן עָשׂוּ: 51 וַיְהִי

בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־צְבָאוֹתָם:

13:1 וַיִּזְכָּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 מִדֹּשְׁלֵי כָל־בְּכוֹר

פֶּטֶר כָּל־רִחַם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶדָם וּבְבַהֲמָה לִי

הוּא: 3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה

אֲשֶׁר יִצְאוֹתֶם מִמִּצְרַיִם מִבַּיִת עֲבָדִים כִּי בְּחֻזֶק

יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֹאכַל חֲמִץ:

4 הַיּוֹם אַתֶּם יִצְאִים בְּחֻדֹשׁ הָאָבִיב: 5 וְהָיָה כִּי־

יָבִיאֲךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַקְּנָעִנִי וְהַחֲתִי וְהָאֱמֹרִי

וְהַחֲזִי וְהַיְבוֹסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתֶת לְךָ

אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ וְעַבְדָּת אֶת־הָעַבְדָּה הַזֹּאת

בְּחֻדֹשׁ הַזֶּה שִׁבַּעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֵּת וּבִיּוֹם

הַשְּׁבִיעִי חָג לִיהוָה: 7 מִצּוֹת יֹאכַל אֶת שִׁבַּעַת

הַיָּמִים וְלֹא־יִרְאֶה לְךָ חֲמִץ וְלֹא־יִרְאֶה לְךָ שְׂאֹר

בְּכָל־גִּבְלוֹךָ: 8 וְהִגַּדְתָּ לְבָנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר

בְּעֶבְרַת זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם:

וַיִּשְׁאַלּוּ מִמִּצְרַיִם כָּל־כֶּסֶף וְכָל־זָהָב וּשְׂמֹלֶת

וַיְהִי־נָתַן אֶת־חֲנוּ הַעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׁאַלּוּם

וַיַּנְצְלוּ אֶת־מִצְרַיִם

וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֶסֶס סִכְתָּה כְּשֵׁשׁ־מֵאוֹת

אֶלֶף רִגְלֵי הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף וְגַם־עָרַב רַב עָלָה

אִתָּם וַיָּצְאוּ וּבִקְרָר מִקְנֵה כֶּבֶד מְאֹד וַיֹּאפּוּ אֶת־

הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עִגְת מִצּוֹת כִּי

לֹא חֲמִץ כִּי־גָרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלּוּ לְהִתְמַמְתֶּמָּה

וְגַם־צָדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם וּמוֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע

מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי מִקֶּץ מִקֶּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת

שָׁנָה וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל־צְבָאוֹת יְהוָה

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִכִּי שְׁמַרְיָם הוּא לִיהוָה לְהוֹצִיאָם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא־הַלַּיְלָה הַזֶּה לִיהוָה שְׁמַרְיָם

לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח

כָּל־בֶּן־נֶגֶב לֹא יֹאכַל בּוֹ וְכָל־עֶבֶד אִישׁ מִקְנֵת־כֶּסֶף

וּמִלְתָּה אִתּוֹ אִזּו יֹאכַל בּוֹ תּוֹשֵׁב וְשֹׁכֵר לֹא יֹאכַל

בּוֹ בַּיּוֹם הַזֶּה יֹאכַל לֹא־תוֹצִיא מִן־הַבַּיִת מִן־

הַבָּשָׂר חֻוּצָה וְעֶצֶם לֹא תִשְׁפְּרוּ בּוֹ כָּל־עֲצַת

יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אִתּוֹ וְכִי־יִגְדֹר אִתָּךְ גֵּר וְעִוֵּה

פֶּסַח לִיהוָה הַמּוֹל לּוֹ כָּל־זִכָּר וְאִזּו יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ

וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ וְכָל־עֶרְל לֹא יֹאכַל בּוֹ

תִּנְהַר אַחַת יִהְיֶה לְאֶזְרַח וּלְגֵר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם

וַיַּעֲשׂוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־

מֹשֶׁה וְאַת־אַהֲרֹן כִּן עָשׂוּ וַיְהִי

בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־צְבָאוֹתָם

וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר קֹדֶשׁ לִי כָּל־בְּכוֹר

פֶּטֶר כָּל־רִחַם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶדָם וּבְבַהֲמָה לִי

הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה

אֲשֶׁר יִצְאוֹתֶם מִמִּצְרַיִם מִבַּיִת עֲבָדִים כִּי בְּחֻזֶק

יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֹאכַל חֲמִץ

הַיּוֹם אַתֶּם יִצְאִים בְּחֻדֹשׁ הָאָבִיב וְהָיָה כִּי־

יָבִיאֲךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַקְּנָעִנִי וְהַחֲתִי וְהָאֱמֹרִי

וְהַחֲזִי וְהַיְבוֹסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתֶת לְךָ

אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ וְעַבְדָּת אֶת־הָעַבְדָּה הַזֹּאת

בְּחֻדֹשׁ הַזֶּה שִׁבַּעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֵּת וּבִיּוֹם

הַשְּׁבִיעִי חָג לִיהוָה מִצּוֹת יֹאכַל אֶת שִׁבַּעַת

הַיָּמִים וְלֹא יִרְאֶה לְךָ חֲמִץ וְלֹא יִרְאֶה לְךָ שְׂאֹר

בְּכָל־גִּבְלוֹךָ וְהִגַּדְתָּ לְבָנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר

בְּעֶבְרַת זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם

9 והיה לך לאות על-ידך ולזכרון בין עיניך למען
תהיה תורת יהוה בפיה פי ביד חזקה הוצאת
יהוה ממצרים: 10 ושמרת את החקקה הזאת
למועדה מימים ימימה:
11 והיה כייבאך יהוה אל-ארץ הכנעני באשר
נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך והעברת כל
פטר-רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהוה
לך הזכרים ליהוה וכל פטר חמר תפדה בשהוא
לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה
והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת
אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית
עבדים: 15 ויהי כיהקשה פרעה לשלחנו ויהרג
יהוה כל-בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד
בכור בהמה על-כף אני זבח ליהוה כל פטר רחם
הזכרים וכל בכור בני אפדה והיה לאות על-
ידכה וכלטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו
יהוה ממצרים ויהי בשלח פרעה
את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים
כי קרוב הוא כי אמר אלהים פון-ינתם העם
בראתם מלחמה ושבנו מצרימה: 18 ויסב אלהים
את-העם דרך המדבר ים-סוף וחמשים עלו בני-
ישראל מארץ מצרים: 19 ויקח משה את-עצמות
יוסף עמו כי השבע השביע את-בני ישראל לאמר
פקדו פקדו אלהים אתכם והעליתם את-עצמותי
מזה אתכם: 20 ויסעו מספת ויחנו באתם בקצה
המדבר: 21 ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן
לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם
ללכת יומם ולילה: 22 לא-ימיש עמוד הענן יומם
ועמוד האש לילה לפני העם:

14:1 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 דבר אל-בני ישראל
וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים
לפני בעל צפון נכחו ונתנו על הים ואמר פרעה לבני
ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר:
4 וחזקתי את-לב-פרעה ורדף אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל חיכו וידעו מצרים כי אני יהוה
ויעשו כן ויגד כמכר מצרים כי ברוח העב והפך
לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת
עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו ויאסר
את רכבו ואת עמו לקח עמו ויקח שש מאות
רכב בחזר וכל רכב מצרים ושלשם על ככו
ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף
אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה

9 והיה לך לאות על-ידך ולזכרון בין עיניך למען
תהיה תורת יהוה בפיה פי ביד חזקה הוצאת
יהוה ממצרים: 10 ושמרת את החקקה הזאת
למועדה מימים ימימה:
11 והיה כייבאך יהוה אל-ארץ הכנעני באשר
נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך והעברת כל
פטר-רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהוה
לך הזכרים ליהוה וכל פטר חמר תפדה בשהוא
לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה
והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת
אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית
עבדים: 15 ויהי כיהקשה פרעה לשלחנו ויהרג
יהוה כל-בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד
בכור בהמה על-כף אני זבח ליהוה כל פטר רחם
הזכרים וכל בכור בני אפדה והיה לאות על-
ידכה וכלטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו
יהוה ממצרים ויהי בשלח פרעה
את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים
כי קרוב הוא כי אמר אלהים פון-ינתם העם
בראתם מלחמה ושבנו מצרימה: 18 ויסב אלהים
את-העם דרך המדבר ים-סוף וחמשים עלו בני-
ישראל מארץ מצרים: 19 ויקח משה את-עצמות
יוסף עמו כי השבע השביע את-בני ישראל לאמר
פקדו פקדו אלהים אתכם והעליתם את-עצמותי
מזה אתכם: 20 ויסעו מספת ויחנו באתם בקצה
המדבר: 21 ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן
לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם
ללכת יומם ולילה: 22 לא-ימיש עמוד הענן יומם
ועמוד האש לילה לפני העם:

14:1 וידבר יהוה אל-משה לאמר דבר אל בני ישראל
וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים
לפני בעל צפון נכחו ונתנו על הים ואמר פרעה לבני
ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר:
4 וחזקתי את-לב-פרעה ורדף אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל חיכו וידעו מצרים כי אני יהוה
ויעשו כן ויגד כמכר מצרים כי ברוח העב והפך
לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת
עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו ויאסר
את רכבו ואת עמו לקח עמו ויקח שש מאות
רכב בחזר וכל רכב מצרים ושלשם על ככו
ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף
אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה

9 וירדפו מצרים אחריהם וישגו אותם חזים על-
הים כל-סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על-פלי
החירת לפני בעל צפן: 10 ופרעה הקריב וישאו
בני-ישראל את-עיניהם והנה מצרים נסע
אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני-ישראל אל-
יהוה: 11 ויאמרו אל-משה המבלי איך-קברים
במצרים לקחתנו למוות במדבר מה-זאת עשית
לנו להוציאנו ממצרים: 12 הלא-זה הדבר אשר
דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה
את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממותנו
במדבר ויאמר משה אל העם אל תיראו
התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה
לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא
תספו לראתם עוד עד-עולם: 14 יהנה ילחם לכם
ואתם תחישו:

15 ויאמר יהוה אל-משה מה-תצעק אלי דבר אל-
בני-ישראל ויסעו: 16 ואתה הרים את-מטה ונטה
את-ידך על-הים ובקעהו ויבאו בני-ישראל בתוך
הים ביבשה ואני הנני מוחזק את לב מצרים
ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חיילו
ברכבו ובפרשיו וירעו מצרים כי אני יהוה בתכבדי
בפרעה ברכבו ובפרשיו ויסע מולך האלהים
ההלך לפני מוחנה ישראל ויכך מאחריהם ויסע
עמוד הענן מפניהם ויעמוד מאחריהם ויבא בין
מוחנה מצרים ובין מוחנה ישראל והי הענן והחשך
ויאר את הליכה וכא קרב זה אל זה כל הליכה
ויט משה את ידו על הים ויכך יהוה את הים
ברוח קדים עזה כל הליכה וישם את-הים לחרבה
ויבקעו המים ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה
והמים להם חומה מימינם ומשמאלם וירדפו
מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו
ופרשיו אל-תוף הים: 24 ויהי באשמרת הבקר וישקף
יהוה אל-מתנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את
מוחנה מצרים ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו
בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל
כי יהוה נלחם להם במצרים

26 ויאמר יהוה אל-משה נטה את-ידך על-הים
וישבו המים על-מצרים על רכבו ועל פרשיו
ויט משה את ידו על-הים וישב הים לפנות
בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער
יהוה את מצרים בתוך הים וישבו המים ויכסו
את הרכב ואת הפרשים לכל חייל פרעה

26 ויאמר יהוה אל-משה נטה את-ידך על-הים
וישבו המים על-מצרים על רכבו ועל פרשיו
ויט משה את ידו על-הים וישב הים לפנות
בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער
יהוה את מצרים בתוך הים וישבו המים ויכסו
את הרכב ואת הפרשים לכל חייל פרעה

26 ויאמר יהוה אל-משה נטה את-ידך על-הים
וישבו המים על-מצרים על רכבו ועל פרשיו
ויט משה את ידו על-הים וישב הים לפנות
בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער
יהוה את מצרים בתוך הים וישבו המים ויכסו
את הרכב ואת הפרשים לכל חייל פרעה

26 ויאמר יהוה אל-משה נטה את-ידך על-הים
וישבו המים על-מצרים על רכבו ועל פרשיו
ויט משה את ידו על-הים וישב הים לפנות
בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער
יהוה את מצרים בתוך הים וישבו המים ויכסו
את הרכב ואת הפרשים לכל חייל פרעה

הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים והמים להם חזמה מוימינם ומשמאלם ויושע
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים וירא ישראל את הים הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה **סוס**
ורכבו רמה בים עזי וזמרת יה ויהי לי
לשועה **זדה אלי ואנודהו** אלהי
אבי וארכובנדהו יהוה איש מלחמה יהוה
שמו מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו
אבן ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך
יהוה תרעץ אויב וברב גאונך תהרס
קבוץ תשלח חרצך יאכלמו כקש וברוח
אפך נערבו מים נצבו כמו נד
נזלים קפאו תהכות בלב ים אמר
אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו
צפעי אריק חרבי תורישמו ידי נשפת
ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים
אדירים מי כמכה באלם יהוה מי
כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
פלא נטיית ימינך תבלעמו ארץ נזות
בחסדך עם זוגאלת נהלת בעוז אל נודה
קדשך שמעו עמים יר און חיל
אחז ישבי פלשתת אז נבהלו אכופי
אדום אילי מואב יאחזמו רעד נכוגו
כלל ישבי כנען תפל עליהם אימתה
ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד
יעבר עמוך יהוה עד יעבר עם זו
קניית תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מוכן
לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו
ידיך יהוה ימלך לעלם ועד כי
בא סוס פרעה ברנבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי
הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים

ותקו מורים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים
אחריה בתפים ובמוזלות ותעץ להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים ויסע משה את ישראל מים סוף
ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים
ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מורים הם על כן קרא שמה מרה

הבאים אחריהם ביום לא־נשאר בהם עד־אָחַד: 29 ובגני ישראל הִלְכוּ
 בִּיבֹשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חֲמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם: 30 וַיֹּשַׁע
 יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם
 מֵת עַל־שֵׁפֶת הַיָּם: 31 וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
 בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בְּיַהֲוֵהוּ וּבְמֹשֶׁה עֲבָדָיו:

15:1 אַז יִשִּׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
 לְאָמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָאָה סוֹס
 וּרְכַבּוּ רָמָה בָּיָם: 2 עֲזֵי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי
 לִישׁוּעָה זֶה אֵלֵי וְאֵנִי הוּא אֱלֹהֵי
 אָבִי וְאֶרְמָמְנָהוּ: 3 יְהוָה אֵישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
 שָׁמוֹ: 4 מְרַכֶּבֶת פָּרֻעָה וַחֲסִילוֹ יָרָה בָּיָם וּמִבְּחַר
 שְׁלֵשׁוֹ טָבָעוּ בַיַּם־סוּף: 5 תְּהַמֵּת כִּכְסִימוֹ יִרְדּוּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ־
 אָבִו: 6 יִמְיִנָה יְהוָה נְאֻדְרֵי בִכְחַיִּי
 יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיְבֵי: 7 וַיִּכְרַב גְּאוֹנֵי תַהֲרִס
 קָמִיד תִּשְׁלַח חֲרָנָה יֶאֱכְלֵמוּ כִּפְשׁ: 8 וּבְרוּחַ
 אֶפְיֵהוּ גִעַרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְּמוֹ־נֶד
 נְזֻלִים קָפְאוּ תַהֲמַת בְּלִבָּיָם: 9 אָמֹר
 אוֹיְבֵי אֶרְדָּף אֲשִׁיג אַחְלֶק שָׁלַל תִּמְלֹאמוּ
 נִפְשֵׁי אַרְיֵק חֲרָבֵי תוֹרִישְׁמוּ יְדֵי: 10 נִשְׁפָּת
 בְּרוּחֵי כִסְּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעֲזוֹפֹת בְּמַיִם
 אֲדִירִים: 11 מִי־כַמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי
 כַּמְכָה נְאֻדָר בְּקֹדֶשׁ נִזְרָא תַהֲלֵת עֲשֵׂה
 פְּלֹא: 12 נְטִיתָ יִמְיִנָה תִבְלַעְמוּ אֶרֶץ: 13 נְחִיתָ
 בַּחֲסֻדְךָ עַם־נוֹ גְּאֹלֵת נִתְלַת בְּעֲזֵי אֶל־נְגַה
 קֹדֶשׁ: 14 שְׁמַעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן תִּיל
 אֲחִי יִשְׁבִי פְלִשְׁתִּי: 15 אַז נִבְהִלוּ אֱלוֹפֵי
 אֲדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֶאֱחַזְמוּ רַעַד נִמְגּוּ
 כָּל יִשְׁבֵי כְנָעַן: 16 תִּפְּלַע עֲלֵיהֶם אִמְלֵתָה
 וּפְחַד בַּגְּדֵל זְרוּעֵי יְדָמוּ כְּאָבִו עַד־
 יַעֲבֹר עִמָּה יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־נוֹ
 קָנִיתָ: 17 תִּבְאָמוּ וְתִטְעֵמוּ בְּהָר נִחְלָתָהּ מְכוֹן
 לְשִׁבְתָהּ פְּעֻלַת יְהוָה מִקֵּדֶשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵנוּ
 גְּדִיהָ: 18 יְהַנְהוּ יִמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד: 19 כִּי
 בָא סוֹס פָּרֻעָה בְּרַכְּבוֹ וּבְפָרְשָׁיו בָּיָם וַיִּשָּׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מִי
 הַיָּם וּבְגֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִיבֹשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם:
 20 וַתִּקַּח מְרִים הַנְּבִיאָה אֶחָת אֶת־הַרְוֹ אֶת־הַתָּרַף בְּנִדָה וַתִּצְאֵן כָּל־הַנָּשִׁים
 אַחֲרֶיהָ בַּתְּפִים וּבַמַּחְלָת: 21 וַתַּעַן לָהֶם מְרִים שִׁירוֹ לַיהוָה כִּי־גָאָה גָאָה
 סוֹס וּרְכַבּוּ רָמָה בָּיָם: 22 וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף
 וַיִּצְאוּ אֶל־מִדְּבַר־שׁוּר וַיִּלְכוּ שְׁלֹשַׁת־יָמִים בְּמִדְבָר וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם:
 23 וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁתֵּת מַיִם מִמֶּרְהָ כִּי מְרִים הֵם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָה מֶרְהָ:

24 וילנו העם על-משה לאמר מה-נשאתה: 25 ויצעק אל-
 יהוה ויגרוהו יהוה עץ וישלף אל-המים וימתקו
 המים שם שם לו זק ומשפט ושם נסהו: 26 ויאמר
 אם-שמוע תשמע לקולו יהנה אלתיך והישר בעיניו
 תעשה והאזנת כמוצותיו ושירת כל זקיו כל
 המוחלה אשר שמתי במוצרים לא אשים עליך
 כי אני יהוה רפאך: 27 ויבאו אילמה
 ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים
 ויחנו-שם על-המים: 16:1 ויסעו מאילם ויבאו כל-עדת
 בני-ישראל אל-מדבר-סין אשר בין אילם ובין
 סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם
 מארץ מצרים: 2 וילינו [וילוננו] כל-עדת בני-ישראל על-
 משה ועל-אהרן במדבר: 3 ויאמרו אליהם בני
 ישראל מי-יתן מותנו ביד-יהוה בארץ מצרים
 בשבתנו על-סיר הפשר באכלנו לחם לשבע כי-
 הוצאתם אתנו אל-המדבר הזה להמית את-כל-
 הקהל הזה ברעב:
 4 ויאמר יהוה אל-משה הנני ממטיר לכם לחם מן-השמים
 ויצא העם ולקטו דבר-יום ביום למען אנסנו
 הילך בתורתו אם-לא: 5 והיה ביום הששי והכינו
 את אשר-יביאו והיה משנה על אשר-ילקטו
 יום| יום: 6 ויאמר משה ואהרן אל-כל-בני ישראל
 ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ
 מצרים: 7 ובקר וראיתם את-כבוד יהוה בשמעו
 את-תלנתיכם על-יהוה ונחנו מה כי תלנו [תלינו] עלינו:
 8 ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל
 ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את-תלנתיכם
 אשר-אתם מליגם עליו ונחנו מה לא-עלינו
 תלנתיכם כי על-יהוה: 9 ויאמר משה אל-אהרן
 אמר אל-כל-עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה
 כי שמע את תלנתיכם ויהי כדבר אהרן אל-
 כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנדה
 כבוד יהוה נראה בעיני
 11 וידבר יהוה אל משה לאמר שמעתי את
 תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין
 הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבועו לחם
 וידעתם כי אני יהוה אלהיכם ויהי בערב
 ותעל השלל ותכס את המזונה ובבקר היתה
 שכבת הטל סביב למזונה ותעל שכבת הטל
 והנה על פני המדבר דק מוחספס דק
 ככפר על הארץ ויראו בני ישראל ויאמרו
 איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא

וילנו העם על משה לאמר מה נשאתה ויצעק אל
 יהוה ויורהו יהוה עץ וישלף אל המים וימתקו
 המים שם שם לו זק ומשפט ושם נסהו ויאמר
 אם שמוע תשמע לקולו יהוה אלהיך והישר בעיניו
 תעשה והאזנת כמוצותיו ושירת כל זקיו כל
 המוחלה אשר שמתי במוצרים לא אשים עליך
 כי אני יהוה רפאך
 ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים
 ויחנו שם על המים ויסעו מאילם ויבאו כל עדת
 בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין
 סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם
 מארץ מצרים וילינו כל עדת בני ישראל על
 משה ועל אהרן במדבר ויאמרו אלהם בני
 ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים
 בשבתנו על סיר הפשר באכלנו לחם לשבע כי
 הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל
 הקהל הזה ברעב
 ויאמר יהוה אל משה הנני מוטיר לכם לחם מן השמים
 ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנחנו
 היך בתורתו אם לא והיה ביום הששי והכינו
 את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו
 יום יום ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל
 ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ
 מצרים ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו
 את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלנו עלינו
 ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל
 ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם
 אשר אתם מליגם עליו ונחנו מה לא עלינו
 תלנתיכם כי על יהוה ויאמר משה אל אהרן
 אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה
 כי שמע את תלנתיכם ויהי כדבר אהרן אל
 כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנדה
 כבוד יהוה נראה בעיני
 וידבר יהוה אל משה לאמר שמעתי את
 תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין
 הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבועו לחם
 וידעתם כי אני יהוה אלהיכם ויהי בערב
 ותעל השלל ותכס את המזונה ובבקר היתה
 שכבת הטל סביב למזונה ותעל שכבת הטל
 והנה על פני המדבר דק מוחספס דק
 ככפר על הארץ ויראו בני ישראל ויאמרו
 איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא

ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יהוה
 לכם לאכלה: 16 זה הדבר אשר צנה יהוה לקטו
 ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר
 נפשותיכם איש לאשר באהלו תקחו: 17 ויעשו-
 כו בני ישראל וילקטו המרבה והממעט:
 18 וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא
 תקסיר איש לפי-אכלו לקטו: 19 ויאמר משה אליהם
 איש אל-יותר ממנו עד-בקר: 20 ולא-שמעו אל-משה
 ויותרו אנשים ממנו עד-בקר וירם תולעים
 ויבאש ויקצר עליהם משה וילקטו אתו בבקר
 בבקר איש כפו אכלו וחם השמש ונמוס ויהי
 ביום הששי לקטו לחם משנה שני העומר
 לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויצידו למשה
 ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה שבתוך
 שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו
 ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדה הניחו
 ככם כמושמת עד הבקר וניחו אתו עד-
 הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמיה
 לא היתה בו ויאמר משה אכלהו היום כי שבת
 היום ליהוה היום לא תמוצאהו בשדה שיעת
 ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה
 בו ויהי ביום השביעי יצאו מן העם כלקט ולא
 מוצאו ויאמר יהוה אל משה
 עד-אנה מאננתם לשמר מצותי ותורתי: 29 ראו כי-
 יהוה נתן לכם השבת על-פן הוא נתן לכם ביום
 הששי לחם יומים שבו איש תזותיו אל יצא
 איש ממקומו ביום השביעי: 30 וישבתו העם ביום
 השביעי: 31 ויקראו בית-ישראל את-שמו מן והוא
 כזרע גד לבן וטעמו כצפיתת בדבש: 32 ויאמר
 משה זה הדבר אשר צנה יהוה מלא העמר
 ממנו למשמרת לדרתיכם למעון יראו את-
 הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא
 אתכם מארץ מצרים: 33 ויאמר משה אל-אהרן
 קח צנצנת אחת ומו-שמה מלא-העמר מן והנח
 אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: 34 פאשר
 צנה יהוה אל-משה ויניחהו אהרן לפני העדת
 למשמרת: 35 ובני ישראל אכלו את-המן ארבעים
 שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו
 עד באם אל קצה ארץ כנען והעמר עשרית
 האיפה הוא:

17:1 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר-סין למסעיהם
 על-פי יהוה ויוזנו ברפידים ואין מים לשבת העם:

ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יהוה
 לכם לאכלה זה הדבר אשר צנה יהוה לקטו
 ממנו איש כפי אכלו עמר לגלגלת מספר
 נפשותיכם איש לאשר באהלו תקחו ויעשו
 כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט
 וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא
 תקסיר איש כפי אכלו ויאמר משה אליהם
 איש אל יותר ממנו עד בקר ולא שמעו אל משה
 ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים
 ויבאש ויקצר עליהם משה וילקטו אתו בבקר
 בבקר איש כפו אכלו וחם השמש ונמוס ויהי
 ביום הששי לקטו לחם משנה שני העומר
 לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויצידו למשה
 ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה שבתוך
 שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו
 ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדה הניחו
 ככם כמושמת עד הבקר וניחו אתו עד-
 הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמיה
 לא היתה בו ויאמר משה אכלהו היום כי שבת
 היום ליהוה היום לא תמוצאהו בשדה שיעת
 ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה
 בו ויהי ביום השביעי יצאו מן העם כלקט ולא
 מוצאו ויאמר יהוה אל משה
 עד אנה מאננתם לשמר מצותי ותורתי ראו כי
 יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום
 הששי לחם יומים שבו איש תזותיו אל יצא
 איש ממקומו ביום השביעי וישבתו העם ביום
 השביעי ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא
 כזרע גד לבן וטעמו כצפיתת בדבש ויאמר
 משה זה הדבר אשר צנה יהוה מלא העמר
 ממנו למשמרת לדרתיכם כמוען יראו את
 הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא
 אתכם מארץ מצרים ויאמר משה אל אהרן
 קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח
 אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם כאשר
 צוה יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת
 למשמרת ובני ישראל אכלו את המן ארבעים
 שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו
 עד באם אל קצה ארץ כנען והעמר עשרית
 האיפה הוא

ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם
 על פי יהוה ויוזנו ברפידים ואין מים לשבת העם

2 וירב העם עם מֹשֶׁה ויאמרו הנו לנו מים ונשתה
 ויאמר להם מֹשֶׁה מה־תִּרְיֹבוּן עִמָּדִי מה־תִּנְסֹוּן
 אֶת־יְהוָה: 3 ויצמא שם העם למים וילן העם על־
 מֹשֶׁה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית
 אתי ואת־בְּנֵי ואת־מִקְנֵי בְצִמָּא: 4 ויצעק מֹשֶׁה אֶל־
 יְהוָה לאמר מה אֶעֱשֶׂה לָעַם הַזֶּה עוד מַעַט
 וסִקְלֵנִי: 5 ויאמר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם
 וקח אֶת־קַח מִזִּמְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִטָּף אֲשֶׁר הִפִּיתָ בּוֹ
 אֶת־הַיָּאֵר קַח בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ: 6 הֲגַנִּי עִמָּד לִפְנֵי־
 שָׁמַיִם עַל־הַצִּוֹר בְּחֶרֶב וְהִפִּיתָ בַצִּוֹר וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ
 מֵיִם וּשְׁתֶּה הָעָם וַיַּעַשׂ כֹּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 7 ויקרא שם הַמָּקוֹם מִסֵּה וּמְרִיבָה עַל־רִיבֹו בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְעַל נִסְתֵּם אֶת־יְהוָה לֵאמֹר הֲיֵשׁ יְהוָה
 בְּקִרְבֵנו אִם אֵינִי:

8 ויבא עִמְלֹק וילחם עם־יִשְׂרָאֵל בְּרַפִּידִים ויאמר
 מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה שְׁלַח בְּחַר־לָנוּ אַנְשִׁים וַיֵּצֵא הַלַּחֶם
 בְּעִמְלֹק מִחֹר אֲנֹכִי נִצַּב עַל־רֹאשׁ הַגְּבֻעָה וּמִטָּה
 הָאֱלֹהִים בְּיָדִי: 10 וַיַּעַשׂ יְהוָה כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ
 מֹשֶׁה לְהִלָּחֵם בְּעִמְלֹק וּמִשָּׁה אֶהְרֹן וְחֹזֵר עָלוּ
 רֹאשׁ הַגְּבֻעָה: 11 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבֹר
 יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יִגִּיחַ יָדוֹ וְגִבֹר עִמְלֹק: 12 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
 כְּבָדִים וַיִּקְחוּ אֲבָן וַיִּשְׁיִמוּ חֲזָתָיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ
 וְאֶהְרֹן וְחֹזֵר תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזָּה אַחַד וּמִזָּה אַחַד
 וַיְהִי יָדָיו אֲמוֹנָה עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ וַיַּחֲלֵשׁ יְהוָה
 אֶת־עִמְלֹק וְאֶת־עַמּוֹ לִפְי־חֶרֶב:
 14 ויאמר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב זֶאת זָכְרוֹן בְּסֵפֶר
 וְשִׁים בְּאָזְנֵי יְהוָה כִּי מוֹחָה אֲמוֹחָה אֶת זָכֹר
 עִמְלֹק מוֹחָתוֹת הַשָּׁמַיִם וַיִּבֶן מֹשֶׁה מוֹזָבֵחַ וַיִּקְרָא
 שְׁמוֹ יְהוָה נָסִי וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כֶּסֶף מוֹלֹחֲמוֹהָ
 לִיְהוָה בְּעִמְלֹק מִדֶּר דָּר:

18:1 וַיִּשְׁמָע יְתֹרוֹ כִּהְיוּ מֹרִידִים חֲתָן מֹשֶׁה אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
 עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא
 יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם: 2 וַיִּקַּח יְתֹרוֹ חֲתָן מֹשֶׁה
 אֶת־צִפְרָה אִשְׁתׁ מֹשֶׁה אַחֵר שְׁלוֹחִיהָ: 3 וְאֶת שִׁגִּי
 בְּנִיָּה אֲשֶׁר שָׁם הָאֶחָד גִּרְשָׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי
 בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: 4 וְשָׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי־אֱלֹהֵי
 אָבִי בְּעֻזִּי וַיִּצְלַנִּי מִתְּהַרְבַּת פְּרָעֹה: 5 וַיָּבֵא יְתֹרוֹ חֲתָן
 מֹשֶׁה וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר־
 הוּא חֲתָנָה שָׁם הָרַ הָאֱלֹהִים: 6 וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה
 אֲנִי חֲתָנְךָ יְתֹרוֹ בָּא אֵלַי וְאִשְׁתִּי וּשְׁנֵי בְנֵיהָ
 עִמָּה: 7 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְיַת חֲתָנּוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּשְׁקוּ
 לוֹ וַיִּשְׂאֲלוּ אִישׁ־לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֵאוּ הָאֱהָלָה:

וירב העם עם משה ויאמרו הנו לנו מים ונשתה
 ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון
 את יהוה ויצמא שם העם למים וילן העם על
 משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית
 אתי ואת בני ואת מקני בצמא ויצעק משה אל
 יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד בועי
 וסקלני ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם
 וקח אתך מִזְמֵנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִטָּף אֲשֶׁר הִפִּיתָ בּוֹ
 אֶת הַיָּאֵר קַח בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ הַנְּנִי עִמָּד לִפְנֵיךָ
 שֶׁם עַל הַצִּוֹר בְּחֶרֶב וְהִפִּיתָ בַצִּוֹר וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ
 מֵיִם וּשְׁתֶּה הָעָם וַיַּעַשׂ כֹּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּקְרָא שֶׁם הַמָּקוֹם מִסֵּה וּמְרִיבָה עַל רִיבֵי בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְעַל נִסְתֵּם אֶת יְהוָה לֵאמֹר הֲיֵשׁ יְהוָה
 בְּקִרְבֵנו אִם אֵינִי

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים ויאמר
 משה אל יהוה שלח בחר לנו אנשים ויצא הלחם
 בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה
 האלהים בידי ויעש יהוה כאשר אמר לו
 משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחזר עלו
 ראש הגבעה והיה כאשר ירים משה ידו וגבר
 ישראל וכאשר יניחו ידו וגבר עמלק וידי משה
 כבדים ויקחו אבן וישימו חזתיו וישב עליה
 ואהרן וחזר תמכו בידי מזה אחד ומזה אחד
 והיה ידיו אמונה עד בא השמש ויחלש יהוה
 את עמלק ואת עמו לפני חרב
 ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר
 ושים באזני יהוה כי מוחה אמוחה את זכר
 עמלק מוחות השמים ויבן משה מזבוח ויקרא
 שמו יהוה נסי ויאמר כי יד על כסף מלחמוה
 ליהוה בעמלק מדר דר

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר
 עשה אלהים למשה ול ישראל עמו כי הוציא
 יהוה את ישראל ממצרים ויקח יתרו חתן משה
 את צפרה אשת משה אחר שלוחיה ואת שני
 בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי
 בארץ מצרים ושם האחד אליעזר כי אלהי
 אבי בעזרי ויצלני מתהרב פרעה ויבא יתרו חתן
 משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר
 הוא חתנה שם הר האלהים ויאמר אל משה
 אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה
 עמך ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק
 לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה

8 ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה
 לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל-
 התלאה אשר מצאתם בדרך ויצכם יהוה
 9 ויחד יתרו על כל-הטובה אשר-עשה יהוה
 לישראל אשר הצילו מיד מצרים: 10 ויאמר
 יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד
 מצרים ומיד פרעה אשר הציל את-העם
 מתחת יד-מצרים: 11 עתה ידעתי כִּי־גדול יהוה
 מכל-האלהים כִּי בדבר אשר זדו עליהם: 12 וילך
 יתרו חתן משה עלה וזכחים לאלהים ויבא אהרן
 וכלו זמני ישראל לאכל-לחם עם-חתן משה
 לפני האלהים: 13 ויהי ממחרת וישב משה
 לשפט את-העם ויעמד העם על-משה מן-
 הבקר עד-הערב: 14 וירא חתן משה את כל-
 אשר-הוא עשה לעם ויאמר מה-הדבר הזה
 אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך
 וכל-העם נצב עליך מן בקר עד ערב ויאמר
 משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים
 כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש
 ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת
 תורתיו ויאמר חתן משה אכיו לא טוב הדבר
 אשר אתה עשה נבל תבל גם אתה גם העם
 הזה אשר עמוך כי כבד מוכר הדבר לא תוכל
 עשהו כבדך עתה שמע בקלי איעך ויהי
 אלהים עמו הנה אתה לעם מול האלהים
 והבאת אתה את-הדברים אלה האלהים:
 20 והזהרת אתה את-החקים ואת התורת
 והודעת להם את-הדרך ילכו בה ואת-המעשה
 אשר יעשו ואתה תזוזה מכל העם אנשי זול
 וראי אלהים אנשי אמות שנאי בניע ושבות
 עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמושים
 ושרי עשרת ושפטו את העם בכל עת והיה
 כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן
 ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך אם את
 הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכרת עמד
 וגם כל העם הזה על מוקבו יבא בשכרם
 וישמוע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר
 ויבזר משה אנשי זול מכל ישראל ויהו אתם
 ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי
 חמושים ושרי עשרת ושפטו את העם בכל
 עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל
 הדבר הקטן ישפטו הם: 27 וישלח משה את-חתנו

ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה
 לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל
 התלאה אשר מצאתם בדרך ויצכם יהוה
 ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה
 לישראל אשר הצילו מיד מצרים ויאמר
 יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד
 מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם
 מתחת יד מצרים: 11 עתה ידעתי כי גדול יהוה
 מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם ויקח
 יתרו חתן משה עלה וזכחים לאלהים ויבא אהרן
 וכל זמני ישראל לאכל לחם עם חתן משה
 לפני האלהים ויהי ממחרת וישב משה
 לשפט את העם ויעמוד העם על משה מן
 הבקר עד הערב וירא חתן משה את כל
 אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה
 אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך
 וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב ויאמר
 משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים
 כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש
 ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת
 תורתיו ויאמר חתן משה אכיו לא טוב הדבר
 אשר אתה עשה נבל תבל גם אתה גם העם
 הזה אשר עמוך כי כבד מוכר הדבר לא תוכל
 עשהו כבדך עתה שמע בקלי איעך ויהי
 אלהים עמו הנה אתה לעם מול האלהים
 והבאת אתה את הדברים אלה האלהים
 והזהרת אתה את החקים ואת התורת
 והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה
 אשר יעשו ואתה תזוזה מכל העם אנשי זול
 וראי אלהים אנשי אמות שנאי בניע ושבות
 עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמושים
 ושרי עשרת ושפטו את העם בכל עת והיה
 כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן
 ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך אם את
 הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכרת עמד
 וגם כל העם הזה על מוקבו יבא בשכרם
 וישמוע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר
 ויבזר משה אנשי זול מכל ישראל ויהו אתם
 ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי
 חמושים ושרי עשרת ושפטו את העם בכל
 עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל
 הדבר הקטן ישפטו הם וישלח משה את חתנו

וילך לו אל־ארצו:

19:1 בחדש השלישי לצאת בני־ישראל מארץ

מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: 2 ויסעו

מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחננו במדבר

ויחננו ישראל גגד הקר: 3 ומלעה עלה אל־

האלהים ויקרא אליו יהוה מן־הקר לאמר

פה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל:

4 אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא

אתכם על־כנפי נשרים ואבא אתכם אלי:

5 ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את־

בריתי והייתם לי סגולה מכל־העמים כִּי־לי

כל־הארץ: 6 ואתם תהיו־לי ממלכת פהנים וגוי

קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל־בני

ישראל: 7 ויבא משה ויקרא לזמני העם וישם

לפניהם את כל־הדברים האלה אשר צוהו

יהוה: 8 ויענו כל־העם יחדו ויאמרו כל אשר־

דבר יהוה נעשה וישב משה את־דברי העם

אל־יהוה: 9 ויאמר יהוה אל־משה הנה אנכי בא

אליה בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי

עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את־דברי

העם אל־יהוה: 10 ויאמר יהוה אל־משה לך אל־העם

וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: 11 והיו נכנים

ליום השלישי כִּי ביום השלישי ירד יהוה

לעיני כל העם על הר סיני והגבולת את־העם

סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע

בקצהו פל־הנגע בהר מות יומת: 13 לא־תגע בו

יָד כִּי־סקול יסקל או־יָרֵה יָרֵה אם־בהמה אם־

איש לא יתגה במשף היכל המה יעלו בהר:

14 וירד משה מן־הקר אל־העם ויקדש את־העם

וכבסו שמלתם: 15 ויאמר אל־העם הֲיִנּוּ נְכֻנִים

לשלישת ימים אל־תגשו אל־אשה: 16 ויהי ביום

השלישי בהית הבקר ויהי קולת וברקים וענן כבד

על ההר וקול שפר חזק מאד ויחזר כל העם אשר

במוזנה ויצא משה את העם לקראת האלהים

מן המוזנה ויתיצבו בתחתית ההר והר סיני

עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ועל

עשנו כעשן הכבשן ויחזר כל ההר בוֹאֵד

ויהי קול העפר הוכך וחזק מאד משה ידבר

והאלהים יענו בקול וירד יהוה על הר סיני

אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש

ההר ויעל משה ויאמר יהוה אל משה רד העד

בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל מוזנו רב

ויך לו אל ארצו

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ

מצרים ביום הזה באו מדבר סיני ויסעו

מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחננו במדבר

ויחנן שם ישראל נגד ההר ומשה עלה אל

האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר

פה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל

אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא

אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי

ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את

בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים כי

כל הארץ ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי

קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני

ישראל ויבא משה ויקרא לזמני העם וישם

לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו

יהוה ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר

דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם

אל יהוה ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא

אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי

עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי

העם אל יהוה ויאמר יהוה אל משה לך אל העם

וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם והיו נכנים

ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה

לעיני כל העם על הר סיני והגבולת את העם

סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע

בקצהו כל הנגע בהר מות יומת לא תגע בו

יד כי סקול יסקל או ירה ירה אם בהמה אם

איש לא יחיה במושך היכל המה יעלו בהר

וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם

וכבסו שמלתם ויאמר אל העם היו נכנים

לשלישת ימים אל תגשו אל אשה והיו ביום

השלישי בהית הבקר והיו קולת וברקים וענן כבד

על ההר וקול שפר חזק מאד ויחזר כל העם אשר

במוזנה ויצא משה את העם לקראת האלהים

מן המוזנה ויתיצבו בתחתית ההר והר סיני

עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ועל

עשנו כעשן הכבשן ויחזר כל ההר בוֹאֵד

ויהי קול העפר הוכך וחזק מאד משה ידבר

והאלהים יענו בקול וירד יהוה על הר סיני

אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש

ההר ויעל משה ויאמר יהוה אל משה רד העד

בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל מוזנו רב

22 וגם הכהנים הנגשים אליה יהיה יתקדשו פון יפרץ בהם יהיה: 23 ויאמר משה אליהוה לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל אתההר וקדשתו: 24 ויאמר אליו יהיה לדוד ועלית אתה ואתהו עמו והכהנים והעם אליהרסו לעלת אליהוה פון יפרץ במ וירד משה אל העם ויאמר אליהם: 20:1 וידבר אליהם את כל הדברים האלה לאמר: 2 אנכי יהיה אליהו אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: 3 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: 5 לא תשתחנה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אתה קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי ועשה חסד לאלפים ולשנאי מצותי לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא

זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים תלמד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר במ וינוח ביום השביעי על כן ברוך יהוה את יום השבת ויקדשהו כבוד את אבך ואת אמך למען יארכו ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תרעו לא תגנב תענה ברעך עד שקר תחמד בית רעך תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושירו וזמרו וכל אשר לרעך וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל דבר עמנו אלהים פון נמות ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי דתחטאו:

22 וגם הכהנים הנגשים אליה יהיה יתקדשו פון יפרץ בהם יהיה: 23 ויאמר משה אליהוה לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל אתההר וקדשתו: 24 ויאמר אליו יהיה לדוד ועלית אתה ואתהו עמו והכהנים והעם אליהרסו לעלת אליהוה פון יפרץ במ וירד משה אל העם ויאמר אליהם: 20:1 וידבר אליהם את כל הדברים האלה לאמר: 2 אנכי יהיה אליהו אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: 3 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: 5 לא תשתחנה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אתה קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי ועשה חסד לאלפים ולשנאי מצותי לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא

8 זכור את יום השבת לקדשו: 9 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: 10 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך: 11 כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר במ וינוח ביום השביעי על כן ברוך יהוה את יום השבת ויקדשהו: 12 כבוד את אבך ואת אמך למען יארכו ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 13 לא תרעו לא תגנב תענה ברעך עד שקר: 14 תחמד בית רעך תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וזמרו וכל אשר לרעך: 15 וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק: 16 ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פון נמות: 17 ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו:

וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פון יפרץ בהם יהוה ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו ויאמר אליו יהוה כן רד ועלית אתה ואתהו עמו והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יהוה פון יפרץ במ וירד משה אל העם ויאמר אליהם וידבר אליהם את כל הדברים האלה לאמר אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ לא תשתחנה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אתה קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי ועשה חסד לאלפים ולשנאי מצותי לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא

זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים תלמד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר במ וינוח ביום השביעי על כן ברוך יהוה את יום השבת ויקדשהו כבוד את אבך ואת אמך למען יארכו ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תרעו לא תגנב תענה ברעך עד שקר תחמד בית רעך תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושירו וזמרו וכל אשר לרעך וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל דבר עמנו אלהים פון נמות ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי דתחטאו:

ויעמד העם מרחק ובושה נגש אל הערפל אשר שם האלהים ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עיניכם לא תעשו אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם מזבח אדמה תעשה כי זבחת עליו את עלתיך ואת שלמתיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמו אבוא אכיר וברכתיך ואם מזבח אבנים תעשה כי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה ולא תעלה במועלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו ואכה המשפטים אשר תשים לפניכם כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יציא לחפשי חנם אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במורצע ועבדו לעלם וכי יוכר איש את בתו כאמה לא תצא כעאת העבדים אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפרדה לעם נכרי לא ימושל למכרה בבגדו בדה ואם לבנו ייעדנה כמושפט הבנות יעשה לה אם אזרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא ירע ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף מכה איש ומת מודת יומות ואשר לא עדה והאלהים אנה לידו ושמותי כך מקום אשר ינוס שמה וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחונו למות ומכה אביו ואמו מות יומת וגנב איש ומכרו ונמולא בידו מות יומת ומקלל אביו ואמו מות יומת וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באנף או באגרף ולא ימות ונתל למשכב אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא וכי ינצו אנשים

18 ויעמד העם מרחק ובושה נגש אל הערפל אשר שם האלהים: 19 ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עיניכם: 20 לא תעשו אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: 21 מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמתיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך: 22 ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה: 23 ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו: 21:1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם: 2 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: 3 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: 4 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: 5 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: 6 והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם: 7 וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כעאת העבדים: 8 אם רעה בעיני אדניה אשר לא [לו] יעדה והפרדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו-בה: 9 ואם לבנו ייעדנה כמושפט הבנות יעשה לה: 10 אם אזרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא ירע: 11 ואם שלש-אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: 12 מכה איש ומת מות יומת: 13 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמותי לה מקום אשר ינוס שמה: 14 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחונו למות: 15 ומכה אביו ואמו מות יומת: 16 וגנב איש ומכרו ונמלא בידו מות יומת: 17 ומקלל אביו ואמו מות יומת: 18 וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באנף או באגרף ולא ימות ונתל למשכב: 19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: 20 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: 21 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: 22 וכי ינצו אנשים

וּנְגַפוּ אִשָּׁה הָרָה וַיֵּצְאוּ יְלֵדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן
עָנֹשׁ יַעֲנֹשׁ כַּאֲשֶׁר יִשְׁיֵית עֲלָיו בְּעַל הָאִשָּׁה
וּנְתָן בַּפְּלָלִים וְאִם אָסוֹן יִהְיֶה וְנִתְּתָה נַפְשׁ
תְּחוֹת נַפְשׁ עֵין תְּחוֹת עֵין עֵין תְּחוֹת עֵין יַד תְּחוֹת
יַד רַגְלֵי תְּחוֹת רַגְלֵי כֹוִיָּה תְּחוֹת כֹוִיָּה פָּצַע תְּחוֹת
פָּצַע חֲבוּרָה תְּחוֹת חֲבוּרָה וְכִי
יִכֶּה אִישׁ אֶת עֵין עַבְדּוֹ אוֹ אֶת עֵין אֲבוֹתָו
וְשִׁוְתָהּ לַחֲפָשִׁי יִשְׁלַחְנוּ תְּחוֹת עֵינוֹ וְאִם עֵין
עַבְדּוֹ אוֹ עֵין אֲמוֹתָו יִפִּיל לַחֲפָשִׁי יִשְׁכַּח וְזִנּוּ
תְּחוֹת עֵינוֹ
וְכִי יִגְזוּ שׁוֹר אֶת אִישׁ אוֹ אֶת אִשָּׁה וּמֵת סָקוּל
יִסְקַל הַשׁוֹר וְלֹא יֵאָכַל אֶת בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשׁוֹר
נָקִי וְאִם שׁוֹר נִגְזָז הוּא כּוֹתֵמֵל שְׁלֹשָׁם וְהוֹעֵד
בְּבַעֲלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ וְהַמִּית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה
הַשׁוֹר יִסְקַל וְגַם בְּעַלְיוֹ יוּמָת אִם כֹּפֵר יוֹשֵׁת
עָלָיו וְנָתַן פְּדִין נַפְשׁוֹ כַּכֵּל אֲשֶׁר יוֹשֵׁת עָלָיו
אוֹ בֶן יִגְזוּ אוֹ בַת יִגְזוּ כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יַעֲשֶׂה לוֹ אִם
עַבְד יִגְזוּ הַשׁוֹר אוֹ אֲמוֹה כֶּסֶף שְׁלֹשִׁים שֶׁקֶלִים
יִתֵּן לְאֲדֹנָיו וְהַשׁוֹר יִסְקַל וְכִי
יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִי יִכְרֶה אִישׁ בַּר וְלֹא
יִכְסֹנוּ וְנִתְּלַל שְׂמָה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר בְּעַל הַבוֹר
יִשְׁלַם כֶּסֶף יִשִּׁיב לְבַעֲלָיו וְהַמִּית יִהְיֶה
לוֹ וְכִי יִגַּף שׁוֹר אִישׁ
אֶת שׁוֹר רֵעֵהוּ וּמֵת וּמוֹכְרוֹ אֶת הַשׁוֹר הַזֶּה וְחִצּוֹ
אֶת כֶּסְפוֹ וְגַם אֶת הַמֵּת יִחֲצוּן אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר
נִגְזָז הוּא מֵתֵמוּל שְׁלֹשָׁם וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ בְּעַלְיוֹ
שְׁלֹשָׁם יִשְׁלַם שׁוֹר תְּחוֹת הַשׁוֹר וְהַמִּית יִהְיֶה
לוֹ כִי יִגְנַב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֵׂדֶה
וּשְׁבָחוּ אוֹ מִכְרוּ חֲמוּשָׁה בְּקָר יִשְׁלַם תְּחוֹת
הַשׁוֹר וְאַרְבַּע־צֹאן תְּחוֹת הַשֵּׂה: 1:22 אִם־בְּמִחְתָּרַת
יִמְצָא הַגָּנֵב וְהִכָּה וּמָת אִין לוֹ דָּמִים: 2 אִם־זָרְתָה
הַשְּׂמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ שְׁלֹם יִשְׁלַם אִם־אִין
לוֹ וְנִמְכַר בַּגְּנֻבָתוֹ: 3 אִם־הִמְצָא תִמְצָא בְיָדוֹ
הַגָּנֵב מִשׁוֹר עַד־חֲמוֹר עַד־שֵׂה חַיִּים שְׁנַיִם
יִשְׁלַם: 4 כִּי יִבְעֵר אִישׁ שְׂדֵה אוֹ־
כָּרֵם וְשָׂלַח אֶת־בַּעִירָה וּבְעֵר בְּשֵׂדֵה אַחֵר
מִיֵּטֵב שְׂדֵהוּ וּמִיֵּטֵב כָּרְמוֹ יִשְׁלַם: 5 כִּי־
תִצָּא אִישׁ וּמְצָאָה קִצִּים וְנֹאכַל גְּדִישׁ אוֹ
הַקֶּמֶה אוֹ הַשְּׂדֵה שְׁלֹם יִשְׁלַם הַמְּבַעֵר
אֶת־הַבְּעֵרָה: 6 כִּי־יִתֵּן אִישׁ
אֶל־רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ כְּלִים לְשִׁמּוֹר וְגָנַב מִבֵּית הָאִישׁ
אִם יִמְצָא הַגָּנֵב יִשְׁלַם שְׁנַיִם אִם לֹא יִמְצָא הַגָּנֵב

וּנְגַפוּ אִשָּׁה הָרָה וַיֵּצְאוּ יְלֵדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן
עָנֹשׁ יַעֲנֹשׁ כַּאֲשֶׁר יִשְׁיֵית עֲלָיו בְּעַל הָאִשָּׁה
וּנְתָן בַּפְּלָלִים: 23 וְאִם־אָסוֹן יִהְיֶה וְנִתְּתָה נַפְשׁ
תְּחוֹת נַפְשׁ: 24 עֵין תְּחוֹת עֵין שׁוֹן תְּחוֹת שׁוֹן יַד תְּחוֹת
יַד רַגְלֵי תְּחוֹת רַגְלֵי: 25 כְּוִיָּה תְּחוֹת כְּוִיָּה פָּצַע תְּחוֹת
פָּצַע חֲבוּרָה תְּחוֹת חֲבוּרָה: 26 וְכִי־
יִכֶּה אִישׁ אֶת־עֵין עַבְדּוֹ אוֹ־אֶת־עֵין אֲמוֹתָו
וְשִׁוְתָהּ לַחֲפָשִׁי יִשְׁלַחְנוּ תְּחוֹת עֵינוֹ: 27 וְאִם־יִשְׁוֹן
עַבְדּוֹ אוֹ־יִשְׁוֹן אֲמוֹתָו יִפִּיל לַחֲפָשִׁי יִשְׁלַחְנוּ
תְּחוֹת שְׁנַיִם:
28 וְכִי־יִגְזוּ שׁוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה וּמֵת סָקוּל
יִסְקַל הַשׁוֹר וְלֹא יֵאָכַל אֶת־בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשׁוֹר
נָקִי: 29 וְאִם שׁוֹר נִגְזָז הוּא מֵתֵמֵל שְׁלֹשָׁם וְהוֹעֵד
בְּבַעֲלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ וְהַמִּית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה
הַשׁוֹר יִסְקַל וְגַם־בְּעַלְיוֹ יוּמָת: 30 אִם־כֹּפֵר יוֹשֵׁת
עָלָיו וְנָתַן פְּדִין נַפְשׁוֹ כַּכֵּל אֲשֶׁר־יוֹשֵׁת עָלָיו:
31 אוֹ־בֶן יִגְזוּ אוֹ־בַת יִגְזוּ כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יַעֲשֶׂה לוֹ: 32 אִם־
עַבְד יִגְזוּ הַשׁוֹר אוֹ אֲמוֹה כֶּסֶף וְשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶלִים
יִתֵּן לְאֲדֹנָיו וְהַשׁוֹר יִסְקַל: 33 וְכִי־
יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִי־יִכְרֶה אִישׁ בַּר וְלֹא
יִכְסֹנוּ וְנִתְּלַל שְׂמָה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר: 34 בְּעַל הַבוֹר
יִשְׁלַם כֶּסֶף יִשִּׁיב לְבַעֲלָיו וְהַמִּית יִהְיֶה־
לוֹ: 35 וְכִי־יִגַּף שׁוֹר־אִישׁ
אֶת־שׁוֹר רֵעֵהוּ וּמֵת וּמוֹכְרוֹ אֶת־הַשׁוֹר הַזֶּה וְחִצּוֹ
אֶת־כֶּסְפוֹ וְגַם אֶת־הַמֵּת יִחֲצוּן: 36 אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר
נִגְזָז הוּא מֵתֵמוּל שְׁלֹשָׁם וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ בְּעַלְיוֹ
שְׁלֹשָׁם יִשְׁלַם שׁוֹר תְּחוֹת הַשׁוֹר וְהַמִּית יִהְיֶה־
לוֹ: 37 כִּי יִגְנַב אִישׁ שׁוֹר אוֹ־שֵׂה
וּשְׁבָחוּ אוֹ מִכְרוּ חֲמוּשָׁה בְּקָר יִשְׁלַם תְּחוֹת
הַשׁוֹר וְאַרְבַּע־צֹאן תְּחוֹת הַשֵּׂה: 1:22 אִם־בְּמִחְתָּרַת
יִמְצָא הַגָּנֵב וְהִכָּה וּמָת אִין לוֹ דָּמִים: 2 אִם־זָרְתָה
הַשְּׂמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ שְׁלֹם יִשְׁלַם אִם־אִין
לוֹ וְנִמְכַר בַּגְּנֻבָתוֹ: 3 אִם־הִמְצָא תִמְצָא בְיָדוֹ
הַגָּנֵב מִשׁוֹר עַד־חֲמוֹר עַד־שֵׂה חַיִּים שְׁנַיִם
יִשְׁלַם: 4 כִּי יִבְעֵר אִישׁ שְׂדֵה אוֹ־
כָּרֵם וְשָׂלַח אֶת־בַּעִירָה [בְּעֵירוֹ] וּבְעֵר בְּשֵׂדֵה אַחֵר
מִיֵּטֵב שְׂדֵהוּ וּמִיֵּטֵב כָּרְמוֹ יִשְׁלַם: 5 כִּי־
תִצָּא אִישׁ וּמְצָאָה קִצִּים וְנֹאכַל גְּדִישׁ אוֹ
הַקֶּמֶה אוֹ הַשְּׂדֵה שְׁלֹם יִשְׁלַם הַמְּבַעֵר
אֶת־הַבְּעֵרָה: 6 כִּי־יִתֵּן אִישׁ
אֶל־רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ־כְּלִים לְשִׁמּוֹר וְגָנַב מִבֵּית הָאִישׁ
אִם־יִמְצָא הַגָּנֵב יִשְׁלַם שְׁנַיִם: 7 אִם־לֹא יִמְצָא הַגָּנֵב

ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח
 ידו במלאכת רעהו על כל דבר פשע על שור
 על חמור על שיה על שלמה על כל אבדה
 אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר
 שניהם אשר ירשיעו אלהים ישלם שנים
 לרעהו כי יתן איש אל רעהו
 חמור או שור או עיה וכל בהמה לשבור ומת
 או נשבר או נשבה אין ראה שבעת יהיה
 תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת
 רעהו ולקח בעליו ולא ישלם ואם גנב יגנב
 מעמו ישלם לבעליו אם טרף יטרף יבאדו
 עד הטרפה לא ישלם
 וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת
 בעליו אין עמו שלם ישלם אם בעליו עמו לא
 ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו וכי
 יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב
 עמה מהר ימהרנה לו לאשה אם מאן
 ימאן אביה לתתה לו כסף שקל כמודר
 הבתולת מכשפה לא תחיה כל
 שכב עם בהמה מות ימות זבח
 לאלהים יזרם בלתי ליהיה לבדו וגר לא
 תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ
 מצרים כל אלמנה ויתום לא תענון אם
 ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי
 שמע אשמע צעקתו וזרה אפי ודרגתי
 אתכם בזרע והיו נשיכם אלמנות ובניכם
 יתמים
 אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא
 תהיה לו כנשה לא תשימוץ עליו נשך אם
 חבל תחבל שלמות רעך עד בא העימש
 תשיבנו לו כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו
 לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי
 כי חנון אני אלהים
 לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר מלאכתך
 ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן כי כן
 תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה
 עם אמו ביום השמיני תתנו לו ואנשי קדש
 תהיון לו ובשר בשדה טרפה לא תאכלו
 לכלב תשליכו אתו לא
 תשא שמע שוא אל תשת ירך עם רשע
 להיות עד חמוס לא תהיה אחרי רבים לרעת
 ולא תענה על רב לנטות אחרי רבים להטות

ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח
 ידו במלאכת רעהו: 8 על כל דבר פשע על שור
 על חמור על שיה על שלמה על כל אבדה
 אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר
 שניהם אשר ירשיעו אלהים ישלם שנים
 לרעהו: 9 כי יתן איש אל רעהו
 חמור או שור או עיה וכל בהמה לשבור ומת
 או נשבר או נשבה אין ראה: 10 שבעת יהיה
 תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת
 רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: 11 ואם גנב יגנב
 מעמו ישלם לבעליו: 12 אם טרף יטרף יבאדו
 עד הטרפה לא ישלם:
 13 וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת
 בעליו אין עמו שלם ישלם: 14 אם בעליו עמו לא
 ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו: 15 וכי
 יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב
 עמה מהר ימהרנה לו לאשה: 16 אם מאן
 ימאן אביה לתתה לו כסף ישלם כמדר
 הבתולת: 17 מכשפה לא תחיה: 18 כל
 שכב עם בהמה מות ימות: 19 זבח
 לאלהים יזרם בלתי ליהנה לבדו: 20 וגר לא
 תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ
 מצרים: 21 כל אלמנה ויתום לא תענון: 22 אם
 ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי
 שמע אשמע צעקתו: 23 וזרה אפי ודרגתי
 אתכם בזרע והיו נשיכם אלמנות ובניכם
 יתמים:
 24 אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא
 תהיה לו כנשה לא תשימוץ עליו נשך: 25 אם
 חבל תחבל שלמות רעך עד בא העימש
 תשיבנו לו: 26 כי הוא כסותה [כסותו] לבדה הוא שמלתו
 לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי
 כי חנון אני: 27 אלהים
 לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: 28 מלאכתך
 ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי: 29 כן
 תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה
 עם אמו ביום השמיני תתנו לי: 30 ואנשי קדש
 תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו
 לכלב תשליכו אתו: 23:1 לא
 תשא שמע שוא אל תשת ירך עם רשע
 להיות עד חמוס: 2 לא תהנה אחרי רבים לרעת
 ולא תענה על רב לנטות אחרי רבים להטות:

ודל לא תהדר בריבו
 תפגע שור איבך או זמורו תעה השב תשיבנו
 כי תראה חבור שנאך
 רבץ תחת משאו וחרכת מעזב לו עזב תעזב
 עמו
 לא תטה משפט אביך
 בריבו מדבר שקר תרחק ונקי ועדיק אל תהרג
 כי לא אצדיק רשע ושחד לא תקח כי השחד
 יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים וגר לא תלוץ
 ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ
 מצרים ושש ענים תזרע את ארצך ואספת
 את תבואתה והשביעת תשמטנה ונטשתה
 ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חזית השדה
 כן תעשה ככרמך כזיתך עשית ימים תעשה
 מעשיר וביום השביעי תשבת כמוען ינוח שורך
 וחמורך וינפש בן אמותך והגר ובכל אשר
 אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אזרים לא
 תזכירו לא ישמוע על פוך שכש רגלים תזג כי
 בענה את חג המועות תשמור שבעה ימים
 תאכל מצות כאשר צויתך כמועד חדש
 האביב כי בו יצאת ממצרים וכן יראו פני
 ריקם וחג הקציר בכורי מעשיר אשר תזרע
 בשדה וחג האסף בציאת השנה באספך את
 מעשיר מן השדה שכל פעמים בשנה יראה
 כל זכורך אכ פני הארץ יהוה לא תזבח על זמון
 דם זבחי ולא יכין חלב חגי עד בקר ראשית
 בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא
 תבשל גדי בחלב אמו
 הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמור בדרך
 ולהביאך אל המקום אשר הכנתי לשמור מפניו
 ושמוע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם
 כי שמוי בקרבו כי אם שמוע תשמוע בקרו
 ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איבך וערתי
 את צרריך כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל
 האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבوسی
 והכזרתי לא תשתחוה כאלהיהם וכן
 תעבדם ולא תעשה כמועשיהם כי הרס
 תהרסם ושבר תשבר מצבותיהם ועבדתם את
 יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת בנימך
 והסרת מוחלה מקרבך לא תהיה
 מושכלה ועקרה בארץ את מספר ימך אמלא
 את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם
 אשר תבא בהם ונתתי את כל איבך אליך עירף

3 וְדָל לֹא תִהְיֶה בְּרִיבוֹ:
 תִּפְגַּע שׁוֹר אִיבְךָ אוֹ זִמּוֹרוֹ תֵּעָה הַשֵּׁב תִּשְׁיָבֵנו
 לוֹ: 4 כִּי תִרְאֶה חֲבוּר שְׁנֹאךָ
 רַבֵּץ תַּחַת מִשְׁאוֹ וְחֲרַכְתָּ מֵעֵזֵב לוֹ עֵזֵב תֵּעֵזֵב
 עִמּוֹ: 5 כִּי־תִרְאֶה חֲמוֹר שְׁנֹאָךָ
 רַבֵּץ תַּחַת מִשְׁאוֹ וְחֲרַכְתָּ מֵעֵזֵב לוֹ עֵזֵב תֵּעֵזֵב
 עִמּוֹ: 6 לֹא תִטֶּה מִשְׁפֵּט אֲבִינְךָ
 בְּרִיבוֹ: 7 מִדְּבַר־שִׁקֵּר תִּרְחָק וְנָקִי וְעָדִיק אֶל־תִּהְרַג
 כִּי לֹא־אֲצַדִּיק רָשָׁע: 8 וְשָׁחַד לֹא תִקַּח כִּי הַשְׁחָד
 יַעֲוֶר פִּקְחִים וְיִסְלַף דְּבָרֵי צַדִּיקִים: 9 וְגֵר לֹא תִלּוּץ
 וְאַתֶּם יָדַעְתֶּם אֶת־נַפְשׁ הַגֵּר כִּי גֵרִים הִיִּיתֶם בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם: 10 וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת־אַרְצְךָ וְאָסַפְתָּ
 אֶת־תְּבוּאַתָּה: 11 וְהִשְׁבִּיעַתָּ תִּשְׁמַטְנָהּ וְנִטְשֶׁתָּהּ
 וְאָכְלוּ אֲבִינֵי עַמֶּךָ וְיִתְרָם תֹּאכַל חֲזִית הַשָּׂדֶה
 כִּן־תַּעֲשֶׂה כְּכַרְמְךָ כְּזֵיתְךָ עִשִׂית יָמִים תַּעֲשֶׂה
 מִעֲשִׂיר וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבַּת לְמוֹעֵן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ
 וְחֲמוֹרְךָ וַיִּנְפֹּשׁ בֶּן־אִמּוֹתְךָ וְהַגֵּר: 13 וּבְכָל אֲשֶׁר־
 אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרַיִם לֹא
 תִזְכְּרוּ לֹא יִשְׁמוֹעַ עַל פִּיךָ שִׁכְשַׁ רַגְלִים תִּזְגַּ כִּי
 בַעֲנָה אֶת־חַג הַמוֹעוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעָה יָמִים
 תֹּאכַל מִצֹּת כְּאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ
 הָאָבִיב כִּי בּוֹ יִצְאָת מִמִּצְרַיִם וְכֵן יִרְאוּ פְנֵי
 רִיקָם וְחַג הַקְּצִיר בְּכוֹרֵי מִעֲשִׂיר אֲשֶׁר תִּזְרַע
 בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאָסֵף בְּצִיאַת הַשָּׁנָה בְּאִסְפְּךָ אֶת
 מִעֲשִׂיר מִן־הַשָּׂדֶה: 17 שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה
 כָּל־זְכוֹרְךָ אֶל־פְּנֵי הָאָדָם וְיִהְיֶה: 18 לֹא־תִזְבַּח עַל־זִמּוֹן
 דָּם זְבָחִי וְלֹא־יִלְוֶי חֲלֵב־חֲגִי עַד־בִּקְרֶיךָ: 19 רֵאשִׁית
 בְּכוֹרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־
 תִבְשֹׁל גְּדִי בְּחֵלֶב אִמּוֹ:
 20 הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לְשַׁמֵּר בְּדֶרֶךְ
 וְלִהְבִּיאָךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנַתִּי: 21 הַשָּׁמֶר מִפְּנֵי
 וְשָׁמַע בְּקִלּוֹ אֶל־תִּמְרַר בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֹכֶם
 כִּי שָׁמוּי בְּקִרְבּוֹ כִּי אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמוּעַ בְּקִרְבּוֹ
 וְעִשִׂית כָּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאִיבַתִּי אֶת אִיבְךָ וְעִרַתִּי
 אֶת צַרְרִיךָ כִּי יִלְךְ מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ וְהִבִּיאֲךָ אֶל
 הָאֲמֹרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרָזִי וְהַכְּנַעֲנִי הַחֲוִי וְהַיְבוּסִי
 וְהַכְּזֵרֵתִי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה כְּאֱלֹהֵיהֶם וְכֵן
 תַּעֲבֹדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כְּמוֹעֲשֵׂיהֶם כִּי הָרַס
 תִּהְרַסֵם וְשִׁבַר תִּשְׁבַר מִצְבּוֹתֵיהֶם וְעַבְדַתֶם אֶת
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת לֶחְמְךָ וְאֶת בְּנִימְךָ
 וְהִסַּרְתִּי מוֹחֲלָה מִקְרַבְךָ לֹא תִהְיֶה
 מוֹשְׁכָלָה וְעִקְרָה בְּאֶרֶץ אֶת מוֹסַפֵּר יְמֶיךָ אִמְלֵא
 אֶת אִימּוֹתַי אֲשִׁלַּח לְפָנֶיךָ וְהִמַּתִּי אֶת־כָּל־הָעָם
 אֲשֶׁר תָּבֹא בֵּהֶם וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־אִיבְךָ אֵלַיךְ עִירָף: 26 לֹא תִהְיֶה
 מְשַׁכְּלָה וְעִקְרָה בְּאֶרֶץ אֶת־מִסְפַּר יְמֵיךָ אִמְלֵא:
 27 אֶת־אִימּוֹתַי אֲשִׁלַּח לְפָנֶיךָ וְהִמַּתִּי אֶת־כָּל־הָעָם
 אֲשֶׁר תָּבֹא בֵּהֶם וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־אִיבְךָ אֵלַיךְ עִירָף:

28 ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החזי
את הפנעני ואת החתי מפניך לא אגרשנו
מפניך בשנה אחת פורתיה הארץ שממה
ורבה עליך חית השדה: 30 מעט מעט אגרשנו
מפניך עד אשר תפלה ונחלת את הארץ:
31 ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים
וממדבר עד הנגה פיו אתו בידכם את ישבי
הארץ וגרשתמו מפניך: 32 לא תכרת להם
ולאלהיהם ברית: 33 לא ישבו בארצך פריחטיא
אתה לי כי תעבד את אלהיהם פריחיה לה
למוקש:

24:1 ואל משה אמר עלה אליהנה אתה ואהרן
נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם
מרחק: 2 ונגש משה לבדו אליהנה והם לא יגשו
והעם לא יעלו עמו: 3 ויבא משה ויספר לעם
את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען
כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר
דבר יהוה נעשה ויכתב משה את כל דברי
יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר
ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי
ישראל: 5 וישלח את נערי בני ישראל ויעלו
עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים: 6 ויקח
משה חצי הדם באגנת וחצי הדם זרק
על המזבח: 7 ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם
ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע:
8 ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר
הנה גם הברית אשר כרת יהוה עמכם על
כל הדברים האלה: 9 ויעל משה ואהרן נדב
ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: 10 ויראו את
אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת
הספיר וכעצם השמים לטהר: 11 ואל אצילי
בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים
ויאכלו וישתו: 12 ויאמר יהוה
אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך
את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי
להורתם: 13 ויקם משה ויהושע משרתו ויעל
משה אליהר האלהים: 14 ואל הזקנים אמר שבו
לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן
וחזיר עינכם מי בעל דברים יאש אלהם ויעל
משה אל ההר ויכס הענן את ההר וישכן כבוד
יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששית ימים
ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן

ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החזי
את הכנעני ואת החתי מפניך לא אגרשנו
מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שכימה
ורבה עליך חית השדה מעט מעט אגרשנו
מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ
ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים
וממדבר עד הנגה כי אתו בידכם את ישבי
הארץ וגרשתמו מפניך לא תכרת לדהם
וכאלהיהם ברית לא ישבו בארץ פן יחטיאו
אתך כי תעבד את אלהיהם כי יהיה כך
למוקש

ואל משה אמר עלה אל יהוה ואתה ואהרן
נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם
מרחק ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו
והעם לא יעלו עמו ויבא משה ויספר לעם
את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען
כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר
דבר יהוה נעשה ויכתב משה את כל דברי
יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר
ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי
ישראל וישלח את נערי בני ישראל ויעלו
עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים ויקח
משה חצי הדם באגנת וחצי הדם זרק
על המזבח ויקרא ספר הברית ויקרא באזני העם
ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע
ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר
הנה גם הברית אשר כרת יהוה עמכם על
כל הדברים האלה ויעל משה ואהרן נדב
ואביהוא ושבעים מזקני ישראל ויראו את
אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת
הספיר וכעצם השמים לטהר ואל אצילי
בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים
ויאכלו וישתו ויאמר יהוה אל משה עלה
אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת
האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם
ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל
ההר ויכס הענן את ההר וישכן כבוד יהוה
על הר סיני ויכסהו הענן ששית ימים ויקרא
אל משה ביום השביעי מתוך הענן

17 ומראה כבוד יהיה כאשר אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: 18 ויבא משה בתוך הענן ויעל אל-ההר ויהי משה בקר ארבעים יום וארבעים לילה:

25:1 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 דבר אל-בני ישראל ויקחו-לי תרומה מאת כל-איש אשר ידבנו לבו תקחו את-תרומתי: 3 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת והככלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: 5 וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: 6 שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 7 אבני-ששה ואבני מלאים לאפד ולחשון: 8 ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: 9 ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל-כליו וכן תעשו:

10 ועשו ארון שטים אמתים וחצי ארפו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: 11 וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב ויצקת לו ארבע טבעות זהב ונתתה על ארבע פעמותי ושתי טבעת על עלעו האחת ושתי טבעת על עלעו השנית ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב והנאת את הבדים בטבעת על-צלעת הארץ כשאת את הארץ בהם בטבעת הארץ יהיו הבדים לא יסרו מומנו ונתת אל הארץ את העדת אשר אתן אליך ועשית כפרת זהב טהור אמותים וחצי ארכה ואמה וחצי רוחבה ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים ונתת אדת הכפרת על הארץ מלמעלה ואל הארץ אתן את העדת אשר אתן אליך ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אותך אל-בני ישראל ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארפו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: 24 וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב

ומראה כבוד יהיה כאשר אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת והככלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים אבני ששה ואבני מלאים לאפד וכחשון ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו

ועשו ארון עצי שטים אמותים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו וצפית אתו זהב טהור מבית ובחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב ויצקת לו ארבע טבעות זהב ונתתה על ארבע פעמותי ושתי טבעת על עלעו האחת ושתי טבעת על עלעו השנית ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב והנאת את הבדים בטבעת על צלעת הארץ כשאת את הארץ בהם בטבעת הארץ יהיו הבדים לא יסרו מומנו ונתת אל הארץ את העדת אשר אתן אליך ועשית כפרת זהב טהור אמותים וחצי ארכה ואמה וחצי רוחבה ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים ונתת אדת הכפרת על הארץ מלמעלה ואל הארץ אתן את העדת אשר אתן אליך ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל ועשית שלחן עצי שטים אמותים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב

26 וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טַבָּעֹת זָהָב וְנָתַתְּ אֹתָהֶן הַטְּבֻעֹת
עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו: 27 לְעַמֵּת
הַמְּסֻגָּרֹת תַּהְיִינָה הַטְּבֻעֹת לְבָתִּים לְבָדִים לְשֵׂאת
אֶת־הַשְּׁלֶחָן: 28 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים
וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשְׂאֲבָם אֶת־הַשְּׁלֶחָן: 29 וְעָשִׂיתָ
קַעֲרֹתָיו וְכַפְתָּיו וְקִשּׁוֹתָיו וּמְנַקֵּיתָיו אֲשֶׁר יִסֹּךְ
בָּהֶן זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם וְנָתַתְּ עַל הַשְּׁלֶחָן
לְחֹם פָּנִים כַּפְּנֵי תְּמוּד:

31 וְעָשִׂיתָ מְנֹרֹת זָהָב טָהוֹר מְקֻשָּׁה תִּיעָשֶׂה
הַמְּנֹרָה יִרְכָה וְקָנָה גְּבִיעֵיהָ כַּפְתָּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ
מִמָּנָה יִהְיוּ: 32 וְשִׁשָּׁה קָנָיִם יֵצְאִים מִצְדֵּיהָ שְׁלֹשָׁה
קָנֵי מְנֹרָה מִצְדֵּה הָאֶחָד וְשְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה
מִצְדֵּה הַשֵּׁנִי: 33 שְׁלֹשָׁה גְּבִיעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקָנָה
הָאֶחָד כַּפְתָּר וּפְרָח וְשְׁלֹשָׁה גְּבִיעִים מְשֻׁקָּדִים
בְּקָנָה הָאֶחָד כַּפְתָּר וּפְרָח כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנָיִם
הַיֵּצְאִים מִן־הַמְּנֹרָה וּבַמְּנֹרָה אַרְבַּעֵה גְּבִיעִים
מְשֻׁקָּדִים כַּפְתָּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ וּכַפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי
הַקָּנָיִם מִמָּנָה וּכַפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנָיִם מִמָּנָה
וּכַפְתָּר תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנָיִם מִמָּנָה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנָיִם
הַיֵּצְאִים מִן־הַמְּנֹרָה: 36 כַּפְתָּרֵיהֶם וְקָנָתָם מִמָּנָה
יִהְיוּ כְּלֵה מְקֻשָּׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר: 37 וְעָשִׂיתָ אֶת־
נִרְתִּיָּה שְׂבָעָה וְהִעֲלָה אֶת־נִרְתִּיָּה וְהָאִיר עַל־
עַבְר פָּנֶיהָ: 38 וּמִלְקַחֲתֶיהָ וּמִחַתְתֶיהָ זָהָב טָהוֹר:
39 כִּכָּר זָהָב טָהוֹר יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֵת כָּל־הַפְּלִים
הָאֵלֶּה: 40 וְרָאָה וַעֲשֶׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר־אֵתָהּ
מִרְאָה בְּהָר:

1:26 וְאֵת־הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה

עֲשֶׂה יִרְיעַת שֵׁשׁ מְשֻׁר וּתְכַלֵּת וְאַרְגָּמֹן וְתַלְעַת
שְׁנֵי כְּרָבִים מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם: 2 אַרְדּוֹ
הַיִּרְיעָה הָאֶחָת שְׂמָנָה וְעֶשְׂרִים בְּאַמָּה וְרֹחַב־
אַרְבַּע בְּאַמָּה הַיִּרְיעָה הָאֶחָת מִזָּה אַחַת לְכָל־
הַיִּרְיעוֹת: 3 חֲמֵשׁ הַיִּרְיעוֹת תַּהְלִינָה חֲבֻלֹת אִשָּׁה אֶל־
אַחַתָּה וְחֲמֵשׁ יִרְיעוֹת חֲבֻלֹת אִשָּׁה אֶל־אַחַתָּה:
4 וְעָשִׂיתָ לְלֵאָה תְּכַלֵּת עַל שְׂפַת הַיִּרְיעָה הָאֶחָת
מְקַצָּה בַּחֲבֵרֹת וְכֹן תַּעֲשֶׂה בְּשֵׁפֶת הַיִּרְיעָה
הַקִּיצוֹנָה בַּמְּחַבֵּרֹת הַשְּׁנִיֹּת: 5 חֲמֵשִׁים לְלֵאָה
תַּעֲשֶׂה בַּיִרְיעָה הָאֶחָת וְחֲמֵשִׁים לְלֵאָה תַּעֲשֶׂה
בַּקִּצָּה הַיִּרְיעָה אֲשֶׁר בַּמְּחַבֵּרֹת הַשְּׁנִיֹּת מִקְבִּילֹת
הַלְּלֵאָה אִשָּׁה אֶל־אַחַתָּה: 6 וְעָשִׂיתָ חֲמֵשִׁים קְרָסֵי
זָהָב וְחַבְרַתְּ אֶת־הַיִּרְיעוֹת אִשָּׁה אֶל־אַחַתָּה
בְּקְרָסִים וְהִנֵּה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד: 7 וְעָשִׂיתָ יִרְיעוֹת
עֲזִים לְאֶהָל עַל־הַמִּשְׁכָּן עֲשִׂיתָ עֶשְׂרֵה יִרְיעוֹת
תַּעֲשֶׂה אֹתָם אַרְךְ הַיִּרְיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה

וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טַבָּעֹת זָהָב וְנָתַתְּ אֹתָהֶן הַטְּבֻעֹת
עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו לְעַמֵּת
הַמְּסֻגָּרֹת תַּהְיִינָה הַטְּבֻעֹת לְבָתִּים לְבָדִים לְשֵׂאת
אֶת הַשְּׁלֶחָן וְעָשִׂיתָ אֶת הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים
וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשְׂאֲבָם אֶת הַשְּׁלֶחָן וְעָשִׂיתָ
קַעֲרֹתָיו וְכַפְתָּיו וְקִשּׁוֹתָיו וּמְנַקֵּיתָיו אֲשֶׁר יִסֹּךְ
בָּהֶן זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם וְנָתַתְּ עַל הַשְּׁלֶחָן
לְחֹם פָּנִים כַּפְּנֵי תְּמוּד

וְעָשִׂיתָ מְנֹרֹת זָהָב טָהוֹר מְקֻשָּׁה תִּיעָשֶׂה
הַמְּנֹרָה יִרְכָה וְקָנָה גְּבִיעֵיהָ כַּפְתָּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ
מִמָּנָה יִהְיוּ וְשִׁשָּׁה קָנָיִם יֵצְאִים מִצְדֵּיהָ שְׁלֹשָׁה
קָנֵי מְנֹרָה מִצְדֵּה הָאֶחָד וְשְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה
מִצְדֵּה הַשֵּׁנִי שְׁלֹשָׁה גְּבִיעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקָנָה
הָאֶחָד כַּפְתָּר וּפְרָח וְשְׁלֹשָׁה גְּבִיעִים מְשֻׁקָּדִים
בְּקָנָה הָאֶחָד כַּפְתָּר וּפְרָח כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנָיִם
הַיֵּצְאִים מִן הַמְּנֹרָה וּבַמְּנֹרָה אַרְבַּעֵה גְּבִיעִים
מְשֻׁקָּדִים כַּפְתָּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ וּכַפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי
הַקָּנָיִם מִמָּנָה וּכַפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנָיִם מִמָּנָה
וּכַפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנָיִם מִמָּנָה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנָיִם
הַיֵּצְאִים מִן הַמְּנֹרָה וּכַפְתָּרֵיהֶם וְקָנָתָם מִמָּנָה
יִהְיוּ כְּלֵה מְקֻשָּׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ אֶת־
נִרְתִּיָּה שְׂבָעָה וְהִעֲלָה אֶת נִרְתִּיָּה וְהָאִיר עַל־
עַבְר פָּנֶיהָ וּמִלְקַחֲתֶיהָ וּמִחַתְתֶיהָ זָהָב טָהוֹר
כִּכָּר זָהָב טָהוֹר יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֵת כָּל הַכְּלִיִּם
הָאֵלֶּה וְרָאָה וַעֲשֶׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אֵתָהּ
מִרְאָה בְּהָר וְאֵת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה
עֲשֶׂה יִרְיעַת שֵׁשׁ מְשֻׁר וּתְכַלֵּת וְאַרְגָּמֹן וְתַלְעַת
שְׁנֵי כְּרָבִים מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם אַרְךְ
הַיִּרְיעָה הָאֶחָת שְׂמָנָה וְעֶשְׂרִים בְּאַמָּה וְרֹחַב־
אַרְבַּע בְּאַמָּה הַיִּרְיעָה הָאֶחָת מִזָּה אַחַת לְכָל־
הַיִּרְיעוֹת וְחֲמֵשׁ הַיִּרְיעוֹת תַּהְלִינָה חֲבֻלֹת אִשָּׁה אֶל־
אַחַתָּה וְחֲמֵשׁ יִרְיעוֹת חֲבֻלֹת אִשָּׁה אֶל־אַחַתָּה
וְעָשִׂיתָ לְלֵאָה תְּכַלֵּת עַל שְׂפַת הַיִּרְיעָה הָאֶחָת
מְקַצָּה בַּחֲבֵרֹת וְכֹן תַּעֲשֶׂה בְּשֵׁפֶת הַיִּרְיעָה
הַקִּיצוֹנָה בַּמְּחַבֵּרֹת הַשְּׁנִיֹּת וְחֲמֵשִׁים לְלֵאָה
תַּעֲשֶׂה בַּיִרְיעָה הָאֶחָת וְחֲמֵשִׁים לְלֵאָה תַּעֲשֶׂה
בַּקִּצָּה הַיִּרְיעָה אֲשֶׁר בַּמְּחַבֵּרֹת הַשְּׁנִיֹּת מִקְבִּילֹת
הַלְּלֵאָה אִשָּׁה אֶל־אַחַתָּה וְעָשִׂיתָ חֲמֵשִׁים קְרָסֵי
זָהָב וְחַבְרַתְּ אֶת הַיִּרְיעוֹת אִשָּׁה אֶל־אַחַתָּה
בְּקְרָסִים וְהִנֵּה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד וְעָשִׂיתָ יִרְיעוֹת
עֲזִים לְאֶהָל עַל הַמִּשְׁכָּן עֲשִׂיתָ עֶשְׂרֵה יִרְיעוֹת
תַּעֲשֶׂה אֹתָם אַרְךְ הַיִּרְיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה

ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה
 אחת לעשתו עשרה יריעות: 9 וחברת את חמש
 היריעות לבד ואת שיש היריעות לבד וכפלת
 את היריעה הששית אל מול פני האהל ועשית
 חמשים ללאות על שפת היריעה האחת הקיצנה
 בחברת וחמשים ללאות על שפת היריעה החברת
 השנית: 11 ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את
 הקרסים בללאות וחברת את האהל והנה אחד:
 12 וסרח העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפת
 תסרח על אחרי המשכן: 13 והאמה מזה והאמה
 מזה בעדף בארץ יריעות האהל יהיה סרוח
 על צדי המשכן מזה ומזה ככסתו ועשית
 מכסה לאהל ערות איכם מאדמים ומכסה
 ערת חמשים מלמעלה:
 15 ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים:
 16 עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה
 רחב הקרש האחד: 17 שתי ידות לקרש האחד
 משלבת אשה אל אחתה בן תעשה לכל
 קרשי המשכן: 18 ועשית את הקרשים למשכן
 עשרים קרש לפאת גובה תימנה: 19 וארבעים אדני
 כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים
 תחת הקרש האחד לשתי ידתי ושני אדנים
 תחת הקרש האחד לשתי ידתי: 20 ולצלע המשכן
 השנית לפאת צפון עשרים קרש: 21 וארבעים
 אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד
 ושני אדנים תחת הקרש האחד וכירכתי
 המשכן ימה תעשה עשה קרשים ושני קרשים
 תעשה כמקצעת המשכן בירכתיים והיו תאמם
 מוכמוטה ויחדו יהיו תמוים על ראשו אכל
 הטבעת האחת כן יהיה כשניהם כשני
 המקצעת יהיו והיו שמונה קרשים ואדניהם
 כסף עשה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש
 האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד ועשית
 בריזום עצי שטים וחמושה כקרשי צלע
 המשכן האחד וחמושה בריזום לקרשי צלע
 המשכן השנית וחמושה בריזום לקרשי צלע
 המשכן לכירכתיים ימה והבריזום התיכן בתוך
 הקרשים מברוח מן הקצה אכל הקצה ואת
 הקרשים תלפה זהב ואת טבעתיהם תעשה
 זהב בתים לכיריזום וצפית את הכיריזום זהב
 והקמות את המשכן כמושפטו אשר הראית
 בהר ועשית פרכת תכלת וארגמן
 ברה:

ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה
 אחת לעשתו עשרה יריעות וחברת את חמש
 היריעות לבד ואת שיש היריעות לבד וכפלת
 את היריעה הששית אל מול פני האהל ועשית
 חמשים ללאות על שפת היריעה האחת הקיצנה
 בחברת וחמשים ללאות על שפת היריעה החברת
 השנית ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את
 הקרסים בכללאות וחברת את האהל והיה אחד
 וסרוח העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפת
 תסרוח על אחרי המשכן והאמה מזה והאמה
 מזה בעדף בארץ יריעות האהל יהיה סרוח
 על צדי המשכן מזה ומזה ככסתו ועשית
 מכסה לאהל ערות איכם מאדמים ומכסה
 ערת חמשים מלמעלה ועשית את הקרשים
 למשכן עצי שטים עמדים עשר אמות ארך
 הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד
 שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה
 בן תעשה לכל קרשי המשכן ועשית את הקרשים
 למשכן עשרים קרש לפאת גובה תימנה וארבעים
 אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים
 תחת הקרש האחד לשתי ידתי ושני אדנים
 תחת הקרש האחד לשתי ידתי ולצלע המשכן
 השנית לפאת צפון עשרים קרש וארבעים
 אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד
 ושני אדנים תחת הקרש האחד וכירכתי המשכן
 ימה תעשה עשה קרשים ושני קרשים תעשה
 כמקצעת המשכן בירכתיים והיו תאמם מוכמוטה
 ויחדו יהיו תמוים על ראשו אכל הטבעת האחת
 כן יהיה כשניהם כשני המקצעת יהיו והיו שמונה
 קרשים ואדניהם כסף עשה עשר אדנים שני אדנים
 תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד
 ועשית בריזום עצי שטים וחמושה כקרשי צלע
 המשכן האחד וחמושה בריזום לקרשי צלע
 המשכן השנית וחמושה בריזום לקרשי צלע
 המשכן לכירכתיים ימה והבריזום התיכן בתוך
 הקרשים מברוח מן הקצה אכל הקצה ואת
 הקרשים תלפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב
 בתים לכיריזום וצפית את הכיריזום זהב והקמות
 את המשכן כמושפטו אשר הראית בהר ועשית
 פרכת תכלת וארגמן ברה

ותולעת שני ויש משור מעשה חלב יעשה
אתה כרבים ונתתה אתה על ארבעה עמודי
שטים מצפים זהב וויהם זהב על־ארבעה עמודי
כסף: 33 ונתתה את־הפרכת תחת הקרסים והבאת
שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה
הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים:
34 ונתת את־הפרכת על ארון העדת בקדש
הקדשים: 35 ושמת את־השלחן מחוץ לפרכת
ואת־המנרה נכח השלחן על צלע המשכן
תימנה והשלחן תתן על־צלע צפון: 36 ועשית
מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני
ויש משור מעשה רקם: 37 ועשית למסך חמשה
עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב ויצקת
להם חמשה אדני נחשת: 27:1 ועשית

את־המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש
אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלש אמות
קמתו: 2 ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו
תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת: 3 ועשית סירתיו
לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל־
כליו מעשה נחשת: 4 ועשית לו־מכבד מעשה נחשת
נחשת ועשית על־הנחשת ארבע טבעת נחשת
על ארבע קצותיו: 5 ונתתה אתה תחת כרוב
המזבח מלמטה והיתה הנחשת עד חצי המזבח:
6 ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית
אתם נחשת: 7 והובא את־בדיו בטבעת והיו
הבדים על־שתי צלעות המזבח בשאת אתו:
8 נבוב לחת מעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן
יעשו: 9 ועשית את חצר המשכן

לפאת נגב־תימנה קלעים לחצר יש משור
מאה באמה ארך לפאת האחת: 10 ועמדיו עשרים
ואדניהם עשרים נחשת וגי העמדים וחשקיהם
כסף: 11 וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה
ארך ועמדו [ועמודיו] עשרים ואדניהם עשרים נחשת
וגי העמדים וחשקיהם כסף: 12 ורחב החצר
לפאת־ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה
ואדניהם עשרה: 13 ורחב החצר לפאת קדמה
מזרחה חמשים אמה: 14 וחמש עשרה אמה
קלעים לפתח עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה:
15 ולפתח השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם
שלשה ואדניהם שלשה: 16 ולשער החצר מסך
עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני
ויש משור מעשה רקם עמדיהם ארבעה

ותולעת שני ויש משור מעשה חלב יעשה
אתה כרבים ונתתה אתה על ארבעה עמודי
שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני
כסף ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת
שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה
הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים
ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש
הקדשים ושמת את השלחן מחוץ לפרכת
ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן
תימנה והשלחן תתן על צלע צפון ועשית
מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני
ויש משור מעשה רקם ועשית למסך חמשה
עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב ויצקת
להם חמשה אדני נחשת ועשית

את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש
אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלש אמות
קמתו ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ככוננו
תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת ועשית סירתיו
לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל
כליו מעשה נחשת ועשית לו־מכבד מעשה נחשת
נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת
על ארבע קצותיו ונתתה אתה תחת כרוב
המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח
ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית
אתם נחשת והובא את בדיו בטבעת ויהיו
הבדים על שתי צלעות המזבח בשאת אתו
נבוב לחת מעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן
יעשו ועשית את חצר המשכן
לפאת נגב־תימנה קלעים לחצר יש משור
מאה באמה ארך לפאת האחת ועמדיו עשרים
ואדניהם עשרים נחשת וגי העמדים וחשקיהם
כסף וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה
ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת
וגי העמדים וחשקיהם כסף ורחב החצר
לפאת־ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה
ואדניהם עשרה ורחב החצר לפאת קדמה
מזרחה חמשים אמה וחמש עשרה אמה
קלעים לפתח עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה
ולפתח השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם
שלשה ואדניהם שלשה ולשער החצר מסך
עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני
ויש משור מעשה רקם עמדיהם ארבעה

ואדנייהם ארבעה: 17 כל־עמודי־הַחֲצָר סביב
מחשקים כֶּסֶף וְוִיהֶם כֶּסֶף וְאֲדִנִיָּהֶם נְחֹשֶׁת: 18 אַרְבֵּי
הַחֲצָר מֵאָה בְּאֵמָה וְרַחְבוֹ חֲמִשִּׁים בְּחֲמִשִּׁים וְקוֹמָה
חֲמִשׁ אַמּוֹת יֵשֶׁשׁ מִשְׁזָר וְאֲדִנִיָּהֶם נְחֹשֶׁת: 19 לְכֹל־
כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן בְּכֹל עֲבֹדָתוֹ וְכֹל־יִתְדָתָיו וְכֹל־יִתְדֵי
הַחֲצָר נְחֹשֶׁת: 20 וְאַתָּה

תְּצַוֶּהוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ יָשֵׁן זֵית זָךְ
כֶּתִית לַמָּאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד בְּאֹהֶל מוֹעֵד
מִחוּץ לַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־הַעֲזוֹת יַעֲרֹף אֹתוֹ אֶהְרֹן
וּבָנָיו מֵעֵרֵב עַד־בֶּקֶר לִפְנֵי יְהוָה חֲקֹת עוֹלָם
לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 28:1 וְאַתָּה

הַקָּרֵב אֵלֶיךָ אֶת־אֶהְרֹן אֶחָיִךְ וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ
מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנֹלֶיךָ אֶהְרֹן נָדָב וָאִבִּיהוּא
אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אֶהְרֹן: 2 וְעֲשִׂיתָ בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ
לְאֶהְרֹן אֶחָיִךְ לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת: 3 וְאַתָּה תִּדְבַר
אֶל־כָּל־חֲקֵי־לֵב אֲשֶׁר מִלִּאֲתֵיךָ רִיחַ חֲכֵמָה
וְעֲשִׂי אֶת־בְּגָדֵי אֶהְרֹן לְקֹדֶשׁוֹ לְכַהֲנֹלֶיךָ: 4 וְאַלֶּה
הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂי חֹשֶׁן וְאַפֹּדֶרֶת וְיִמְעִיל וְכִתְנֹת
תִּשְׁבֵּץ מִצְנֻפֶת וְאַבְנֵט וְעֲשִׂי בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ לְאֶהְרֹן
אֶחָיִךְ וּלְבָנָיו לְכַהֲנֹלֶיךָ: 5 וְהֵם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב
וְאֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן וְאֶת־תוֹלַעַת הַשָּׁנִי
וְאֶת־הַשֵּׁשׁ:

6 וְעֲשִׂי אֶת־הָאֶפֶד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר מַעֲשֶׂה חֲשָׁב: 7 שְׁתֵּי כֶתֶפֶת חֲבֵרֶת
יִהְיֶה־לּוֹ אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחֲבֵר: 8 וְחֲשָׁב אֶפְדָּתוֹ
אֲשֶׁר עָלָיו כְּמַעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זָהָב תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר: 9 וְלָקַחְתָּ אֶת־
שְׁתֵּי אֲבִי־שֵׁהֶם וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: 10 שִׁשָּׁה מִשְׁמֹתָם עַל הָאָבֶן הָאֶחָת וְאֶת־
שְׁמוֹת הַשֵּׁשֶׁה הַנּוֹתָרִים עַל־הָאָבֶן הַשְּׁנִיית
כְּתוּבָתָם מַעֲשֶׂה זָרֵשׁ אֲבֵן פְּתוּחֵי זָרְעִם
תִּפְתַּח אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִסִּבַּת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם: 12 וְשִׁמְתָּ אֶת־
שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כֶּתֶפֶת הָאֶפֶד אֲבֵי זִכְרוֹן לְבָנֵי
יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂאָ אֶהְרֹן אֶת־שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל־
שְׁתֵּי כֶתְפָיו לְזִכְרוֹן: 13 וְעֲשִׂיתָ מִשְׁבְּצַת

זָהָב: 14 וְשְׁתֵּי שְׂרָשְׁרֹת זָהָב טְהוֹר מִגְּבֹלֶת תַּעֲשֶׂה
אֹתָם מַעֲשֶׂה עֶבֶת וְנִתְתָה אֶת־שְׂרָשְׁרֹת הָעֶבֶת
עַל־הַמִּשְׁבְּצַת: וְעֲשִׂיתָ חֹשֶׁן

מִשְׁפָּט מַעֲשֶׂה חֲשָׁב כְּמַעֲשֶׂה אֶפֶד תַּעֲשִׂי וְזָהָב
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר תַּעֲשֶׂה
אֹתוֹ: 16 רְבוּעַ יִהְיֶה כְּפוּל זָרֵת אֲרָכּוֹ וְזָרֵת רָחְבּוֹ:

וְאֲדִנִיָּהֶם אַרְבַּעַת כָּל עֲמוּדֵי הַחֲצָר סָבִיב
מִחֲשָׁקִים כֶּסֶף וְוִיהֶם כֶּסֶף וְאֲדִנִיָּהֶם נְחֹשֶׁת אֲרָב
הַחֲצָר מֵאָה בְּאֵמָה וְרַחְבוֹ חֲמִשִּׁים בְּחֲמִשִּׁים וְקוֹמָה
חֲמִשׁ אַמּוֹת שֵׁשׁ מִשְׁזָר וְאֲדִנִיָּהֶם נְחֹשֶׁת לְכֹל־
כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן בְּכֹל עֲבֹדָתוֹ וְכֹל יִתְדָתָיו וְכֹל יִתְדֵי
הַחֲצָר נְחֹשֶׁת וְאַתָּה
תְּצַוֶּה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֵׁשֶׁן זֵית זָךְ
כֶּתִית לְמָאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד בְּאֹהֶל מוֹעֵד
מִחוּץ לַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל הַעֲזוֹת יַעֲרֹף אֹתוֹ אֶהְרֹן
וּבָנָיו מֵעֵרֵב עַד בֶּקֶר לִפְנֵי יְהוָה זֹהָת עוֹלָם
לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה
הַקָּרֵב אֵלֶיךָ אֶת אֶהְרֹן אֶחָיִךְ וְאֶת בָּנָיו אִתּוֹ
מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנֹת לִי אֶהְרֹן נָדָב וָאִבִּיהוּא
אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אֶהְרֹן וְעֲשִׂיתָ בְּגָדֵי קֹדֶשׁ
לְאֶהְרֹן אֶחָיִךְ לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת וְאַתָּה תִּדְבַר
אֶל כָּל חֲכָמֵי לֵב אֲשֶׁר מִלִּאֲתֵיךָ רִיחַ חֲכֵמָה
וְעֲשִׂי אֶת בְּגָדֵי אֶהְרֹן לְקֹדֶשׁוֹ לְכַהֲנֹת לִי וְאַלֶּה
הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂי חֹשֶׁן וְאַפֹּדֶרֶת וְיִמְעִיל וְכִתְנֹת
תִּשְׁבֵּץ מִצְנֻפֶת וְאַבְנֵט וְעֲשִׂי בְּגָדֵי קֹדֶשׁ לְאֶהְרֹן
אֶחָיִךְ וּלְבָנָיו לְכַהֲנֹת לִי וְהֵם יִקְחוּ אֶת הַזָּהָב
וְאֶת הַתְּכֵלֶת וְאֶת הָאַרְגָּמָן וְאֶת תוֹלַעַת הַשָּׁנִי
וְאֶת הַשֵּׁשׁ

וְעֲשִׂי אֶת הָאֶפֶד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר מַעֲשֶׂה חֲשָׁב שְׁתֵּי כֶתֶפֶת חֲבֵרֶת
יִהְיֶה לּוֹ אֶל שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחֲבֵר וְחֲשָׁב אֶפְדָּתוֹ
אֲשֶׁר עָלָיו כְּמַעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זָהָב תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר וְלָקַחְתָּ אֶת־
שְׁתֵּי אֲבִי שֵׁהֶם וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל שִׁשָּׁה מִשְׁמֹתָם עַל הָאָבֶן הָאֶחָת וְאֶת־
שְׁמוֹת הַשֵּׁשֶׁה הַנּוֹתָרִים עַל הָאָבֶן הַשְּׁנִיית
כְּתוּבָתָם מַעֲשֶׂה זָרֵשׁ אֲבֵן פְּתוּחֵי זָרְעִם
תִּפְתַּח אֶת שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִסִּבַּת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם וְשִׁמְתָּ אֶת־
שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כֶּתֶפֶת הָאֶפֶד אֲבֵי זִכְרוֹן לְבָנֵי
יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂאָ אֶהְרֹן אֶת שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל־
שְׁתֵּי כֶתְפָיו לְזִכְרוֹן וְעֲשִׂיתָ מִשְׁבְּצַת

זָהָב וְשְׁתֵּי שְׂרָשְׁרֹת זָהָב טְהוֹר מִגְּבֹלֶת תַּעֲשֶׂה
אֹתָם מַעֲשֶׂה עֶבֶת וְנִתְתָה אֶת שְׂרָשְׁרֹת הָעֶבֶת
עַל הַמִּשְׁבְּצַת וְעֲשִׂיתָ חֹשֶׁן

מִשְׁפָּט מַעֲשֶׂה חֲשָׁב כְּמַעֲשֶׂה אֶפֶד תַּעֲשִׂי וְזָהָב
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר תַּעֲשֶׂה
אֹתוֹ רְבוּעַ יִהְיֶה כְּפוּל זָרֵת אֲרָכּוֹ וְזָרֵת רָחְבּוֹ

וּבֹלֵאֵת בּוֹ מִלֵּאֵת אֶבֶן אַרְבַּעַה טוּרִים אֶבֶן
 טוּר אֶדָם פְּטָדָה וּבִרְקַת הַטּוּר הָאֶחָד וְהַטּוּר
 הַשֵּׁנִי נֶפֶךְ סָפִיר וַיְהִיכֶם הַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לָשֵׁם
 שִׁבּוֹ וְאֶחָדָמָה וְהַטּוּר הַרְבִּיעִי תְּרֵשִׁישׁ וְשֵׁם
 וַיִּשְׁפָּה מוֹשֶׁבֵּצִים זָהָב יִהְיוּ בְּמוֹלֵאֵתָם וְהָאֲבָנִים
 תְּהִיֶינּוּ עַל שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיהָ עַל
 שְׁמוֹתָם פְּתוּחֵי זִוְתָם אִישׁ עַל שְׁמוֹתָהֶינּוּ לְשֵׁן
 עֶשֶׂר שִׁבְטֵי וְעֲשִׂיתָ עַל הַחֹשֶׁן שְׁרֵצֵת גִּבְלוֹת
 מוֹעֵשֶׂה עֲבֹת זָהָב טָהוֹר וְעֲשִׂיתָ עַל הַחֹשֶׁן
 שְׁתֵּי טַבְעוֹת זָהָב וְנָתַתְּ אֶת שְׁתֵּי הַטַּבְעוֹת עַל
 שְׁנֵי קִצּוֹת הַחֹשֶׁן וְנָתַתְּ אֶת שְׁתֵּי עֲבֹת הַזָּהָב
 עַל שְׁתֵּי הַטַּבְעוֹת אֶל קִצּוֹת הַחֹשֶׁן וְאֶת שְׁתֵּי
 קִצּוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹת תִּתֵּן עַל שְׁתֵּי הַמוֹשֶׁבֵּצוֹת
 וְנָתַתְּ עַל כְּתָפוֹת הָאֶפֶד אֶל מוֹכַּ פְּנֵיו וְעֲשִׂיתָ
 שְׁתֵּי טַבְעוֹת זָהָב וְשָׂמַתְּ אֹתָם עַל שְׁנֵי קִצּוֹת
 הַחֹשֶׁן עַל שְׁפָתוֹ אֲשֶׁר אֵל עֶבֶר הָאֶפֶד בֵּיתָהּ
 וְעֲשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְעוֹת זָהָב וְנָתַתְּ אֹתָם עַל שְׁתֵּי
 כְּתָפוֹת הָאֶפֶד מוֹכְמוֹטָה מוֹמוּל פְּנֵיו לְעֹמֵת
 מוֹחֲבֵרְתוֹ מוֹמַעַל לְחֹשֶׁב הָאֶפֶד וַיִּרְכְּסוּ אֹדֵת
 הַחֹשֶׁן מוֹטַבְעוֹתָיו אֶל טַבְעוֹת הָאֶפֶד בְּפִתְיֵי
 תַּכְלַת לְהִיּוֹת עַל חֹשֶׁב הָאֶפֶד וְלֹא יִזַּח הַחֹשֶׁן
 מוֹעַל הָאֶפֶד וְנִשְׂאֵה אֶהְרֹן אֶת שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּחֹשֶׁן הַמוֹשֶׁפֶט עַל לְבָבוֹ בְּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ לְזִכְרוֹן
 לִפְנֵי יְהוָה תָּמוּד וְנָתַתְּ אֶל חֹשֶׁן הַמוֹשֶׁפֶט אֶת
 הָאֲוִרִים וְאֶת הַתְּמִיּוֹם וְהָיוּ עַל כֶּבֶד אֶהְרֹן בְּבֹאוֹ
 לִפְנֵי יְהוָה וְנִשְׂאֵה אֶהְרֹן אֶת מוֹשֶׁפֶט בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 עַל לְבָבוֹ לִפְנֵי יְהוָה תָּמוּד וְעֲשִׂיתָ
 אֶת מוֹעִיֵל הָאֶפֶד כְּכִיל תַּכְלַת וְהָיָה פִּירֵאֲשׁוֹ
 בְּתוֹכּוֹ שִׁפְהָ יִהְיֶה לִפְנֵי סָבִיב מוֹעֵשֶׂה אֶרֶג כְּפִי
 תִּחְרָא יִהְיֶה כּוֹ לֹא יִקְרַע וְעֲשִׂיתָ עַל שׂוֹכֵיוֹ
 רִמְנֵי תַּכְלַת וְאַרְגָּמוֹן וְתוֹלְעֵת שָׁנִי עַל־שׂוֹלְיוֹ
 סָבִיב וּפְעָמוֹנֵי זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב פְּעָמוֹן זָהָב
 וְרִמְנוֹן פְּעָמוֹן זָהָב וְרִמְנוֹן עַל־שׂוֹלְיוֹ הַמְּעִיל סָבִיב
 וְהָיָה עַל אֶהְרֹן לְשֵׁרֵת וְנִשְׂמַע קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ
 אֶל־הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבִצְאָתוֹ וְלֹא
 יָמוּת: וְעֲשִׂיתָ צִיץ זָהָב טָהוֹר
 וּפְתוּחֵת עָלְיוֹ פְּתוּחֵי חֹתָם קָדָשׁ לִיהוָה: 37 וְשָׂמַתְּ
 אֹתוֹ עַל־פְּתִיל תַּכְלַת וְהָיָה עַל־הַמְּצַנֶּפֶת אֶל־מֹוֹל
 פְּנֵי־הַמְּצַנֶּפֶת יְהוָה: 38 וְהָיָה עַל־מִצַּח אֶהְרֹן וְנִשְׂאֵה
 אֶהְרֹן אֶת־עֹן הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְכָל־מִתְנַת קֹדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל־מִצַּחוֹ תָּמוּד
 לְרִצּוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה: 39 וְשִׁבְצָתָהּ הַכְּתָנֹת שֵׁשׁ

17 וּמִלֵּאֵת בּוֹ מִלֵּאֵת אֶבֶן אַרְבַּעַה טוּרִים אֶבֶן
 טוּר אֶדָם פְּטָדָה וּבִרְקַת הַטּוּר הָאֶחָד: 18 וְהַטּוּר
 הַשֵּׁנִי נֶפֶךְ סָפִיר וַיְהִיכֶם הַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לָשֵׁם
 שִׁבּוֹ וְאֶחָדָמָה: 20 וְהַטּוּר הַרְבִּיעִי תְּרֵשִׁישׁ וְשֵׁם
 וַיִּשְׁפָּה מוֹשֶׁבֵּצִים זָהָב יִהְיוּ בְּמוֹלֵאֵתָם: 21 וְהָאֲבָנִים
 תְּהִיֶינּוּ עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל־
 שְׁמוֹתָם פְּתוּחֵי חֹתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ תְּהִיֶינּוּ לְשֵׁן
 עֶשֶׂר שִׁבְטֵי: 22 וְעֲשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁרֵצֵת גִּבְלוֹת
 מוֹעֵשֶׂה עֲבֹת זָהָב טָהוֹר: 23 וְעֲשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן
 שְׁתֵּי טַבְעוֹת זָהָב וְנָתַתְּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבְעוֹת עַל־
 שְׁנֵי קִצּוֹת הַחֹשֶׁן: 24 וְנָתַתְּ אֶת־שְׁתֵּי עֲבֹת הַזָּהָב
 עַל־שְׁתֵּי הַטַּבְעוֹת אֶל־קִצּוֹת הַחֹשֶׁן: 25 וְאֶת שְׁתֵּי
 קִצּוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹת תִּתֵּן עַל־שְׁתֵּי הַמוֹשֶׁבֵּצוֹת
 וְנָתַתְּ עַל־כְּתָפוֹת הָאֶפֶד אֶל־מֹוֹל פְּנֵיו: 26 וְעֲשִׂיתָ
 שְׁתֵּי טַבְעוֹת זָהָב וְשָׂמַתְּ אֹתָם עַל־שְׁנֵי קִצּוֹת
 הַחֹשֶׁן עַל־שְׁפָתוֹ אֲשֶׁר אֵל־עֶבֶר הָאֶפֶד בֵּיתָהּ:
 27 וְעֲשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְעוֹת זָהָב וְנָתַתְּ אֹתָם עַל־שְׁתֵּי
 כְּתָפוֹת הָאֶפֶד מִלְּמַטָּה מִמֹוֹל פְּנֵיו לְעֹמֵת
 מִחֲבֵרְתוֹ מִמַּעַל לְחֹשֶׁב הָאֶפֶד: 28 וַיִּרְכְּסוּ אֶת־
 הַחֹשֶׁן מוֹטַבְעוֹתָיו [מִטַּבְעוֹתָיו] אֶל־טַבְעוֹת הָאֶפֶד בְּפִתְיֵי
 תַּכְלַת לְהִיּוֹת עַל־חֹשֶׁב הָאֶפֶד וְלֹא־יִזַּח הַחֹשֶׁן
 מוֹעַל הָאֶפֶד: 29 וְנִשְׂאֵה אֶהְרֹן אֶת־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּחֹשֶׁן הַמוֹשֶׁפֶט עַל־לְבָבוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לְזִכְרוֹן
 לִפְנֵי־יְהוָה תָּמוּד: 30 וְנָתַתְּ אֶל־חֹשֶׁן הַמוֹשֶׁפֶט אֶת־
 הָאֲוִרִים וְאֶת־הַתְּמִיּוֹם וְהָיוּ עַל־לֵב אֶהְרֹן בְּבֹאוֹ
 לִפְנֵי יְהוָה וְנִשְׂאֵה אֶהְרֹן אֶת־מֹוֹשֶׁפֶט בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 עַל־לְבָבוֹ לִפְנֵי יְהוָה תָּמוּד: 31 וְעֲשִׂיתָ
 אֶת־מְעִיל הָאֶפֶד כְּלִיל תַּכְלַת: 32 וְהָיָה פִּירֵאֲשׁוֹ
 בְּתוֹכּוֹ שִׁפְהָ יְהִי לִפְנֵי סָבִיב מוֹעֵשֶׂה אֶרֶג כְּפִי
 תִּחְרָא יְהִי־לוֹ לֹא יִקְרַע: 33 וְעֲשִׂיתָ עַל־שׂוֹלְיוֹ
 רִמְנֵי תַּכְלַת וְאַרְגָּמוֹן וְתוֹלְעֵת שָׁנִי עַל־שׂוֹלְיוֹ
 סָבִיב וּפְעָמוֹנֵי זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב: 34 פְּעָמוֹן זָהָב
 וְרִמְנוֹן פְּעָמוֹן זָהָב וְרִמְנוֹן עַל־שׂוֹלְיוֹ הַמְּעִיל סָבִיב:
 35 וְהָיָה עַל־אֶהְרֹן לְשֵׁרֵת וְנִשְׂמַע קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ
 אֶל־הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבִצְאָתוֹ וְלֹא
 יָמוּת: 36 וְעֲשִׂיתָ צִיץ זָהָב טָהוֹר
 וּפְתוּחֵת עָלְיוֹ פְּתוּחֵי חֹתָם קָדָשׁ לִיהוָה: 37 וְשָׂמַתְּ
 אֹתוֹ עַל־פְּתִיל תַּכְלַת וְהָיָה עַל־הַמְּצַנֶּפֶת אֶל־מֹוֹל
 פְּנֵי־הַמְּצַנֶּפֶת יְהוָה: 38 וְהָיָה עַל־מִצַּח אֶהְרֹן וְנִשְׂאֵה
 אֶהְרֹן אֶת־עֹן הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְכָל־מִתְנַת קֹדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל־מִצַּחוֹ תָּמוּד
 לְרִצּוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה: 39 וְשִׁבְצָתָהּ הַכְּתָנֹת שֵׁשׁ

ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה
 רקם: 40 ולבגני אהרן תעשה כתנת ועשית להם
 אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד
 ולתפארת: 41 והלבשת אתם את־אהרן אחיו
 ואת־בגניו אתו ומשחת אתם ומלאת את־יגם
 ומדשת אתם וכהנו לי: 42 ועשה להם מכנסי־
 כד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד־ירכים
 יהיו: 43 והיו על־אהרן ועל־בגיו בבאם אל־אהל
 מועד או בגשתם אל־המזבח לשרת בקדש
 ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו
 אחרייו: 29:1 וזה הדבר אשר תעשה
 להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן
 בקר ואיכם שנים תמימים: 2 ולתם מצות וחלת
 מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משהים
 בשמן סלת חטים תעשה אתם: 3 ונתת אותם
 על־סל אחד והקרבת אתם בסל ואת־הפר
 ואת שני האיכם: 4 ואת־אהרן ואת־בגיו תקריב
 אל־פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: 5 ולקחת
 את־הבגדים והלבשת את־אהרן את־הכתנת
 ואת מועיל האפד ואת האפד ואדת החשוך
 ואפדת כו בחשב האפד ושמת המצנפת על
 ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת
 ולקחת את שמן המשהה ויצקת על ראשו
 ומשחת אתו ואת בגיו תקריב והנבשתם כנתה
 ורחצת אתם אבנט אהרן ובגיו וחבשת להם
 מגבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת
 יד אהרן ויד בגיו והקרבת את הפר לפני אהל
 מועד וסמוך אהרן ובגיו את ידיהם על ראש
 הפר ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל
 מועד ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת
 המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל
 יסוד המזבח ולקחת את כל הזולב המכסה
 את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שדתי
 הכלית ואת הזולב אשר עליהן והקטרת המזבחה
 ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף
 באש מחוץ למזבחה חטאת הוא ואת האיל
 האוד תקח וסמוכו אהרן ובגיו את ידיהם
 על ראש האיל ושחטת את האיל ולקחת את
 דמו וזרקת על המזבח סביב ואת האיל תנתח
 לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו
 ועל ראשו והקטרת את כל האיל המזבחה
 עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא

ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה
 רקם: 40 ולבגני אהרן תעשה כתנת ועשית להם
 אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד
 ולתפארת: 41 והלבשת אתם את־אהרן אחיו
 ואת־בגניו אתו ומשחת אתם ומלאת את־יגם
 ומדשת אתם וכהנו לי: 42 ועשה להם מכנסי־
 כד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד־ירכים
 יהיו: 43 והיו על־אהרן ועל־בגיו בבאם אל־אהל
 מועד או בגשתם אל־המזבח לשרת בקדש
 ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו
 אחרייו: 29:1 וזה הדבר אשר תעשה
 להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן
 בקר ואיכם שנים תמימים: 2 ולתם מצות וחלת
 מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משהים
 בשמן סלת חטים תעשה אתם: 3 ונתת אותם
 על־סל אחד והקרבת אתם בסל ואת־הפר
 ואת שני האיכם: 4 ואת־אהרן ואת־בגיו תקריב
 אל־פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: 5 ולקחת
 את־הבגדים והלבשת את־אהרן את־הכתנת
 ואת מועיל האפד ואת האפד ואדת החשוך
 ואפדת כו בחשב האפד ושמת המצנפת על
 ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת
 ולקחת את שמן המשהה ויצקת על ראשו
 ומשחת אתו ואת בגיו תקריב והנבשתם כנתה
 ורחצת אתם אבנט אהרן ובגיו וחבשת להם
 מגבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת
 יד אהרן ויד בגיו והקרבת את הפר לפני אהל
 מועד וסמוך אהרן ובגיו את ידיהם על ראש
 הפר ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל
 מועד ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת
 המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל
 יסוד המזבח ולקחת את כל הזולב המכסה
 את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שדתי
 הכלית ואת הזולב אשר עליהן והקטרת המזבחה
 ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף
 באש מחוץ למזבחה חטאת הוא ואת האיל
 האוד תקח וסמוכו אהרן ובגיו את ידיהם
 על ראש האיל ושחטת את האיל ולקחת את
 דמו וזרקת על המזבח סביב ואת האיל תנתח
 לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו
 ועל ראשו והקטרת את כל האיל המזבחה
 עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא

19 ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על־ראש האיל: 20 ושחטת את־האיל ולקחת מדמו ונתתה על־תנוף אֶזֶן אהרן ועל־תנוף אֶזֶן בניו הימנית ועל־בֶּהֱן יָדָם הימנית ועל בֶּהֱן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשיחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אֶדְוָנו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אֶדְוָנו ורקחת מן האיל הזכב והאליה ואת־הזכב המוכסה את הקרב ואת יִהְיֶה הכבד ואת שתי הכלית ואת הזכב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא וככר לזבם אֶזֶת וזלכת לזבם שִׁבּוֹן אחת ורקיק אחד מוסל המוצות אשר לפני יהוה ושמות הכב על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אֶדְוָנו תנופה לפני יהוה ולקחת אתנ מידם והקטרת המוצוזה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה ולקחת את־החֹזֶה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והנה לֶחֶם למנה: 27 וקדשֶׁת אתו חנה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו והיה לאהרן ולבניו רֶזֶק עוכם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מוצוהי שִׁלְמוֹיָהֶם תרומתם ליהוה ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אֶזֶרֶוּ לְמוֹשֶׁה בְּהֵם וּכְמוֹלָב בִּבְּ אֶת יָדָם שִׁבְעֵת יָמִים יִכְבְּשׁוּ הַכֹּהֵן תוֹזְתוֹ מוֹבְנוֹ אֲשֶׁר יָבֵא אֵל אֱהֵם מוֹעֵד לְשִׁרְתֵּן מִקֹּדֶשׁ ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו בכורם קדש ואכל אהרן ובניו את־בשר האיל ואת הלזבם אשר בסל פתח אהל מוועד ואכלו אתה אשר כפר בהם רִמּוֹלָב אֶת יָדָם לְקֹדֶשׁ אֲתָם וזר לא יאכל כי קדש הם ואם יותר מובשר המלאים ומן הלזבם עד הבקר ושרפת את הזותר באש לא יאכל כי קדש הוא ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתה שבעת ימים תמלא ידם ופר זבאת העשית ליום על הכפרים וזבאת על המזבח בכפרך עליו ומשיחה אתו לקדשו שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשית אתו

19 ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על־ראש האיל: 20 ושחטת את־האיל ולקחת מדמו ונתתה על־תנוף אֶזֶן אהרן ועל־תנוף אֶזֶן בניו הימנית ועל־בֶּהֱן יָדָם הימנית ועל בֶּהֱן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשיחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אֶדְוָנו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אֶדְוָנו ורקחת מן האיל הזכב והאליה ואת־הזכב המוכסה את הקרב ואת יִהְיֶה הכבד ואת שתי הכלית ואת הזכב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא וככר לזבם אֶזֶת וזלכת לזבם שִׁבּוֹן אחת ורקיק אחד מוסל המוצות אשר לפני יהוה ושמות הכב על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אֶדְוָנו תנופה לפני יהוה ולקחת אתנ מידם והקטרת המוצוזה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה ולקחת את־החֹזֶה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והנה לֶחֶם למנה: 27 וקדשֶׁת אתו חנה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו והיה לאהרן ולבניו רֶזֶק עוכם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מוצוהי שִׁלְמוֹיָהֶם תרומתם ליהוה ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אֶזֶרֶוּ לְמוֹשֶׁה בְּהֵם וּכְמוֹלָב בִּבְּ אֶת יָדָם שִׁבְעֵת יָמִים יִכְבְּשׁוּ הַכֹּהֵן תוֹזְתוֹ מוֹבְנוֹ אֲשֶׁר יָבֵא אֵל אֱהֵם מוֹעֵד לְשִׁרְתֵּן מִקֹּדֶשׁ ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו בכורם קדש ואכל אהרן ובניו את־בשר האיל ואת הלזבם אשר בסל פתח אהל מוועד ואכלו אתה אשר כפר בהם רִמּוֹלָב אֶת יָדָם לְקֹדֶשׁ אֲתָם וזר לא יאכל כי קדש הם ואם יותר מובשר המלאים ומן הלזבם עד הבקר ושרפת את הזותר באש לא יאכל כי קדש הוא ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתה שבעת ימים תמלא ידם ופר זבאת העשית ליום על הכפרים וזבאת על המזבח בכפרך עליו ומשיחה אתו לקדשו שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשית אתו

והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח
 יקדש וזה אשר תעשה ער
 המזבח ככשים בני שנה שנים ליום תמיד את
 הכבש האזר תעשה בבקר ואת הכבש השני
 תעשה בין הערבים ועשרן סלת בלול בשמן
 כתיב רבע ההין ונסך רביעת ההין וין לכבש
 האזר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
 כמוזחת הבקר וכנסכה תעשה לה בריח זיחון
 אשה ליהוה ענת תמיד לדרתיכם בתוזה אהב
 מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה נדבר
 אכיר שם ונעדתו שמה לבני ישראל ונקדש
 בכבדי וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת
 אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי ושיכנה בתוך בני
 ישראל והייתי להם לאלהים וידעו כי אני יהוה
 אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
 לשיכני בתוכם אני יהוה אלהיהם
 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שיטים תעשה
 אותו אמה ארכו ואמה רוחבו רבוע יהיה ואמותיו
 קמותו מוכנו קרנתיו וצפית אותו זהב טהור את
 גוו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר
 זהב סביב ושתי טבעות זהב תעשה לו מתחת
 לזרו על שתי צלעותיו תעשה ער שני צדדיו
 והיה לבתים לבדים לשיאת אותו בהמה ועשית
 את הבדים עצי שיטים וצפית אתם זהב ונתתה
 אותו לפני הפרכת אשר ער ארץ העדת לפני
 הכפרת אשר ער העדת אשר אועד כך
 שמה והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר
 בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה ובהעלת אהרן
 את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד
 לפני יהוה לדרתיכם לא תעלו עליו קטרת
 זרה ועלה ומנוזה ונסך לא תסכו עליו וכפר
 אהרן ער קרנתיו אחת בשנה מדם זטאת
 הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתו
 קדש קדשים הוא ליהוה
 וידבר יהוה אל משה לאמר כי תשא את
 ראש בני ישראל כפקדיהם ונתנו איש
 כפר נפשו ליהוה בפקד אתם וכא יהיה
 בהם נגף בפקד אתם זה יתנו כל העבר ער
 הפקדים מוציאת השיקל בשיקל הקדש עשרים
 גרה השיקל מוציאת השיקל תרובה מיתה
 כל העבר ער הפקדים מבין עשרים ענה
 ומוערה יתן תרובות יהות העשיר לא ירבה

והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח
 יקדש: 38 וזה אשר תעשה על-
 המזבח ככשים בני שנה שנים ליום תמיד: 39 את-
 הכבש האזר תעשה בבקר ואת הכבש השני
 תעשה בין הערבים: 40 ועשרון סלת בלול בשמן
 כתיב רבע ההין ונסך רביעת ההין וין לכבש
 האזר: 41 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
 כמוזחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחוח
 אשה ליהוה: 42 עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל-
 מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר
 אליה שם: 43 ונעדתו שמה לבני ישראל ונקדש
 בכבדי: 44 וקדשתי את-אהל מועד ואת-המזבח ואת-
 אהרן ואת-בניו אקדש לכהן לי: 45 ושכנתי בתוך בני
 ישראל והייתי להם לאלהים: 46 וידעו כי אני יהוה
 אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
 לשיכני בתוכם אני יהוה אלהיהם:
 30:1 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שיטים תעשה
 אותו: 2 אמה ארכו ואמה רבוע יהיה ואמותיו
 קמותו ממונו קרנתיו: 3 וצפית אותו זהב טהור את-
 גוו ואת-קירתיו סביב ואת-קרנתיו ועשית לו זר
 זהב סביב: 4 ושתי טבעות זהב תעשה-לו מתחת
 לזרו על שתי צלעותיו תעשה על-שני צדדיו
 והיה לבתים לבדים לשיאת אותו בהמה: 5 ועשית
 את-הבדים עצי שיטים וצפית אתם זהב: 6 ונתתה
 אותו לפני הפרכת אשר על-ארץ העדת לפני
 הכפרת אשר על-העדת אשר אועד לה
 שמה: 7 והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר
 בבקר בהיטיבו את-הנרת יקטירנה: 8 ובהעלת אהרן
 את-הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד
 לפני יהוה לדרתיכם: 9 לא-תעלו עליו קטרת
 זרה ועלה ומנוחה ונסך לא תסכו עליו: 10 וכפר
 אהרן על-קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת
 הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם
 קדש-קדשים הוא ליהוה:
 11 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 12 כי תשא את-
 ראש בני-ישראל לפקדיהם ונתנו איש
 כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא-יהיה
 בהם נגף בפקד אתם: 13 זהו יתנו כל-העבר על-
 הפקדים מוציאת השיקל בשיקל הקדש עשרים
 גרה השיקל מוציאת השיקל תרובה ליהוה:
 14 כל העבר על-הפקדים מבין עשרים ענה
 ומעלה יתן תרומת יהוה: 15 העשיר לא-ירבה

והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת אֶת־
 תרומת יהוה לכפר על־נפשתיכם: 16 וְלַקְהָלְךָ
 אֶת־כֶּסֶף הַכֹּפְרִים מאת בני ישראל ונתת אתו
 על־עבדת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזָכְרוֹן
 לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם:
 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 18 וַעֲשִׂיתָ כַּיּוֹר
 נְחֹשֶׁת וְכָנּוּ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל
 מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם: 19 וְרַחֲצוּ אֶת־רַגְלֵי
 וּבְנֵי מִלְּכָנוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: 20 בְּבֹאֵם אֶל־
 אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמְתוּ אֹו בְּגָשְׁתֶּם
 אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֵת לְהַקְטִיר אֲשֶׁה לַיהוָה:
 21 וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמְתוּ וְהָיְתָה לָהֶם
 חֻק־עוֹלָם לֹו וְלִזְרָעוֹ לְדֹרֹתָם:
 22 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 23 וְאַתָּה קַח־לְךָ־
 בָּשָׂמִים רֹאשׁ מֵר־דְּרוֹר חֲמֹשׁ מְאוֹת וְקַנְמָן־
 בָּשָׂם מִחֲצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמְאֹתָיִם וּקְנֵה־בָשָׂם
 חֲמִשִּׁים וּמְאֹתָיִם: 24 וְקִדְּהָ חֲמֹשׁ מְאוֹת בַּשֶּׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁמֶן זַיִת הָיוּ: 25 וַעֲשִׂיתָ אֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת־
 קֹדֶשׁ רַקֵּחַ מִרְקָחַת מַעֲשֵׂה רַקֵּחַ שֶׁמֶן מִשְׁחַת־
 קֹדֶשׁ יִהְיֶה: 26 וּמִשְׁחַתְּךָ בֹו אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־
 אֲרוֹן הָעֵדוּת: 27 וְאֶת־הַשִּׁלְחָן וְאֶת־כְּלָיוֹ וְאֶת־
 הַמִּנְבֵּה וְאֶת־כְּלָיָהּ וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת: 28 וְאֶת־
 מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כְּלָיוֹ וְאֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־כַּנּוֹ:
 29 וְקִדְשָׁתָם אִתָּם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים כָּל־הַנִּגְעַע בָּהֶם
 יִקְדָּשׁ: 30 וְאֶת־אֲהֲרֹן וְאֶת־בְּנָיו תִּמְשַׁח וְקִדְשָׁתָם
 אִתָּם לְכַהֵן לִי: 31 וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר
 שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם: 32 עַל־
 בָּשָׂר אָדָם לֹא יִסֹּף וּבְמִתְכַנְתּוֹ לֹא תַעֲשֶׂהוּ
 כְּמֹהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם: 33 אִישׁ אֲשֶׁר
 יִרְקַח כְּמֹהוּ וְאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל־זָר וְנִכְרַת
 מֵעַמּוֹ: 34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 קַח־לְךָ סָמִים נָטְרוּ וּשְׁחַלְתָּ וְחָלְבֵנָה סָמִים
 וּלְבָנָה זָבָה בַד בָּבַד יִהְיֶה: 35 וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ
 קְטֹרֶת רַקֵּחַ מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ מְמַלַּח טְהוֹר קֹדֶשׁ:
 36 וְשִׁחַתְתָּ מִמֶּנָּה הַדֵּק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדוּת
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנֹעַד לָךְ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים
 תִּהְיֶה לָכֶם וְהַקְטִירְתָּ אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה בְּמִתְכַנְתָּהּ
 לֹא תַעֲשֶׂהוּ לָכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָךְ לַיהוָה: 38 אִישׁ
 אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כְּמֹהָ לְהַרְיֹחַ בָּהּ וְנִכְרַת
 מֵעַמּוֹ: 31:1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: 2 רֹאה קָרָאתִי בָשָׂם בְּצִלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־זוּר
 לְמוֹטֵה יְהוּדָה וְאִמְנָא אֹתוֹ רוּחַ אֲנָהִים בּוֹחֲכִים

והדל לא ימעיט ממוחצית השקל לתת אֶת־
 תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם ולקדושת
 את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו
 על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון
 לפני יהוה לכפר על נפשתיכם
 וידבר יהוה אל משה לאמר ועשית כיוור
 נחשת וכנו נחשת לרזיזה ונתת אתו בין אהל
 מועד ובין המזבוח ונתת שמה מים ורחצו אהרן
 ובניו מוכנו את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל
 אהל מועד ורחצו מים ולא ימותו אנשיתם
 אל המזבוח לשרת להקטיר אשה כיהוד:
 ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימותו והיתה להם
 חק עולם לו ולזרעו לדרתם
 וידבר יהוה אל משה לאמר ואתה קח כך
 בשמים ראש בור דרור חמש מאות וקנמן
 בשם מוחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם
 חמשים ומאתים וקדה חמש מאות בשקל
 הקדש ושמן זית היו ועשית אתו שמן משוחת
 קדש רקוז מרקוזת מועשה רקוז שמן משוחת
 קדש יהיה ומשוחת בו את אהל מועד ואת
 ארון העדת ואת השלחן ואת כל כליו ואת
 המנרה ואת כליה ואת מזבוח הקטרת ואת
 מזבוח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו
 וקדשית אתם והיו קדש קדשים ככ הנגע בהם
 יקדש ואת אהרן ואת בניו תמשחו וקדשית
 אתם ככהן לי ואכל בני ישראל הדבר לאמר
 שמן משוחת קדש יהיה זה לי בדרתכם על
 בשר אדם לא יסך ובמותכנתו בא תעשו
 כמותו קדש הוא קדש יהיה לכם איש אשר
 ירקח כמותו ואשר יתן מוכנו עניו ונכרת
 מעמו ויאמר יהוה אל משה
 קח כר סמים נטה ושוחת וזכבנה סמים
 וכבנה זכה בד בבד יהיה ועשית ארנה:
 קטרת רקוז מועשה רקוז מוכנו טהור קדש
 ושוחת מוכנה הדק ונתתה מוכנה לפני העדת
 באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים
 תהיה לכם והקטרת אשר תעשה במותכנתה
 לא תעשו לכם קדש תהיה לך כיהוה איש
 אשר יעשה כמותו להריז בד ונכרת
 מעמו וידבר יהוה אל משה
 לאמר ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן זוור
 למוטה יהודה ואמנא אתו רווח אנהים בוחכים

ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה לחשב מוזשבת לעשות בזה ובכסף ובנחשת ובזרשת אבן למלאה ובזרשת עץ לעשות בכל מלאכה ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למוטה דן ובכל כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך את אהל מועד ואת הארץ לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כליה ואת מוזבח הקטרת ואת מוזבח העלה ואת כליו ואת הכיור ואת כלו ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן ואת שמון המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתך ועשו:

12 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 13 ואמרה דבר אל בני ישראל לאמר אף את שבתתי תשמרו כי זאת הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם: 14 ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: 15 ישבת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: 16 ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: 17 ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ישבת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:

18 ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לוחות העדת לוחות אבן כתבים באצבע אלהים: 1 וירא העם כי ביש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי יזהו משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם וביאו אל אהרן ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלנו מארץ מצרים: 5 וירא אהרן ויבן מזבח לפגיו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: 6 וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל

ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה לחשב מוזשבת לעשות בזה ובכסף ובנחשת ובזרשת אבן למלאה ובזרשת עץ לעשות בכל מלאכה ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למוטה דן ובכל כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך את אהל מועד ואת הארץ לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כליה ואת מוזבח הקטרת ואת מוזבח העלה ואת כליו ואת הכיור ואת כלו ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן ואת שמון המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתך ועשו:

ויאמר יהוה אל משה לאמר ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה ששית ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששית ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לוחות העדת לוחות אבן כתבים באצבע אלהים וירא העם כי ביש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי יזהו משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם וביאו אל אהרן ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלנו מארץ מצרים וירא אהרן ויבן מזבח לפגיו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל

וַשְׁתּוּ וַיִּקְמוּ לְצִחֻק:

7 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּדַרְדֹּד בִּי שְׁחַת עַמֶּךָ

אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: 8 סְרוּ מִהֵר מִן־

הַדָּרָד אֲשֶׁר צִוִּיתֶם עֲשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסֹּכֶה

וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ וַיִּזְבְּחוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ

יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: 9 וַיֹּאמֶר

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־

קָשֶׁה־עֲרֹף הוּא: 10 וְעַתָּה הִנְיִיחָה לִּי וַיִּחַר־אַפִּי בָּהֶם

וּבְאַכְלָם וְאַעֲשֶׂה אֹתָם לְגֹי גְדוֹל: 11 וַיַּחַל מֹשֶׁה

אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה יִחַרְה

אִפְּךָ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

בְּכַח גְּדוֹל וּבִיד חֲזָקָה לְכוּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם

לֵאמֹר בְּרַעְיָה הוֹצֵיאֵם לְהַרְגֵם אַתֶּם בְּהָרִים

וְלִכְלַתֶּם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מִחֲרוֹן אִפְּךָ

וְהַנְּחֵם עַל־הַרְעָה לְעַמֶּךָ: 13 זָכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק

וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדְּיָךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ

וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֵּה אֶת־זַרְעֲכֶם כְּכֹכְבֵי

הַשָּׁמַיִם וְכִל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אִתְּךָ

לְזַרְעֲכֶם וְנָחֳלֹי לְעַלְמִם: 14 וַיִּנְחָם יְהוָה עַל־הַרְעָה

אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ:

15 וַיִּפֹּן וַיִּרַד מֹשֶׁה מִן־הָהָר וַיִּשְׁגֵי לַחַת הַעֲדַת בְּיָדוֹ

לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם

כְּתָבִים: 16 וְהַלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה וְהַמְּכַתֵּב

מְכַתֵּב אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל־הַלַּחַת: 17 וַיִּשְׁמַע

יְהוָה אֶת־קוֹל הָעָם בְּרַעְיָה וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה

קוֹל מִלְחָמָה בְּמַחֲנֶה: 18 וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנוֹת

גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנוֹת חַלוּשָׁה קוֹל עֲנוֹת אֲנָכִי

שָׁמַע: 19 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיִּרְא אֶת־

הָעֵגֶל וּמַחֲלַת וַיִּחַר־אַף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַח מִיָּדוֹ [מִיָּדָיו] אֶת־

הַלַּחַת וַיִּשְׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר: 20 וַיִּלָּח אֶת־

הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרַף בְּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר־

דָּק וַיִּזְרֹל עַל־פְּנֵי הַיָּם וַיִּשָּׂק אֶת־בְּגֵי יִשְׂרָאֵל:

21 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן מַה־עָשִׂיתָ לָּךְ הָעָם הַזֶּה

כִּי־הִבְאֵתָ עָלָיו חַטָּאת גְּדוֹלָה: 22 וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל־

יִסָּר אִף אֲדֹנָי אַתָּה יַדְעָתָ אֶת־הָעָם כִּי בָרַע

הוּא: 23 וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה־לָּנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ

לִפְנֵינוּ כִּי־זָהוּ מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ

מִצְרַיִם לֹא יַדְעֵנוּ מַה־הָיָה לוֹ: 24 וַאֲמַר לָהֶם לְמִי

זָהָב הַתְּפָרְקוּ וַיִּתְנוּ־לִי וְאֲשַׁלְכֶהוּ בְּאֵשׁ וַיִּצָּא

הָעֵגֶל הַזֶּה: 25 וַיִּרְא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם כִּי פָרַע הוּא

כִּי־פָרַעַה אַהֲרֹן לְשִׁבּוּצָה בְּקִמְיָהֶם: 26 וַיַּעֲמֵד

מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לִיהוָה אֲלֵי

וַיִּתּוּ וַיִּקְמוּ לְצִחֻק

וידבר יהוה אל משה כך רד כי שחת עמך

אשר העלית מארץ מצרים סרו מהר מן

הדרך אשר צויתם עשו להם עגל כוסכה

ושתחווו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך

ישראל אשר העלוך מארץ מצרים ויאמר

יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם

קשה ערף הוא ועתה הניחה כיוזר אפי בהם

ואככם ואעשה אותך לגוי גדול ויחל משה

את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה

אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים

בכח גדול וביד חזקה למה יאמרו מצרים

לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים

ולככתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך

והנחם על הרעה לעמך זכר לאברהם ליצחק

ולישראל עבדך אשר נשבעת להם בכך

ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי

השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן

לזרעכם ונחלו לעלם וינחם יהוה על הרעה

אשר דבר לעשות לעמו

ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו

לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם

כתבים והלחת מעשה אלהים המה והמכתב

מכתב אלהים הוא חרות על הלחת וישמע

יהוה את קול העם ברעה ויאמר אל משה

קול מלחמה במחנה ויאמר אין קול ענות

גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי

שמע ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את

העגל ומחללת ויזר אף משה וישך מידו את

הלחת וישבר אתם תחת ההר ויקח אדת

העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר

דק ויזר על פני הים וישק את בני ישראל

ויאמר משה אל אהרן מה עשה כך העם הזה

כי הבאת עליו חטאה גדלה ויאמר אהרן אל

יזר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע

הוא ויאמרו כי עשה לנו אלהים אשר ילכו

לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ

מצרים לא ידענו מה היה לו ואמר להם כמו

זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא

העגל הזה וירא משה את העם כי פרע הוא

כי פרעה אהרן לשבוצה בקמיהם ויעמד

משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי

ויאמרו לני אלהים אשר ילכו לפנינו

כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים

לא ידענו מה היה לו ואמר להם כמו זהב

התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל

הזה וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה

אהרן לשבוצה בקמיהם ויעמד משה בשער

המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאמרו לני אלהים

ויאספו אליו כל בני לוי ויאמרו להם כה אמר
 יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו עכו
 ירכו עברו ושבו משער לשער במחנה והרגו
 איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו
 ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום
 ההוא כשלושת אכפי איש ויאמר משה בלאו
 ידכם היום כיהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת
 עליכם היום ברכה ויהי כמוחרת ויאמר משה
 אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועדתה
 אעלה אכ' יהוה אוכי אכפרה בעד חטאתכם וישב
 משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה
 גדלה ויעשו להם אלהי זהב ועתה אם תשא
 חטאתם ואם אין מוחני נא מספרך אשר כתבת
 ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמוזנו
 מספרי ועתה לך נזחה את העם אל אשר
 דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי
 ופקדתי עליהם חטאתם ויגף יהוה אלהי
 העם על אשר עשו את העגל אשר עשה
 אהרן וידבר יהוה אל משה לך
 עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ
 מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם
 לישחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה ושכוחתי
 לפניך מלאך ורשיתי את הכנעני האמורי
 והחיתי והפריזי החוי והיבوسی אל ארץ זבת חלב
 ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה
 פן אנלך בדרך וישמוע העם את הדבר הרע הזה
 ויתאבמו ולא שיתו איש עדיו עליו ויאמר יהוה
 אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה
 ערף רגע אחר אעלה בקרבך וכליתוך ועתה
 הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה
 לך ויתנעבו בני ישראל את עדים מדהר
 זורב ומושה יקוז את האהל ונטה לו מוזוץ
 כמוזנה הרחוק מן המוזנה וקרא לו אהל מועד
 והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר
 מוזוץ כמוזנה והיה כצאת משה אל האהל
 יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו
 אחרי משה עד באו האהלה והיה כבא משה
 האהלה ירד עמו הענן ועמוד פתח האהל ודבר עם
 משה וראה כל העם את עמוד הענן עמוד
 פתח האהל וקם כל העם והעידו ויש
 פתח אהלו ודבר יהוה אל משה פנים
 אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו

ויאספו אליו כל בני לוי: 27 ויאמר להם כה אמר
 יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על-
 ירכו עברו ושבו משער לשער במחנה והרגו
 איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו:
 28 ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום
 ההוא כשלושת אכפי איש: 29 ויאמר משה מלאו
 ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת
 עליכם היום ברכה: 30 ויהי ממחרת ויאמר משה
 אלה העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה
 אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: 31 וישב
 משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה
 גדלה ויעשו להם אלהי זהב: 32 ועתה אם תשא
 חטאתם ואם אין מוחני נא מספרך אשר כתבת:
 33 ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמוזנו
 מספרי: 34 ועתה לך נחה את העם אל אשר-
 דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי
 ופקדתי עליהם חטאתם: 35 ויגף יהוה את-
 העם על אשר עשו את העגל אשר עשה
 אהרן: 33:1 וידבר יהוה אל משה לך
 עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ
 מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם
 לישחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: 2 ושלחתי
 לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמורי
 והחיתי והפריזי החוי והיבוסים: 3 אל ארץ זבת חלב
 ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה
 פן אנלך בדרך: 4 וישמע העם את הדבר הרע הזה
 ויתאבמו ולא שיתו איש עדיו עליו: 5 ויאמר יהוה
 אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה
 ערף רגע אחר אעלה בקרבך וכליתיה ועתה
 הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה-
 לך: 6 ויתנעבו בני ישראל את עדים מהר
 חורב: 7 ומשה יקח את האהל ונטה לו מוזוץ
 למחנה הרחוק מן המחנה וקרא לו אהל מועד
 והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר
 מחוץ למחנה: 8 והיה כצאת משה אל האהל
 יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו
 אחרי משה עד באו האהלה: 9 והיה כבא משה
 האהלה ירד עמו הענן ועמד פתח האהל ודבר עם-
 משה: 10 וראה כל העם את עמוד הענן עמד
 פתח האהל וקם כל העם והעידו ויש
 פתח אהלו: 11 וידבר יהוה אל משה פנים
 אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו

וישב אל המזנוחה ומשירתו יהושע בן נון זער לא
 ימושי מתוך האהל
 ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל
 את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלוך
 עמי ואתה אמרת ידעתוך בשם וגם מיצאת חן
 בעיני ועתה אם נא מיצאתי חן בעיניך הודעני נא
 את דרכך ואדעך כמען אמוצא חן בעיניך וראה
 כי עמך הגוי הזה ויאמר פני ילכו והנחתו כך
 ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה
 ובמה יודע אפוא כי מיצאתי חן בעיניך אני ועמך
 הלא בכלתך עמנו ונפלינו אני ועמך מפל־העם
 אשר על־פני האדמה
 ויאמר יהוה אל משה גם את־הדבר הזה אשר
 דברת אעשה כי־מיצאת חן בעיני ואדעך בשם:
 18 ויאמר הראני נא את־כבודך: 19 ויאמר אני אעביר כ־
 טובל על־פניך וקראתי בשם יהוה לפניך ונזנתי
 את־אשר ארון ורוחמתי את אשר ארחם ויאמר
 לא תוכל לראת את־פני כי לא־יראני האדם וחי:
 21 ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על־הצור: 22 והנה
 בעבר כבדי ושמותיך בנקרת הצור ושכתי כפי
 עקיך עד עברי והסרתני את כפי וראית את
 אזורי ופני לא יראו
 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחות אבנים
 כראשנים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר
 היו על הלוחות הראשנים אשר שברת והיה נכון לבקר
 ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש
 ההר ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכך
 ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא
 ויפסל שני לוחות אבנים כראשנים וישכם משה
 בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח
 בידו שני לוחות אבנים וירד יהוה בענן ויתעב עמו
 שם ויקרא בשם יהוה ויעבר יהוה על פניו ויקרא
 יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
 ואמת זצר חסד כאלפים נשא עון ופשע וחטאה
 ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים
 על שכשים ועל רבעים וימהר משה ויקד ארצה
 וישתחו ויאמר אם נא מיצאתי חן בעיניך אדני יכר
 נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו
 וכוחטאתנו ונחלתנו ויאמר הנה אנכי כרת ברית
 נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל
 הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אתה נקרבו
 את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך

ושב אל־המזנוחה ומשירתו יהושע בן־נון זער לא
 ימיש מתוך האהל:
 12 ויאמר משה אל־יהוה ראה אתה אמר אלי העל
 את־העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר־תשלוך
 עמי ואתה אמרת ידעתיה בשם וגם־מיצאת חן
 בעיני: 13 ועתה אם־נא מיצאתי חן בעיניך הודעני נא
 את־דרכך ואדעך למען אמיצא־חן בעיניך וראה
 כי עמך הגוי הזה: 14 ויאמר פני ילכו והנחתו לך:
 15 ויאמר אליו אם־אין פניך הלכים אל־תעלנו מזה:
 16 ובמהו יודע אפוא כי־מיצאתי חן בעיניך אני ועמך
 הלאו בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מפל־העם
 אשר על־פני האדמה:
 17 ויאמר יהוה אל־משה גם את־הדבר הזה אשר
 דברת אעשה כי־מיצאת חן בעיני ואדעך בשם:
 18 ויאמר הראני נא את־כבודך: 19 ויאמר אני אעביר כ־
 טובל על־פניך וקראתי בשם יהוה לפניך ונזנתי
 את־אשר ארון ורוחמתי את־אשר ארחם: 20 ויאמר
 לא תוכל לראת את־פני כי לא־יראני האדם וחי:
 21 ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על־הצור: 22 והנה
 בעבר כבדי ושמותיך בנקרת הצור ושכתי כפי
 עקיך עד עברי והסרתני את כפי וראית את
 אזורי ופני לא יראו:
 34:1 ויאמר יהוה אל־משה פסל־לך שני־לוחות אבנים
 כראשנים וכתבתי על־הלוחות את־הדברים אשר
 היו על־הלוחות הראשנים אשר שברת: 2 והיה נכון לבקר
 ועלית בבקר אל־הר סיני ונצבת לי שם על־ראש
 ההר: 3 ואיש לא־יעלה עמך וגם־איש אל־ירא בכל־
 ההר גם־הצאן והבקר אל־ירעו אל־מול ההר ההוא:
 4 ויפסל שני־לוחות אבנים כראשנים וישכם משה
 בבקר ויעל אל־הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח
 בידו שני לוחות אבנים: 5 וירד יהוה בענן ויתעב עמו
 שם ויקרא בשם יהוה: 6 ויעבר יהוה על־פניו ויקרא
 יהוה: 7 והנה אל רחום וחנון ארך אפים ורב־חסד
 ואמת: 7 נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסטאה
 ונקה לא ינקה פקדו עון אבות על־בנים ועל־בני בנים
 על־שלשים ועל־רבעים: 8 וימהר משה ויקד ארצה
 וישתחו: 9 ויאמר אם־נא מיצאתי חן בעיניך אדני יכר־
 נא אדני בקרבנו כי עם־קשה ערף הוא וסלחת לעוננו
 וכוחטאתנו ונחלתנו: 10 ויאמר הנה אנכי כ־כרת ברית
 נגד כל־עמך אעשה נפלאות אשר לא־נבראו בכל־
 הארץ ובכל־הגוים וראה כל־העם אתה נקרבו
 את־מעשה יהוה כי־נורא הוא אשר אני עשה עמך:

11 שָׁמַר-לָךְ אֶת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצוּוֹה הַיּוֹם הַנֶּגְדִי גֵרֶשׁ
 מִפְּנֵיךָ אֶת-הָאָמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִזְתִּי וְהַפְּרָזִי וְהַזּוּזִי
 וְהַיְבוּסִי הַשִּׁמּוֹר כִּךְ פֶּן תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עֲלֶיךָ פְּו־יְהִינָה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבְּךָ: 13 כִּי אֶת-
 מִזְבְּחֵיכֶם תִּתְּצוּן וְאֶת-מִצְבְּחֵיכֶם תִּשְׁבֹּרוּ וְאֶת-אֲשֵׁרֵי
 תִּכְרְתוּן: 14 כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי יִהְיֶה קִנְאָה
 שְׁלֹמֹ אֵל קִנְאָה הוּא: 15 פְּו־תִכְרַת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
 וְזָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקָרָא כִּךְ
 וְאִכְלָת מִזְבְּחוֹ וּלְקַחְת מִזְבְּנֵי לְבַנִּיךָ וְזָנוּ בְּנֵיכֶם
 אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת בְּנֵיךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן אֲנִי
 מוֹסֵכָה לֹא תַעֲשֶׂה כִּךְ אֶת זֹאג הַמִּצְוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת
 יָמִים תֹּאכַל מִצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד זֶדְשׁ
 הָאֲבִיב כִּי בִזְרֵשׁ הָאֲבִיב יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם כֹּל פֶּטֶר
 רוֹזֵם לִי וְכֹל מִקְנֶךָ תִּזְכַּר פֶּטֶר שׁוֹר וְשֵׂה וּפֶטֶר
 זִמּוֹר תִּפְדֶּה בִּשְׂהָ וְאִם לֹא תִפְדֶּה וְעַרְפְּתוֹ כֹּל
 בְּכוֹר בְּנֵיךָ תִפְדֶּה וְלֹא יִרְאוּ פְנֵי רִיקִם שִׁשַׁת יָמִים
 תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבַּת בִּזְרֵיִשׁ וּבִקְצִיר
 תִּשְׁבַּת וְזֹאג שְׁבַעַת תַּעֲשֶׂה כִּךְ בְּכוֹרֵי קִצִּיר זֹטִים
 וְזֹאג הָאֲסִיף תִּקְוֶפֶת הַשְּׁנָה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשְּׁנָה
 יִרְאֶה כֹּל זְכוֹרךָ אֶת פְּנֵי הָאָדָם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 כִּי אֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיךָ וְהִרְזַבְתִּי אֶת גִּבְכֶּךָ וְלֹא
 יִזְמַד אִישׁ אֶת אֶרֶץךָ בְּעַלְתְּךָ לְרֹאוֹת אֶת פְּנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשְּׁנָה לֹא תִשְׁזַחַט עַל
 זְמוּזִדִּים זְבוּזִי וְלֹא יִכִּין לְבַבְךָ זְבוּזִי זֹאג הַפֶּסֶחַ
 רֹאשִׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמָתְךָ תִּבְיֹא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לֹא תִבְשַׁל גְּדֵי בִזְלֹב אֲמוֹ
 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי-מֹשֶׁה כְּתַב־לָךְ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 כִּי עַל-פְּנֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּרְתִּי אִתְךָ בְּרִית וְאֶת-
 יִשְׂרָאֵל: 28 וַיְהִי-שָׁמַע עִם-יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
 לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וְיָמִים לֹא שָׁתָה וַיִּכְתַּב עַל-
 הַלְחָת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים: 29 וַיְהִי
 בְּרִדַת מֹשֶׁה מִקֶּר סִינַי וּשְׁנַי לַחַת הָעֵדֻת בְּיַד-מֹשֶׁה
 בְּרִדְתוֹ מִן-הַקֶּר וּמֹשֶׁה לֹא-יָדַע כִּי קָרוּ עוֹר פָּנָיו
 בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ: 30 וַיִּרְא אֶהָרָן וְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-מֹשֶׁה
 וְהִנֵּה קָרוּ עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגִּשַׁת אֱלֹהֵי: 31 וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם
 מֹשֶׁה וַיִּשְׁבּוּ אֵלָיו אֶהָרָן וְכָל-הַנְּשָׂאִים בְּעֵדָה וַיִּדְבַּר
 מֹשֶׁה אֲלֵהֶם: 32 וְאַחֲרֵי-כֵן נִגְשׂוּ פְּלִ-בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְוֶם
 אֶת פְּלִ-אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אִתּוֹ בְּהַר סִינַי: 33 וַיְכַל מֹשֶׁה
 מִדְּבַר אֲתָם וַיִּתֵּן עַל-פָּנָיו מִסּוּהָ: 34 וּכְבֹא מֹשֶׁה לְפָנָיו
 יְהוָה לְדַבַּר אִתּוֹ יִסִּיר אֶת-הַמִּסּוּהָ עַד-צֵאתוֹ וַיֵּצֵא
 וְדַבַּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר יִצְוֶה: 35 וַרְאוּ בְנֵי-
 יִשְׂרָאֵל אֶת-פָּנָיו מֹשֶׁה כִּי קָרוּ עוֹר פָּנָיו מֹשֶׁה

עִמּוֹר כִּךְ אֶת אֲשֶׁר אָנֹכִי מוֹצִיךָ הַיּוֹם הַנֶּגְדִי גֵרֶשׁ
 מִפְּנֵיךָ אֶת הָאֲמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִזְתִּי וְהַפְּרָזִי וְהַזּוּזִי
 וְהַיְבוּסִי הַשִּׁמּוֹר כִּךְ פֶּן תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עֲלֶיךָ פֶּן יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבְּךָ מִי אֶת
 מִזְבְּחֵיכֶם תִּתְּצוּן וְאֶת מִצְבְּחֵיכֶם תִּשְׁבֹּרוּ וְאֶת אֲשֵׁרֵי
 תִּכְרְתוּן כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי יִהְיֶה קִנְאָה
 שְׁמוֹ אֵל קִנְאָה הוּא פֶּן תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
 וְזָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקָרָא כִּךְ
 וְאִכְלָת מִזְבְּחוֹ וּלְקַחְת מִזְבְּנֵי לְבַנִּיךָ וְזָנוּ בְּנֵיכֶם
 אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת בְּנֵיךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן אֲנִי
 מוֹסֵכָה לֹא תַעֲשֶׂה כִּךְ אֶת זֹאג הַמִּצְוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת
 יָמִים תֹּאכַל מִצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד זֶדְשׁ
 הָאֲבִיב כִּי בִזְרֵשׁ הָאֲבִיב יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם כֹּל פֶּטֶר
 רוֹזֵם לִי וְכֹל מִקְנֶךָ תִּזְכַּר פֶּטֶר שׁוֹר וְשֵׂה וּפֶטֶר
 זִמּוֹר תִּפְדֶּה בִּשְׂהָ וְאִם לֹא תִפְדֶּה וְעַרְפְּתוֹ כֹּל
 בְּכוֹר בְּנֵיךָ תִפְדֶּה וְלֹא יִרְאוּ פְנֵי רִיקִם שִׁשַׁת יָמִים
 תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבַּת בִּזְרֵיִשׁ וּבִקְצִיר
 תִּשְׁבַּת וְזֹאג שְׁבַעַת תַּעֲשֶׂה כִּךְ בְּכוֹרֵי קִצִּיר זֹטִים
 וְזֹאג הָאֲסִיף תִּקְוֶפֶת הַשְּׁנָה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשְּׁנָה
 יִרְאֶה כֹּל זְכוֹרךָ אֶת פְּנֵי הָאָדָם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 כִּי אֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיךָ וְהִרְזַבְתִּי אֶת גִּבְכֶּךָ וְלֹא
 יִזְמַד אִישׁ אֶת אֶרֶץךָ בְּעַלְתְּךָ לְרֹאוֹת אֶת פְּנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשְּׁנָה לֹא תִשְׁזַחַט עַל
 זְמוּזִדִּים זְבוּזִי וְלֹא יִכִּין לְבַבְךָ זְבוּזִי זֹאג הַפֶּסֶחַ
 רֹאשִׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמָתְךָ תִּבְיֹא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לֹא תִבְשַׁל גְּדֵי בִזְלֹב אֲמוֹ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה כְּתַב־לָךְ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 כִּי עַל-פְּנֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּרְתִּי אִתְךָ בְּרִית וְאֶת
 יִשְׂרָאֵל וַיְהִי שָׁמַע עִם יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
 לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וְיָמִים לֹא שָׁתָה וַיִּכְתַּב עַל
 הַלְחָת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים וַיְהִי
 בְּרִדַת מֹשֶׁה מִהַר סִינַי וּשְׁנַי לַחַת הָעֵדֻת בְּיַד מֹשֶׁה
 בְּרִדְתוֹ מִן הַהַר וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע כִּי קָרוּ עוֹר פָּנָיו
 בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ וַיִּרְא אֶהָרָן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה
 וְהִנֵּה קָרוּ עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגִּשַׁת אֱלֹהֵי וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם
 מֹשֶׁה וַיִּשְׁבּוּ אֵלָיו אֶהָרָן וְכָל הַנְּשָׂאִים בְּעֵדָה וַיִּדְבַר
 מֹשֶׁה אֲלֵהֶם וַאֲחֲרָיִם כֵּן נִגְשׂוּ כָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְוֶם
 אֶת כָּל אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אִתּוֹ בְּהַר סִינַי וַיִּכַּל מֹשֶׁה
 מִדְּבַר אֲתָם וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מִסּוּהָ וּכְבֹא מֹשֶׁה לְפָנָיו
 יְהוָה לְדַבַּר אִתּוֹ יִסִּיר אֶת הַמִּסּוּהָ עַד צֵאתוֹ וַיֵּצֵא
 וְדַבַּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר יִצְוֶה וַרְאוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת פָּנָיו מֹשֶׁה כִּי קָרוּ עוֹר פָּנָיו מֹשֶׁה

והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אתו ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם ששית ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה ימות לאתבערו אש בכל מושבתכם ביום השבת ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר קזו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונזשת ותכלת וארגמן ותולעת שני ושישי ועזים וערת אילם מאדמים וערת תזשים ועצי שטים ושימן למאור ובשמים לשמן המשיזה ולקטרת הסמים ואבני שיהם ואבני מלאים לאפור ולזשין וכל זכום לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה את המשיכן את אהל ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את ברזו את עמדיו ואת ארזיו את הארץ ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המוסך את השלזון ואת בדיו ואת כל כליו ואת כלום הפנים ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור ואת מזבזז הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשיזה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשיכן את מזבזז העלה ואת מכנר הנזשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו את קלעי הזצר את עמדיו ואת ארזיה ואת מסך שער הזצר את יתדת המשיכן ואת יתדת הזצר ואת מיתריהם את כגרי השרד לשרת בקדש את כגרי הקדש לאהרן הכהן ואת כגרי בניו ככהן ויצאו כל עדת בני ישראל מכפני משה ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוזו אתו הביאו את תרומות יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו וכגרי הקדש ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו זוזו ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושישי ועזים וערת אילם מאדמים וערת תזשים הביאו כל מרים תרומות כסף ונזשת הביאו את תרומות יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העברה הביאו וכל אשה זכמת לב בידה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השישי וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בזכמה טוו את העזים והנשאים הביאו את אבני השיהם

והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אתו: 35:1 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם: 2 ששית ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה ימות: 3 לאתבערו אש בכל מושבתכם ביום השבת: 4 ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: 5 קזו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונזשת: 6 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושישי ועזים: 7 וערת אילם מאדמים וערת תזשים ועצי שטים: 8 ושימן למאור ובשמים לשמן המשיחה ולקטרת הסמים: 9 ואבני שיהם ואבני מלאים לאפור ולזשין: 10 וכל זכום לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה: 11 את המשיכן ואת אהל ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו ואת ברזיו ואת עמדיו ואת ארזיו: 12 את הארץ ואת בדיו ואת הכפרת ואת פרכת המוסך: 13 את השלזון ואת בדיו ואת כל כליו ואת כלום הפנים: 14 ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור: 15 ואת מזבזז הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשיחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשיכן: 16 ואת מזבזז העלה ואת מכנר הנזשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו: 17 את קלעי הזצר ואת עמדיו ואת ארזיה ואת מסך שער הזצר ואת יתדת המשיכן ואת יתדת הזצר ואת מיתריהם: 18 ואת כגרי השרד לשרת בקדש ואת כגרי הקדש לאהרן הכהן ואת כגרי בניו ככהן: 19 ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה: 20 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומות יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולכגרי הקדש: 21 ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה: 22 וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושישי ועזים וערת אילם מאדמים וערת תזשים הביאו: 23 וכל מרים תרומות כסף ונזשת הביאו את תרומות יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העברה הביאו: 24 וכל אשה זכמת לב בידה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השישי וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בזכמה טוו את העזים והנשאים הביאו את אבני השיהם

ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן: 28 ואת הבשם ואת
 השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים:
 29 כל־איש ואישה אשר נדב לבם אתם להביא לכל־
 המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה
 הביאו בני־ישראל נדבה ליהוה:
 30 ויאמר משה אל־בני ישראל ראו קרא יהוה בשם
 בצלאל בן־אוּרִי בן־חור למטה יהודה וימלא אתו
 רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל־מלאכה:
 32 ולחשוב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנזופת:
 33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל־
 מלאכת מחשבת: 34 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב
 בן־אחיספך למטה־דן: 35 מלא אתם חכמת־לב לעשות
 כל־מלאכת חרשו וחשב ורלם בתכלת ובארגמן
 בתולעת השני ובשש וארג עשיל כל־מלאכה
 וחשבי מחשבת: 36:1 ועשה בצלאל ואהליאב וכל
 איש חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה
 לדעת לעשת את כל מלאכת עבודת הקדש לכל
 אשר צוה יהוה ויקרא משה אל בעלאל ואל
 אהליאב ואל כל איש זכם לב אשר נתן יהוה
 חכמה בלבבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל
 המלאכה לעשת אתה ויקחו מלפני משה את כל
 התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבודת
 הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה
 בבקר בבקר ויבאו כל הזכמים העשים את כל
 מלאכת הקדש איש איש מומלאכתו אשר המה
 עשים ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא
 מדוי העבודה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה
 ויני משה ויעבירו קול במוזנה לאמר איש ואשה
 אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא
 העם מהביא והמלאכה היתה דים לכל המלאכה
 לעשות אתה והותר ויעשו כל
 זכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת
 שש משיזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים
 מעשה זשיב עשה אתם ארך היריעה האזות
 שימנה ועשרים באמה ורזב ארבע באמה היריעה
 האזות מדה אזות לכל היריעה ויזבר את זמשי
 היריעה אזות אכ אזות וזמשי יריעת זזבר אזות אכ
 אזות ויעשו לכלאת תכלת על שפת היריעה האזות
 מקצה במוזזברת כן עשה בשפת היריעה הקיימנה
 במוזזברת השנית זמשים לכלאת עשה ביריעה
 האזות וזמשים לכלאת עשה בקצה היריעה אשר
 במוזזברת השנית מקביכלת הללאת אזות אל אזות

ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן: 28 ואת הבשם ואת
 השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים:
 29 כל־איש ואישה אשר נדב לבם אתם להביא לכל־
 המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה
 הביאו בני־ישראל נדבה ליהוה:
 30 ויאמר משה אל־בני ישראל ראו קרא יהוה בשם
 בצלאל בן־אוּרִי בן־חור למטה יהודה וימלא אתו
 רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל־מלאכה:
 32 ולחשוב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנזופת:
 33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל־
 מלאכת מחשבת: 34 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב
 בן־אחיספך למטה־דן: 35 מלא אתם חכמת־לב לעשות
 כל־מלאכת חרשו וחשב ורלם בתכלת ובארגמן
 בתולעת השני ובשש וארג עשיל כל־מלאכה
 וחשבי מחשבת: 36:1 ועשה בצלאל ואהליאב וכל
 איש חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה
 לדעת לעשת את כל מלאכת עבודת הקדש לכל
 אשר צוה יהוה ויקרא משה אל בעלאל ואל
 אהליאב ואל כל איש זכם לב אשר נתן יהוה
 חכמה בלבבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל
 המלאכה לעשת אתה ויקחו מלפני משה את כל
 התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבודת
 הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה
 בבקר בבקר ויבאו כל הזכמים העשים את כל
 מלאכת הקדש איש איש מומלאכתו אשר המה
 עשים ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא
 מדוי העבודה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה
 ויני משה ויעבירו קול במוזנה לאמר איש ואשה
 אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא
 העם מהביא והמלאכה היתה דים לכל המלאכה
 לעשות אתה והותר ויעשו כל
 זכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת
 שש משיזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים
 מעשה זשיב עשה אתם ארך היריעה האזות
 שימנה ועשרים באמה ורזב ארבע באמה היריעה
 האזות מדה אזות לכל היריעה ויזבר את זמשי
 היריעה אזות אכ אזות וזמשי יריעת זזבר אזות אכ
 אזות ויעשו לכלאת תכלת על שפת היריעה האזות
 מקצה במוזזברת כן עשה בשפת היריעה הקיימנה
 במוזזברת השנית זמשים לכלאת עשה ביריעה
 האזות וזמשים לכלאת עשה בקצה היריעה אשר
 במוזזברת השנית מקביכלת הללאת אזות אל אזות

13 וַיַּעַשׂ חֲמוּשִׁים קַרְסֵי זָהָב וַיַּחֲבֵר אֶת־הַיְרִיעוֹת אֶחָת אֶל־
 אֶחָת בְּקַרְסֵים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד:
 14 וַיַּעַשׂ יְרִיעוֹת עֲזִים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עֲשֶׂתִי־עֶשְׂרֵה
 יְרִיעוֹת עֲשֶׂה אֹתָם: 15 אַרְבֵּי הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים
 בְּאַמָּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת רָחֵב הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת
 לַעֲשִׂתִי עֶשְׂרֵה יְרִיעוֹת: 16 וַיַּחֲבֵר אֶת־חֲמֹשׁ הַיְרִיעוֹת
 לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעוֹת לְבָד: 17 וַיַּעַשׂ לְלֹאֵת חֲמוּשִׁים
 עַל שְׁפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוּנָה בַּמַּחְבֵּרֹת וְחֲמוּשִׁים לְלֹאֵת
 עֲשֶׂה עַל־שְׁפַת הַיְרִיעָה הַחֲבֵרֹת הַשְּׁנַיִת: 18 וַיַּעַשׂ
 קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמוּשִׁים לְחַבֵּר אֶת־הָאֹהֶל לְהִלֵּךְ אֶחָד:
 19 וַיַּעַשׂ מִכְסֵה לְאֹהֶל עֶרְת אֵילָם מְאֻדָּמִים וּמִכְסֵה
 עֶרְת תְּחָשִׁים מִלְמַעְלָה: 20 וַיַּעַשׂ אֶת־
 הַקַּרְשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֲמֻדִים: 21 עֶשֶׂר אַמּוֹת
 אַרְבֵּי הַקַּרֶשׁ וְאַמָּה וְחֲצִי הָאַמָּה רָחֵב הַקַּרֶשׁ הָאֶחָד:
 22 שְׁתֵּי יָדָי לְקַרֶשׁ הָאֶחָד מִשְׁלֹבֵת אֶחָת אֶל־אֶחָת
 כֵּן עֲשֶׂה לְכָל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן: 23 וַיַּעַשׂ אֶת־הַקַּרְשִׁים
 לְמִשְׁכָּן עֶשְׂרִים קַרְשִׁים לְפָאֵת גִּגֵּב תִּימָנָה: 24 וְאַרְבַּעִים
 אַדְנִי־כֶסֶף עֲשֶׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקַּרְשִׁים שְׁנֵי אַדְנָיִם
 תַּחַת־הַקַּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו וְשְׁנֵי אַדְנָיִם תַּחַת־
 הַקַּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו: 25 וּלְצִלַּע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנַיִת
 לְפָאֵת צָפוֹן עֲשֶׂה עֶשְׂרִים קַרְשִׁים: 26 וְאַרְבַּעִים
 אַדְנִיָּהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אַדְנָיִם תַּחַת הַקַּרֶשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי
 אַדְנָיִם תַּחַת הַקַּרֶשׁ הָאֶחָד: 27 וּלְיָרֵכְתִי הַמִּשְׁכָּן גִּמָּה
 עֲשֶׂה שְׁשֶׁה קַרְשִׁים: 28 וְשְׁנֵי קַרְשִׁים עֲשֶׂה לְמַקְצַעַת
 הַמִּשְׁכָּן בִּירְכָתָיִם: 29 וְהָיוּ תוֹאֲמִם מִלְמַטָּה וַיַּחֲדוּ יָהִיוּ
 תַּמִּים אֶל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כֵּן עֲשֶׂה
 לְשְׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי הַמַּקְצַעוֹת: 30 וְהָיוּ שְׁמֹנֶה קַרְשִׁים
 וְאַדְנִיָּהֶם כֶּסֶף שְׁשֶׁה עֶשֶׂר אַדְנָיִם שְׁנֵי אַדְנָיִם שְׁנֵי
 אַדְנָיִם תּוֹזוֹת הַקַּרֶשׁ הָאֶחָד וַיַּעַשׂ בְּרִיזֵי עֲצֵי שִׁטִּים
 חֲמוּשִׁה לְקַרְשֵׁי צִלַּע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת וְחֲמוּשֶׁה בְּרִיזוֹם
 לְקַרְשֵׁי צִלַּע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנַיִת וְחֲמוּשֶׁה בְּרִיזוֹם
 לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לִירְכָתָיִם יָמָה וַיַּעַשׂ אֶת הַבְּרִיזוֹת
 הַתִּיכֹן לְבְרוֹז בְּתוֹךְ הַקַּרְשִׁים מִן הַקִּצָּה אֶל הַקִּצָּה
 וְאֶת הַקַּרְשִׁים צָפָה זָהָב וְאֶת טַבַּעְתָּם עֲשֶׂה זָהָב
 בְּתִים כְּבְרִיזוֹם וַיַּצֵּף אֶת הַבְּרִיזוֹם זָהָב וַיַּעַשׂ אֶת
 הַפְּרָכֶת תַּכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מוֹשֵׁזֶר
 מוֹעֵשֶׂה זָשֵׁב עֲשֶׂה אֹתָהּ כְּרָבִים וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבַּעַה
 עֲמוּדֵי שִׁטִּים וַיַּצְפֵּם זָהָב וַיְוִיָּהֶם זָהָב וַיַּצֵּק לָהֶם
 אַרְבַּעַה אַדְנֵי כֶסֶף וַיַּעַשׂ מוֹסֵף כְּפִתוֹת הָאֹהֶל תַּכְלֵת
 וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מוֹשֵׁזֶר מוֹעֵשֶׂה רֶקֶם וְאֶת
 עֲמוּדָיו חֲמוּשֶׁה וְאֹת וַיְוִיָּהֶם וַצִּפָּה רֹאשֵׁיהֶם וְזוֹעֲקֵיהֶם
 זָהָב וְאַדְנֵיהֶם חֲמוּשֶׁה נְחֹשֶׁת

וַיַּעַשׂ חֲמוּשִׁים קַרְסֵי זָהָב וַיַּחֲבֵר אֶת־הַיְרִיעוֹת אֶחָת אֶל־
 אֶחָת בְּקַרְסֵים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד
 וַיַּעַשׂ יְרִיעוֹת עֲזִים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עֲשֶׂתִי עֶשְׂרֵה
 יְרִיעוֹת עֲשֶׂה אֹתָם אַרְבֵּי הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים
 בְּאַמָּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת רָחֵב הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת
 לַעֲשִׂתִי עֶשְׂרֵה יְרִיעוֹת וַיַּחֲבֵר אֶת־חֲמוּשׁ הַיְרִיעוֹת
 לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעוֹת לְבָד וַיַּעַשׂ לְלֹאֵת חֲמוּשִׁים
 עַל שְׁפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוּנָה בַּמַּחְבֵּרֹת וְחֲמוּשִׁים לְלֹאֵת
 עֲשֶׂה עַל שְׁפַת הַיְרִיעָה הַחֲבֵרֹת הַשְּׁנַיִת וַיַּעַשׂ
 קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמוּשִׁים לְחַבֵּר אֶת־הָאֹהֶל לְהִלֵּךְ אֶחָד
 וַיַּעַשׂ מִכְסֵה לְאֹהֶל עֶרְת אֵילָם מְאֻדָּמִים וּמִכְסֵה
 עֶרְת תְּחָשִׁים מִלְמַעְלָה וַיַּעַשׂ אֶת־
 הַקַּרְשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֲמֻדִים עֶשֶׂר אַמּוֹת
 אַרְבֵּי הַקַּרֶשׁ וְאַמָּה וְחֲצִי הָאַמָּה רָחֵב הַקַּרֶשׁ הָאֶחָד
 שְׁתֵּי יָדָי לְקַרֶשׁ הָאֶחָד מִשְׁלֹבֵת אֶחָת אֶל־אֶחָת
 כֵּן עֲשֶׂה לְכָל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וַיַּעַשׂ אֶת־הַקַּרְשִׁים
 לְמִשְׁכָּן עֶשְׂרִים קַרְשִׁים לְפָאֵת נֹגֵב תִּימָנָה וְאַרְבַּעִים
 אַדְנֵי כֶסֶף עֲשֶׂה תּוֹזוֹת עֶשְׂרִים הַקַּרְשִׁים שְׁנֵי אַדְנָיִם
 תּוֹזוֹת הַקַּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו וְשְׁנֵי אַדְנָיִם תּוֹזוֹת
 הַקַּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו וְלְצִלַּע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנַיִת
 לְפָאֵת צָפוֹן עֲשֶׂה עֶשְׂרִים קַרְשִׁים וְאַרְבַּעִים
 אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אַדְנָיִם תּוֹזוֹת הַקַּרֶשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי
 אַדְנָיִם תּוֹזוֹת הַקַּרֶשׁ הָאֶחָד וַיַּעַשׂ בְּרִיזֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָה
 עֲשֶׂה שְׁשֶׁה קַרְשִׁים וְשְׁנֵי קַרְשִׁים עֲשֶׂה לְמַקְצַעַת
 הַמִּשְׁכָּן בִּירְכָתָיִם וְהָיוּ תוֹאֲמִים מִלְמַטָּה וַיַּחֲדוּ יָהִיוּ
 תַּמִּים אֶל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כֵּן עֲשֶׂה
 לְשְׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי הַמַּקְצַעוֹת וְהָיוּ שְׁמֹנֶה קַרְשִׁים
 וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁשֶׁה עֶשֶׂר אַדְנָיִם שְׁנֵי אַדְנָיִם שְׁנֵי
 אַדְנָיִם תּוֹזוֹת הַקַּרֶשׁ הָאֶחָד וַיַּעַשׂ בְּרִיזֵי עֲצֵי שִׁטִּים
 חֲמוּשֶׁה לְקַרְשֵׁי צִלַּע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת וְחֲמוּשֶׁה בְּרִיזוֹם
 לְקַרְשֵׁי צִלַּע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנַיִת וְחֲמוּשֶׁה בְּרִיזוֹם
 לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לִירְכָתָיִם יָמָה וַיַּעַשׂ אֶת הַבְּרִיזוֹת
 הַתִּיכֹן לְבְרוֹז בְּתוֹךְ הַקַּרְשִׁים מִן הַקִּצָּה אֶל הַקִּצָּה
 וְאֶת הַקַּרְשִׁים צָפָה זָהָב וְאֶת טַבַּעְתָּם עֲשֶׂה זָהָב
 בְּתִים כְּבְרִיזוֹם וַיַּצֵּף אֶת הַבְּרִיזוֹם זָהָב וַיַּעַשׂ אֶת
 הַפְּרָכֶת תַּכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מוֹשֵׁזֶר
 מוֹעֵשֶׂה זָשֵׁב עֲשֶׂה אֹתָהּ כְּרָבִים וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבַּעַה
 עֲמוּדֵי שִׁטִּים וַיַּצְפֵּם זָהָב וַיְוִיָּהֶם זָהָב וַיַּצֵּק לָהֶם
 אַרְבַּעַה אַדְנֵי כֶסֶף וַיַּעַשׂ מוֹסֵף כְּפִתוֹת הָאֹהֶל תַּכְלֵת
 וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מוֹשֵׁזֶר מוֹעֵשֶׂה רֶקֶם וְאֶת
 עֲמוּדָיו חֲמוּשֶׁה וְאֹת וַיְוִיָּהֶם וַצִּפָּה רֹאשֵׁיהֶם וְזוֹעֲקֵיהֶם
 זָהָב וְאַדְנֵיהֶם חֲמוּשֶׁה נְחֹשֶׁת

37:1 ויעש בעלאל את הארץ עצי שטים אמתים וזיצי ארכו ואמה וזיצי רזזבו ואמה וזיצי קמתו ויעפרהו זהב טהור מבית ומוזוזי ויעש לו זר זהב סביב ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האזות ושתי טבעת על צלעו השנית ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב ויבא את הברים בטבעת על צלע הארץ לשאת את הארץ ויעש כפרת זהב טהור אמתים וזיצי ארכה ואמה וזיצי רזזבה ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם מושני קצות הכפרת כרוב אוזר מקצה מזה וכרוב אוזר מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים מושני קצותיו והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אזויו אל הכפרת היו פני הכרבים

10 ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וזיצי קמתו: 11 ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב: 12 ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב: 13 ויצק לו ארבע טבעת זהב וימל את הטבעת על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו: 14 לעמל המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן: 15 ויעש את הברדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן: 16 ויעש את הפלים אשר על השלחן את קצותיו ואת כפתיו ואת מנקיותיו ואת הקשות אשר יסד בהן זהב טהור:

17 ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירקה וקנה גביעה כפתריה ופרחיה ממנה היו: 18 וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני:

19 שלשה גבעים משקלים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקלים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה ובמנרה ארבעה גבעים משקלים כפתריה ופרחיה: 21 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה היצאים ממנה: 22 כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אזות זהב טהור ויעש את נרתיה שבעה ומלקוזיה ומזותתיה זהב טהור ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה

25 ויעש את מזבז הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו

37:1 ויעש בעלאל את הארץ עצי שטים אמתים וזיצי ארכו ואמה וזיצי רזזבו ואמה וזיצי קמתו ויעפרהו זהב טהור מבית ומוזוזי ויעש לו זר זהב סביב ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האזות ושתי טבעת על צלעו השנית ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב ויבא את הברים בטבעת על צלע הארץ לשאת את הארץ ויעש כפרת זהב טהור אמתים וזיצי ארכה ואמה וזיצי רזזבה ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם מושני קצות הכפרת כרוב אוזר מקצה מזה וכרוב אוזר מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים מושני קצותיו והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אזויו אל הכפרת היו פני הכרבים

10 ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וזיצי קמתו: 11 ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב ויעש לו ארבע טבעת זהב וימל את הטבעת על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו לעמל המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן ויעש את הברדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן ויעש את הפלים אשר על השלחן ואת כפתיו ואת מנקיותיו ואת הקשות אשר יסד בהן זהב טהור ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירקה וקנה גביעה כפתריה ופרחיה ממנה היו וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני וששה גבעים משקלים בקנה האחד כפתר ופרח וששה גבעים משקלים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה ובמנרה ארבעה גבעים משקלים כפתריה ופרחיה וקנתם ממנה היצאים ממנה וקנתם ממנה היצאים ממנה וקנתם ממנה היצאים ממנה כלה מקשה אזות זהב טהור ויעש את נרתיה שבעה ומלקוזיה ומזותתיה זהב טהור ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה ויעש את מזבז הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רזזבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו

26 וַיִּצַף אֹתוֹ זָהָב טְהוֹר אֶת־גִּגּוֹ וְאֶת־קִירְתָּיו סָבִיב וְאֶת־
 קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לָוֶן זָהָב סָבִיב: 27 וַשְּׁתִי טָבַעַת זָהָב
 עָשָׂה־לוֹ מִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שְׁתֵי צַלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי
 צַדָּיו לְבָתִּים לְבָדִים לְשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם: 28 וַיַּעַשׂ אֶת־
 הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַּף אֹתָם זָהָב: 29 וַיַּעַשׂ אֶת־שֹׁמֶן
 הַמִּשְׁחָה לְקֹדֶשׁ וְאֶת־קַטְרֶת הַסַּמִּים טְהוֹר מַעֲשֵׂה
 רִקְחָן: 38:1 וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי
 שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אַרְכּוֹ וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבוֹ רְבֹעַ
 וְשִׁלְשׁ אַמּוֹת קַמְתּוֹ: 2 וַיַּעַשׂ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פְּנֵיָיו
 מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו וַיִּצַּף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת: 3 וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כְּלֵי
 הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת אֶת־
 הַמִּזְלָגֹת וְאֶת־הַמַּחְתֹּת כָּל־כְּלֵי עֲשֵׂה נְחֹשֶׁת: 4 וַיַּעַשׂ
 לַמִּזְבֵּחַ מִכָּבֶד מַעֲשֵׂה רְשֵׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת כַּרְפָּפוֹ
 מִלְמַטָּה עַד־חֻצְיוֹ: 5 וַיִּצַּק אַרְבַּע טַבָּעֹת בְּאַרְבַּע
 הַקְּצוֹת לְמִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת בָּתִּים לְבָדִים: 6 וַיַּעַשׂ אֶת־
 הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַּף אֹתָם נְחֹשֶׁת: 7 וַיָּבֵא אֶת־
 הַבָּדִים בְּטַבָּעֹת עַל צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם
 נָכוֹב לְזֹאת עֲשֵׂה אֹתוֹ: 8 וַיַּעַשׂ אֶת־
 הַפִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֶת פָּנָיו נְחֹשֶׁת בְּמֵרָאֵת הַצָּבָאֹת אֲשֶׁר
 צָבְאוּ פָתַח אֶהֱל מוֹעֵד: 9 וַיַּעַשׂ אֶת־
 הַחֲצֵר לְפָאֵתוֹ בְּגָב תִּימָנָה קַלְעֵי הַחֲצֵר שֵׁשׁ מִשְׁזָר
 מֵאָה בְּאֵמָה: 10 עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים
 נְחֹשֶׁת וְגַי הָעַמּוּדִים וְחֲשׂוּקֵיהֶם כֶּסֶף: 11 וּלְפָאֵת צִפּוֹן
 מֵאָה בְּאֵמָה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים
 נְחֹשֶׁת וְגַי הָעַמּוּדִים וְחֲשׂוּקֵיהֶם כֶּסֶף: 12 וּלְפָאֵת־יָם
 קַלְעִים חֲמֵשִׁים בְּאֵמָה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאֲדָנֵיהֶם
 עֲשָׂרָה וְגַי הָעַמּוּדִים וְחֲשׂוּקֵיהֶם כֶּסֶף: 13 וּלְפָאֵת קִדְמוֹהַ
 מִזְרָחָה חֲמֵשִׁים אַמָּה: 14 קַלְעִים חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה אַמָּה אֶל־
 הַפְּתָף עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה: 15 וּלְפָתָה
 הַשְּׂנִית מִזֶּה וּמִזֶּה לְשַׁעַר הַחֲצֵר קַלְעִים חֲמֵשׁ
 עֲשָׂרֵה אַמָּה עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה: 16 כָּל־
 קַלְעֵי הַחֲצֵר סָבִיב שֵׁשׁ מִשְׁזָר: 17 וְהָאֲדָנִים לְעַמּוּדִים
 נְחֹשֶׁת וְגַי הָעַמּוּדִים וְחֲשׂוּקֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוֹי רְאִשֵׁיהֶם
 כֶּסֶף וְהֵם מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף כָּל עַמּוּדֵי הַחֲצֵר: 18 וּמִטָּף
 שַׁעַר הַחֲצֵר מַעֲשֵׂה רָקִים תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
 שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר וְעֲשָׂרִים אַמָּה אַרְבֵּי וְקוֹמָה
 בְּרָחֵב חֲמֵשׁ אַמּוֹת לְעַמֵּת קַלְעֵי הַחֲצֵר: 19 וְעַמּוּדֵיהֶם
 אַרְבַּעַת וְאֲדָנֵיהֶם אַרְבַּעַת נְחֹשֶׁת וְגַיָּהֶם כֶּסֶף וְצִפּוֹי
 רְאִשֵׁיהֶם וְחֲשׂוּקֵיהֶם כֶּסֶף: 20 וְכָל־הַיְתָדוֹת לְמִשְׁכַּן
 וְלַחֲצֵר סָבִיב נְחֹשֶׁת: 21 אֵלֶּה

וַיִּצַּף אֹתוֹ זָהָב טְהוֹר אֶת־גִּגּוֹ וְאֶת־קִירְתָּיו סָבִיב וְאֶת־
 קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לָוֶן זָהָב סָבִיב וְשְׁתֵי טַבָּעֹת זָהָב
 עָשָׂה־לוֹ מִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שְׁתֵי צַלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי
 צַדָּיו לְבָתִּים לְבָדִים לְשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם וַיַּעַשׂ אֶת־
 הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַּף אֹתָם זָהָב וַיַּעַשׂ אֶת־שֹׁמֶן
 הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת־קַטְרֶת הַסַּמִּים טְהוֹר מַעֲשֵׂה
 רִקְחָן וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבֵּחַ הָעֹלָה עֲצֵי
 שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אַרְכּוֹ וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבוֹ רְבֹעַ
 וְשִׁלְשׁ אַמּוֹת קַמְתּוֹ וַיַּעַשׂ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פְּנֵיָיו
 מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו וַיִּצַּף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כְּלֵי
 הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת אֶת־
 הַמִּזְלָגֹת וְאֶת־הַמַּחְתֹּת כָּל־כְּלֵי עֲשֵׂה נְחֹשֶׁת וַיַּעַשׂ
 לַמִּזְבֵּחַ מִכְּבָר מַעֲשֵׂה רְשֵׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת כַּרְכָּבוֹ
 מִלְמַטָּה עַד חֻצְיוֹ וַיִּצַּק אַרְבַּע טַבָּעֹת בְּאַרְבַּע
 הַקְּצוֹת לְמִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת בָּתִּים לְבָדִים וַיַּעַשׂ אֶת־
 הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַּף אֹתָם נְחֹשֶׁת וַיָּבֵא אֶת־
 הַבָּדִים בְּטַבָּעֹת עַל צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם
 נָכוֹב לְזֹאת עֲשֵׂה אֹתוֹ וַיַּעַשׂ אֶת־
 הַפִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֶת כָּנָו נְחֹשֶׁת בְּמֵרָאֵת הַצָּבָאֹת אֲשֶׁר
 צָבְאוּ פָתַח אֶהֱל מוֹעֵד וַיַּעַשׂ אֶת־
 הַחֲצֵר לְפָאֵת נֹכַח תִּימָנָה קַלְעֵי הַחֲצֵר שֵׁשׁ מִשְׁזָר
 מֵאָה בְּאֵמָה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים
 נְחֹשֶׁת וְגַי הָעַמּוּדִים וְחֲשׂוּקֵיהֶם כֶּסֶף וּלְפָאֵת צִפּוֹן
 מֵאָה בְּאֵמָה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים
 נְחֹשֶׁת וְגַי הָעַמּוּדִים וְחֲשׂוּקֵיהֶם כֶּסֶף וּלְפָאֵת יָם
 קַלְעִים חֲמֵשִׁים בְּאֵמָה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאֲדָנֵיהֶם
 עֲשָׂרָה וְגַי הָעַמּוּדִים וְחֲשׂוּקֵיהֶם כֶּסֶף וּלְפָאֵת קִדְמוֹהַ
 מִזְרָחָה חֲמֵשִׁים אַמָּה קַלְעִים חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה אַמָּה אֶל־
 הַפְּתָף עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְלְפָתָה
 הַשְּׂנִית מִזֶּה וּמִזֶּה לְשַׁעַר הַחֲצֵר קַלְעִים חֲמֵשׁ
 עֲשָׂרֵה אַמָּה עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה כָּל־
 קַלְעֵי הַחֲצֵר סָבִיב שֵׁשׁ מִשְׁזָר וְהָאֲדָנִים לְעַמּוּדִים
 נְחֹשֶׁת וְגַי הָעַמּוּדִים וְחֲשׂוּקֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוֹי רְאִשֵׁיהֶם
 כֶּסֶף וְהֵם מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף כָּל עַמּוּדֵי הַחֲצֵר וּמִטָּף
 שַׁעַר הַחֲצֵר מַעֲשֵׂה רָקִים תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
 שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר וְעֲשָׂרִים אַמָּה אַרְבֵּי וְקוֹמָה
 בְּרָחֵב חֲמֵשׁ אַמּוֹת לְעַמֵּת קַלְעֵי הַחֲצֵר וְעַמּוּדֵיהֶם
 אַרְבַּעַת וְאֲדָנֵיהֶם אַרְבַּעַת נְחֹשֶׁת וְגַיָּהֶם כֶּסֶף וְצִפּוֹי
 רְאִשֵׁיהֶם וְחֲשׂוּקֵיהֶם כֶּסֶף וְכָל־הַיְתָדוֹת לְמִשְׁכַּן
 וְלַחֲצֵר סָבִיב נְחֹשֶׁת אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל־פִּי
 מֹשֶׁה עַבְדְּת הַלּוֹיִם בְּיַד אֵיתָמָר בִּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן

22 ובצלאל בן אורי בן זור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה ואתו אהליאב בן אזיסמן למטה דן זרשי וזשיב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשני הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושיבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש וכסף פקודי העדה מאת ככר ואקף ושיבע מאות וזמושה ושיבעים שקל בשקל הקדש בקע לזולת מוזצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים בזבן עשרים שנה ומעלה לשני מאות אקף ושיכשת אלפים וזמושי מאות וזמושים ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן ואת האקף ושיבע המאות וזמושה ושיבעים עשה ויום לעמודים וצפה ראשיהם וזשיק אתם ונחשת התנופה שבעים ככר ואכפים וארבע מאות שקל ויעש בה את אדני פתז אהל מועד ואת מזבז הנזשת ואת מכבר הנזשת אשר לו ואת כל כלי המזבז ואת אדני הזצר סביב ואת אדני שער הזצר ואת כל יתדת המושכן ואת כל יתדת הזצר סביב ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה ויעש את האפר זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משיזר וירקעו את פוזי הזהב וקצץ פתיכם לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה זשיב כתפת עשו לו זכרת על שני קצוותו זכור וזשיב אפדתו אשר עליו מבונו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משיזר כאשר צוה יהוה את משה ויעשו את אבני השיהם מסכת משיבעת זהב מסכתות פתוזי זותם על שמוות בני ישראל וישם אתם על כתפת האפר אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ויעש את הזשין מעשה זשיב כמעשה אפר זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משיזר רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רזבו כפול וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטרה וברקת הטור האזר והטור השני נפך ספיר ויהלם והטור השלישי לשם שבו ואזלמה

22 ובצלאל בן אורי בן זור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה: 23 ואתו אהליאב בן אזיסמן למטה דן וזשיב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשני: 24 כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושיבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש: 25 וכסף פקודי העדה מאת ככר ואקף ושיבע מאות וזמושה ושיבעים שקל בשקל הקדש: 26 בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לשש מאות אקף ושיכשת אלפים וחמש מאות וחמשים: 27 ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן: 28 ואת האקף ושיבע המאות וזמושה ושיבעים עשה ויום לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם: 29 ונחשת התנופה שבעים ככר ואכפים וארבע מאות שקל: 30 ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבז הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבז: 31 ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב: 1: 39 ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה: 2 ויעש את האפר זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משיזר: 3 וירקעו את פתי הזהב וקצץ פתילם לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשיב: 4 כתפת עשו לו חכרת על שני קצוותו [קצוותיו] חכר: 5 וחשיב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משיזר כאשר צוה יהוה את משה: 6 ויעשו את אבני השיהם מסכת משיבעת זהב מסכתות פתוזי חותם על שמות בני ישראל: 7 וישם אתם על כתפת האפר אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: 8 ויעש את החשן מעשה חשיב כמעשה אפר זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משיזר: 9 רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול: 10 וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטרה וברקת הטור האזר: 11 והטור השני נפך ספיר ויהלם: 12 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה:

ובצלאל בן אורי בן זור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה ואתו אהליאב בן אזיסמן למטה דן זרשי וזשיב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשני כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושיבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש וכסף פקודי העדה מאת ככר ואקף ושיבע מאות וזמושה ושיבעים שקל בשקל הקדש בקע לזולת מוזצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים בזבן עשרים שנה ומעלה לשני מאות אקף ושיכשת אלפים וזמושי מאות וזמושים ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן ואת האקף ושיבע המאות וזמושה ושיבעים עשה ויום לעמודים וצפה ראשיהם וזשיק אתם ונחשת התנופה שבעים ככר ואכפים וארבע מאות שקל ויעש בה את אדני פתוז אהל מועד ואת מזבז הנזשת ואת מכבר הנזשת אשר לו ואת כל כלי המזבז ואת אדני הזצר סביב ואת אדני שער הזצר ואת כל יתדת המושכן ואת כל יתדת הזצר סביב ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה ויעש את האפר זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משיזר וירקעו את פוזי הזהב וקצץ פתיכם לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה זשיב כתפת עשו לו זכרת על שני קצוותו זכור וזשיב אפדתו אשר עליו מבונו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משיזר כאשר צוה יהוה את משה ויעשו את אבני השיהם מסכת משיבעת זהב מסכתות פתוזי זותם על שמוות בני ישראל וישם אתם על כתפת האפר אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ויעש את הזשין מעשה זשיב כמעשה אפר זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משיזר רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רזבו כפול וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטרה וברקת הטור האזר והטור השני נפך ספיר ויהלם והטור השלישי לשם שבו ואזלמה

13 והטור הרביעי תרשישי שהם וישפה מוסבת
משבצת זקב במלאתם: 14 והאבנים על-שמת בני-
ישראל הנה שתיים עשרה על-שמתם פתוחי
התם איש על-שמו לשנים עשר שבט: 15 ויעשו
על-החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זקב
טהור: 16 ויעשו שתי משבצת זקב ושתי טבעת
זקב ויתנו את-שתי הטבעת על-שני קצות החשן:
17 ויתנו שתי העבתות הזקב על-שתי הטבעת על-
קצות החשן: 18 ואת שתי קצות שתי העבתות נתנו
על-שתי המשבצת ויתגם על-כתפת האפד אל-
מול פניו: 19 ויעשו שתי טבעת זקב וישומו על-שני
קצות החשן על-שפתו אשר אל עבר האפד
ביתה ויעשו שתי טבעת זהב ויתגם על שתי
כתפת האפד מולמטה ממוכ פניו לעזת מחברתו
מומלל לחשוב האפד וירכסו את החשן מטבעתיו
אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב
האפד ולא יתח החשן מעל האפד כאשר צנה
יהנה את-משה:

22 ויעש את-מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת:
23 ופיה-המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב
לא יקרע: 24 ויעשו על-שולי המעיל רמוני תכלת
וארגמן ותולעת שגני משזר: 25 ויעשו פעמני זקב
טהור ויתנו את-הפעמנים בתוך הרמנים על-שולי
המעיל סביב בתוך הרמנים: 26 פעמן ורמן פעמן
ורמן על-שולי המעיל סביב לשרת כאשר צנה
יהנה את-משה:

27 ויעשו

את-הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו: 28 ואת
המצנפת שש ואת-פארי המגבעת שש ואת-
מכנסי הבד שש משזר: 29 ואת-האבנט שש משזר
ותכלת וארגמן ותולעת שגני מעשה רגם כאשר
צנה יהנה את-משה: 30 ויעשו את-

צייז גזר-הקדש זקב טהור ויכתבו עליו מכתב
פתוחי חותם קדש ליהנה: 31 ויתנו עליו פתיל תכלת
לתת על-המצנפת מלמעלה כאשר צנה יהנה את-
משה: 32 ותכלת כל-עבדת

משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל לכל אשר
צנה יהנה את-משה בן עשו:

33 ויביאו את-המשכן אל-משה את-האהל ואת-
כל-כליו קרסיו קרשיו בריחו [בריחיו] ועמזיו ואדגיו: 34 ואת-
מכסה עורת האילם המאדמים ואת-מכסה ערת
התחשים ואת פרכת המסך: 35 את-ארן העדת
ואת-בדיו ואת הכפרת את השלחן את-כל-כליו

והטור הרביעי תרשישי שהם וישפה מוסבת
משבצת זהב במלאתם והאבנים על שמת בני
ישראל הנה שתיים עשרה על שמתם פתוחי
התם איש על שמו לשנים עשר שבט ויעשו
על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב
טהור ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת
זהב ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן
ויתנו שתי העבתות הזהב על שתי הטבעת על
קצות החשן ואת שתי קצות שתי העבתות נתנו
על שתי המושבצת ויתגם על כתפת האפד אל
מוכ פניו ויעשו שתי טבעת זהב וישומו על שני
קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד
ביתה ויעשו שתי טבעת זהב ויתגם על שתי
כתפת האפד מולמטה ממוכ פניו לעזת מחברתו
מומלל לחשוב האפד וירכסו את החשן מטבעתיו
אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב
האפד ולא יתח החשן מעל האפד כאשר צנה
יהנה את משה

ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת
ופיה המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב
לא יקרע ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת
וארגמן ותולעת שגני משזר ויעשו פעמני זהב
טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי
המעיל סביב בתוך הרמנים פעמן ורמן פעמן
ורמן על שולי המעיל סביב כשרת כאשר צנה
יהנה את משה

את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו ואת
המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת
מכנסי הבד שש משזר ואת האבנט שש משזר
ותכלת וארגמן ותולעת שגני מעשה רגם כאשר
צנה יהנה את משה

ויעשו את
צייז גזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב
פתוחי חותם קדש ליהנה ויתנו עליו פתיל תכלת
לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צנה יהנה את
משה ותכלת כל עבדת

מושכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר
צנה יהנה את משה בן עשו
ויביאו את המשכן את משה את האהל ואת
כל-כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמזיו ואדגיו ואת
מכסה עורת האילם המאדמים ואת מכסה ערת
התחשים ואת פרכת המוסך את ארון העדת
ואת בדיו ואת הכפרת את השלחן את כל-כליו

ואת לחם הפנים: 37 את־המנרה הטְהִירָה את־נִרְתִּיהָ
 גֵרַת הַמְעִרְכָה וְאֶת־כָּל־כְּלִיָּהּ וְאֶת שִׁמּוֹן הַמָּאֹר:
 38 וְאֶת מִזְבַּח הַזֹּהֵב וְאֶת שִׁמּוֹן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קַטְרֵת
 הַסַּמִּים וְאֶת מוֹסַף פֶּתַח הָאֹהֶל: 39 אֶת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת
 וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בָּדָיו וְאֶת־כָּל־
 כְּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת כֶּנּוֹ אֶת קַלְעֵי הַחֹצֵר אֲדָתָה
 עֲמֻדָיָה וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת־הַמָּסַךְ לְשַׁעַר הַחֹצֵר אֶת־
 מִיתְרָיו וְיִתְחַתֶּיהָ וְאֶת כָּל־כְּלָיָהּ עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל
 מוֹעֵד: 41 אֶת־בְּגָדֵי הַשָּׂרָד לְשַׁרְת בְּקֹדֶשׁ אֶת־בְּגָדֵי
 הַקֹּדֶשׁ לְאֹהֶרֶן הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן: 42 כָּל
 אֲשֶׁר־צָנָה יְהוָה אֶת־מִשְׁחָה בְּן עֶשְׂוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת כָּל־הַעֲבָדָה: 43 וַיֵּרָא מִשְׁחָה אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה
 וַהֲנִיחַ עֲשׂוֹ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר צָנָה יְהוָה בְּן עֶשְׂוֹ
 וַיִּבְרַךְ אֹתָם מִלְּשָׁה:
 1: 40 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 בְּיוֹם־הַתְּחִלָּה הָרִאשׁוֹן
 בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקְיָם אֶת־מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד: 3 וְשַׁמֶּתָ
 שָׁם אֶת אַרְוֹן הַעֲדוּת וְסַכַּתָּ עַל־הָאָרֶץ אֶת־הַפְּרָכָת:
 4 וְהִבַּאתְּ אֶת־הַשְּׁלֵחָן וְעִרְכַתָּ אֶת־עֲרֻכּוֹ וְהִבַּאתְּ אֶת־
 הַמְּנֹרָה וְהַעֲלִיתָ אֶת־נִרְתִּיהָ: 5 וְנִתְמָתָה אֶת־מִזְבַּח הַזֹּהֵב
 לְקַטְרֵת לְפָנָי אַרְוֹן הַעֲדָת וְשַׁמֶּתָ אֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח
 לְמִשְׁכָּן: 6 וְנִתְמָתָה אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה לְפָנָי פֶּתַח מִשְׁכָּן
 אֹהֶל־מוֹעֵד: 7 וְנִתְמָתָה אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין
 הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְמָתָה שָׁם מֵיִם: 8 וְשַׁמֶּתָ אֶת־הַחֹצֵר סָבִיב
 וְנִתְמָתָה אֶת־מָסַךְ שַׁעַר הַחֹצֵר: 9 וְלִקְחֶתָּ אֶת־שִׁמּוֹן הַמִּשְׁחָה
 וּמִשְׁחַתָּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וְקִדְשַׁתְּ אֹתוֹ
 וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְתָנִיחַ קֹדֶשׁ: 10 וּמִשְׁחַתָּ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה
 וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְקִדְשַׁתְּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְתָנִיחַ הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ
 קֹדָשִׁים: 11 וּמִשְׁחַתָּ אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כֶּנּוֹ וְקִדְשַׁתְּ אֹתוֹ:
 12 וְהִקְרַבְתָּ אֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־בָּנָיו אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 וְרַחֲצַתְּ אֹתָם בַּמַּיִם: 13 וְהִלַּבַּשְׁתָּ אֶת־אֹהֶרֶן אֶת בְּגָדֵי
 הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁחַתָּ אֹתוֹ וְקִדְשַׁתְּ אֹתוֹ וְכַהֵן לִי וְאֶת בָּנָיו
 תִּקְרִיב וְהִלַּבַּשְׁתָּ אֹתָם כְּתֹנֶת וּמִשְׁחַתָּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר־
 מִשְׁחַתָּ אֶת אֲבִיהֶם וְכַהֵנוּ לִי וְהִיתָה לְהִיֵּת לְרֹאשׁ
 מִשְׁחַתָּתָם כְּתֹנֶת עֹלָם לְדֹרֹתָם: 16 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל
 אֲשֶׁר צָנָה יְהוָה אֹתוֹ בְּן עֶשְׂוֹ:
 17 וַיְהִי בַחֹדֶשׁ
 הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה בַּחֹדֶשׁ לַחֹדֶשׁ הַנּוֹקֵם
 הַמִּשְׁכָּן: 18 וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת־אֲדָנָיו
 וַיִּשֶׂם אֶת קַרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת בְּרִיזָיו וַיִּקַּם אֶת עֲמֻדָיו
 וַיַּפְרֹשׂ אֶת הָאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֲדָתָה
 מוֹכֶסֶה הָאֹהֶל עָלָיו מוֹכְמוֹעֵלָה כַּאֲשֶׁר צִוְּיָהּ
 יְהוָה אֶת מוֹשֶׁה וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֲדָתָה
 הַעֲדוּת אֶל הָאָרֶץ וַיִּשֶׂם אֶת הַבָּדִים עַל הָאָרֶץ

ואת לחם הפנים את המנרה הטְהִירָה את נִרְתִּיהָ
 גֵרַת הַמְעִרְכָה וְאֶת כָּל־כְּלִיָּהּ וְאֶת שִׁמּוֹן הַמָּאֹר
 וְאֶת מִזְבַּח הַזֹּהֵב וְאֶת שִׁמּוֹן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קַטְרֵת
 הַסַּמִּים וְאֶת מוֹסַף פֶּתַח הָאֹהֶל אֶת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת
 וְאֶת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לּוֹ אֶת בָּדָיו וְאֶת כָּל־
 כְּלָיו אֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כֶּנּוֹ אֶת קַלְעֵי הַחֹצֵר אֲדָתָה
 עֲמֻדָיָה וְאֶת אֲדָנֶיהָ וְאֶת הַמָּסַךְ לְשַׁעַר הַחֹצֵר אֶת
 מִיתְרָיו וְיִתְחַתֶּיהָ וְאֶת כָּל־כְּלָיָהּ עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל
 מוֹעֵד אֶת בְּגָדֵי הַשָּׂרָד לְשַׁרְת בְּקֹדֶשׁ אֶת בְּגָדֵי
 הַקֹּדֶשׁ לְאֹהֶרֶן הַכֹּהֵן וְאֶת בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן כְּכֹל
 אֲשֶׁר צָנָה יְהוָה אֶת מוֹשֶׁה בְּן עֶשְׂוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת כָּל־הַעֲבָדָה וַיֵּרָא מוֹשֶׁה אֶת כָּל־הַמְּלָאכָה
 וַהֲנִיחַ עֲשׂוֹ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר צָנָה יְהוָה בְּן עֶשְׂוֹ
 וַיִּבְרַךְ אֹתָם מוֹשֶׁה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מוֹשֶׁה לֵאמֹר בְּיוֹם הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
 בַּחֹדֶשׁ לַחֹדֶשׁ תִּקְיָם אֶת מוֹשִׁיכֵן אֹהֶל מוֹעֵד וְשִׁמּוֹת
 שָׁם אֶת אַרְוֹן הַעֲדוּת וְסַכַּתָּ עַל הָאָרֶץ אֶת הַפְּרָכָת
 וְהִבַּאתְּ אֶת הַשְּׁלֵחָן וְעִרְכַתָּ אֶת עֲרֻכּוֹ וְהִבַּאתְּ אֶת
 הַמְּנֹרָה וְהַעֲלִיתְּ אֶת נִרְתִּיהָ וְנִתְמָתָה אֶת מִזְבַּח הַזֹּהֵב
 לְקַטְרֵת לְפָנָי אַרְוֹן הַעֲדוּת וְשִׁמּוֹת אֶת מוֹסַף פֶּתַח
 לְמִשְׁכָּן וְנִתְמָתָה אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה לְפָנָי פֶּתַח מוֹשִׁיכֵן
 אֹהֶל מוֹעֵד וְנִתְמָתָה אֶת הַכִּיֹּר בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין
 הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְמָתָה שָׁם מֵיִם וְשִׁמּוֹת אֶת הַחֹצֵר סָבִיב
 וְנִתְמָתָה אֶת מוֹסַף שַׁעַר הַחֹצֵר וְכַהֲנֹת אֶת שִׁמּוֹן הַמִּשְׁחָה
 וּמִשְׁחַתְּ אֶת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בּוֹ וְקִדְשַׁתְּ אֲדָתָה
 וְאֶת כָּל כְּלָיו וְהִנֵּה קֹדֶשׁ וּמִשְׁחַתְּ אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה
 וְאֶת כָּל כְּלָיו וְקִדְשַׁתְּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְהִנֵּה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ
 קֹדָשִׁים וּמִשְׁחַתְּ אֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כֶּנּוֹ וְקִדְשַׁתְּ אֲדָתָה
 וְהִקְרַבְתָּ אֶת אֹהֶרֶן וְאֶת בָּנָיו אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 וְרַחֲצַתְּ אֹתָם בַּמַּיִם וְהִלַּבַּשְׁתָּ אֶת אֹהֶרֶן אֶת בְּגָדֵי
 הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁחַתְּ אֹתוֹ וְקִדְשַׁתְּ אֹתוֹ וְכַהֵן לִי וְאֶת בָּנָיו
 תִּקְרִיב וְהִלַּבַּשְׁתָּ אֹתָם כְּתֹנֶת וּמִשְׁחַתְּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר־
 מִשְׁחַתְּ אֶת אֲבִיהֶם וְכַהֵנוּ לִי וְהִיתָה לְהִיֵּת לְרֹאשׁ
 מִשְׁחַתָּתָם כְּתֹנֶת עֹלָם לְדֹרֹתָם וַיַּעַשׂ מוֹשֶׁה כְּכֹל
 אֲשֶׁר צָנָה יְהוָה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה וַיְהִי בַחֹדֶשׁ
 הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה בַּחֹדֶשׁ לַחֹדֶשׁ הַנּוֹקֵם
 הַמִּשְׁכָּן וַיִּקַּם מוֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת אֲדָתָה
 וַיִּשֶׂם אֶת קַרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת בְּרִיזָיו וַיִּקַּם אֶת עֲמֻדָיו
 וַיַּפְרֹשׂ אֶת הָאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֲדָתָה
 מוֹכֶסֶה הָאֹהֶל עָלָיו מוֹכְמוֹעֵלָה כַּאֲשֶׁר צִוְּיָהּ
 יְהוָה אֶת מוֹשֶׁה וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֲדָתָה
 הַעֲדוּת אֶל הָאָרֶץ וַיִּשֶׂם אֶת הַבָּדִים עַל הָאָרֶץ

ויתן את הנפרת על הארץ מכלועלה: 21 ויבא את-
 הארץ אל המשכן וישם את פרכת המסך
 ולסוף על ארון העדות כאשר צוה יהוה את-
 משה: 22 ויתן את השלחן באהל
 מועד על ירך המשכן צפנה מזויץ לפרכת:
 23 ויערוף עליו ערוף להם לפני יהוה כאשר צוה
 יהוה את משה: 24 וישם את המנורה
 באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן ונגבה:
 25 ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את-
 משה: 26 וישם את מזבח הזהב באהל
 מועד לפני הפרכת: 27 ויקטר עליו קטרת סמים
 כאשר צוה יהוה את משה: 28 וישם
 את מסך הפתח למשכן: 29 ואת מזבח העלה
 שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את-
 העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה
 את משה: 30 וישם
 את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ויתן
 שמה מים לרחצה: 31 ורחצו ממנו משה ואהרן
 ובגיו את ידיהם ואת רגליהם: 32 בבאם אל אהל
 מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה
 יהוה את משה: 33 ויקם את הקוצר
 סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער הקוצר
 ויכל משה את המלאכה:
 34 ויכס העגן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא
 את המשכן: 35 ולא יכל משה לבוא אל אהל
 מועד כי ישכן עליו העגן וכבוד יהוה מלא
 את המשכן: 36 ובהעלות העגן מעל המשכן יסעו
 בני ישראל בכר מוסעיהם ואם לא יענה
 העגן ובא יסעו עד יום העלתו מען יהוה
 על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו
 לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

ויתן את הנפרת על הארץ מכלועלה ויבא את
 הארץ אל המשכן וישם את פרכת המוסך
 ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את
 משה ויתן את השלחן באהל
 מועד על ירך המשכן צפנה מזויץ לפרכת
 ויערוף עליו ערוף להם לפני יהוה כאשר צוה
 יהוה את משה וישם את המנורה
 באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן ונגבה
 ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את
 משה וישם את מזבח הזהב באהל
 מועד לפני הפרכת ויקטר עליו קטרת סמים
 כאשר צוה יהוה את משה וישם
 את מסך הפתח למשכן ואת מזבח העלה
 שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את
 העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה
 את משה וישם
 את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ויתן
 שמה מים לרחצה ורחצו ממנו משה ואהרן
 ובגיו את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל אהל
 מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה
 יהוה את משה ויקם את הקוצר
 סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער הקוצר
 ויכל משה את המלאכה ויכס העגן את אהל
 מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן ויאמר
 משה אל בני ישראל אל יסעו מען יהוה
 על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו
 לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל
 מועד לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת
 אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה בוך
 הבהמה בוך הבקר ובוץ הצאן תקריבו את
 קרבנכם אם ערה קרבנו בוך הבקר זכר
 תמים יקריבו אל פתח אהל מועד יקריבו אתו
 לרצונו לפני יהוה וסמוך ידו על ראש העלה